

STRANI
2,3

Veste, koliko nas stane smrt?

STRAN
11

Obkolesaril svet in dosegel cilj

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

Št. 59/Leto 66/Celje, 29. julij 2011/Cena 1,30 EUR

novi tednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

JELOVICA
HIŠE | OKNA | VRATA
Varčna okna
EKOTERM
JELOVICA PSC CELJE
Trgovina JELOVER
Tel.: 03 5413 050
Gsm: 041 209 549
trgovina.celje@jelovica.si

tropic
Caffè
UŽITEK V DOBRI KAVI
PRAŽARNA: 03/713-2666

Dopust ali življenje!

Nekateri so ga že preživeli, drugi to počnejo pravkar, tretji o njem lahko le sanjajo, mi pa vam na malce drugačen način razkrivamo, kako in s kom ter kam.

STRANI
2, 20-23

Foto: GrupA

Jani Žilnik: »Želja je domovanje na Skalni kleti«

STRAN
14

Domačini s solčavsko dušo

STRAN
7

VOJNIK: Sosedski spor pripeljal do razrite ceste

STRAN
6

CELJE: Konstruktor še gradi vrtec

STRAN
6

Mercator Center Celje
Opekarniška 9, Celje, tel. št: 03/426 80 00

Četrtek, 4. avgust,
ob 17. uri
Prifarski muzikanti

Najdražja so zavarovanja sadovnjakov!

STRAN
18

Veste, kaj je nadstandard v zdravstvu?

STRAN
9

UVODNIK

Dopust ali življenje

V kavbojskih filmih smo ponavadi slišali glavnega junaka, ki je izustil: »Denar ali življenje.« Navdušili so očitno tudi nemško avtorico Brigit Vanderbeke, ki je napisala hudomušen in kratek roman z naslovom Denar ali življenje. No, torej ne bo nič narobe tudi z našo poanto, čeprav se zapisan izbor v teh časih sliši za marsikoga absurdno. Za tiste, ki danes, tudi na Celjskem, s strahom pogledujejo v nekoč trdne gospodarske paradne konje in objokujejo razprodajo slovenskega gospodarstva, zagotovo. Nejevoljni dopustom navkljub so tudi tisti intelektualci (kolikor jih je še ostalo), gospodarstveniki (kar jih je še nad vodo) in posamezniki (ki jim je še do česa kaj mar), ki gledajo, kako banke rešujejo sebe s pokopavanjem slovenske srebrnine. Ta prehaja v roke tistih od katerih smo pred dvajsetimi leti »bežali« in se ob tem širokoustili, da so balkanski trgi naša konkurenčna prednost. Na strani mnogih delavcev, ki ostajajo brez dela in plač, je danes dilema, ki sliši na povsem drugo ime: biti in obstati.

Poletja, ko smo v kakšnem ruskem zaporočcu, natovorjeni z vso poletno kramo, sopihali na kolektivni dopust nekam proti morju in na poti za nekaj časa obtičali kje na Črnicu, so mimo. Delavci s svojimi plačami ne gradijo več velikih slovenskih hiš za več generacij, morje za kolektivni dopust postaja le sen za marsikoga. Ne gre za objokavanje preteklosti, da ne bo pomote. Dosti bolj objokujem sedanjost, v kateri si očitno tlakujemo pot v svet, kjer bomo vsi slej ko prej enako revni, razvrednoteni in še kako daleč od nekoč sanjane in obljubljene Švice. In si seveda želim, da se pri tej napovedi motim. Kljub temu pa ... življenje teče naprej. In čas dopustov skupaj z njim.

Na straneh 20–23 odmerjamo dopustu več prostora in se sprašujemo, kam, kako in s kom. Kje si nabirajo nove moči smo povprašali nekaj županov, estradnikov in direktorjev. Zaupali smo tudi svoje izkušnje in za turistične agencije opravili kar brezplačno tržno raziskavo: halo, kje so ugodne ponudbe za samske?

Sicer pa je dopust danes, ko nam življenje, poleg denarja seveda, kroji tudi vreme, hudo nepredvidljiva stvar. Tako sem pred dnevi, prepričana, da Slovenske železnice po dvajsetih letih le premorejo točnejši, evropski vozni red, doživela mokro in hladno prho. Mokra, ker je sredi noči, ko smo se iz Mozirja odpravljali proti Ljubljani, lilo kot iz škafe, ob 2.28 pa nas naj bi čakal vlak za Benetke. Eden od izletov ob koncu tedna, da Timonu pokažemo mesto na vodi in seveda obujamo spomine na kakšen most izdihlajev v prijetni družbi pred desetletji ... Prihite! smo pravi čas in najprej izvedeli, da vlak zamuja 90 minut. Šok. A ni trajal dolgo. Prišel je nov. Zamuda se je raztegnila na 120, potem na 140, na koncu na 160 minut in odločili smo se, da se sredi nevihtne noči rajši vrnemo nazaj na suho in toplo. Zdaj čakamo. Štirinajst dni bo železniško gospodarstvo, ki se, odkar pomnim, vleče iz rdečih števil, razmišljalo o tem, ali bo ugodilo našemu zahtevku po vrnitvi denarja za kupljene vozovnice, saj ponudba pač ni vključevala triurne zamude, ali bo »zadrego« nesojenih turistov rešilo kako drugače. Sicer pa, da ne bo pomote. Dopust beljenja, gospodinjenja, vlaganja, aktivnega druženja z devetletnikom, ki po dnevu aktivnosti proti večeru vpraša, če sem še za nogomet, je mimo. Letom navkljub pa pravim: ga ni dopusta brez morja. No, pa kdaj drugič.

Ne le dopusti, tudi Smrt, tista gospa s koso, ki nas na koncu življenjske poti vse pričaka, je nepredvidljiva stvar. In ljudje umirajo tudi poleti. Vlada pa prav med poletjem predlaga novo reformo, tokrat zdravstveno, in v njej navrže nekaj sprememb. Ena je tudi obračunavanje pogrebnin in posmrtnin po novem. Pa smo se v Novem tedniku odločili in raziskali, koliko nas stane smrt danes in seveda, kaj in predvsem komu bo država še kaj primaknila v prihodnje.

Se spomnim, kako je »oma« zbiral »fičnike«, kot je rekla nekdanjim dinarjem, da jo bomo pokopali in nam ne bo delala težav, ko jo »zmanjka«. Ali, bog ne daj, da koga doleti, kar je eno od avtoric zapisa na svetovnem spletu: »Očeta od kolegice so našli mrtvega v njegovem stanovanju. Hči se zdaj obremenjuje, kako ga bo pokopala, kajti nima denarja, je brezposelna. Z očetom sicer nista bila v dobrih odnosih, ampak pogreb bi rada uredila, kot se spodobi. Kako naj ga pokoplje brez denarja?«

Odgovora na njeno vprašanje ne poznam, vem pa, da je za večino med nami tako, da bi radi umrli kot dobri ljudje in ob tem seveda ostali ... živi.

BISERKA POVŠE TAŠIČ

Na celjskem pokopališču je šest mrliških vežic, v uporabi so štiri. Letno je okrog 340 pokopov, glede na to, da pogrebov ob sobotah, nedeljah in praznikih ni, pa v dveh dneh opravijo v povprečju tri pogrebe.

Smrt dvakrat udari – po srcu in žepu

V hudih trenutkih so v največjo pomoč pogrebna podjetja – Svojci pred vrsto odločitev glede pogreba, od njih pa je odvisna tudi cena na računu

Rojstvo, poroka in smrt, so rekli včasih, so tiste tri reči v življenju, ob katerih se ne misli na denar – čeprav drži kot pribito, da prav vsaka od njih veliko stane. In če danes pustimo ob strani veseli dve, nam bo v naslednjih vrsticah kaj hitro jasno, zakaj so bili pred desetletji starejši ljudje pomirjeni šele, ko so imeli na strani prihranjenega dovolj denarja za – lasten pogreb. Da svojim niti po smrti ne bi delali skrbi ...

Sama smrt – če ne gre za nesrečo ali hudo neozdravljivo bolezen pri otroku ali mladostniku – že od nekdaj jemljem kot sestavni del življenja, pravzaprav kot piko na i življenja. In v naši družini ni nikdar veljala za tabu, odkrito smo se pogovarjali tudi o tem, kako želi biti kdo pokopan. A res je tudi to, da je vsaka smrt še kako boleča, četudi je na nek način pričakovana, in za marsikoga, ki ga je bolezen zlomila, pomeni celo odrešitev. Čeprav smo v ožji družini v samo devetih letih pokopali kar pet najbližjih, je bila prav vsaka smrt kot strela z jasnega. Ko se zgodi, preprosto onemiš in ne veš, kaj storiti. Kot da nisi podobnih trenutkov preživel že pred meseci ali prejšnje leto. Zato brez kančka slabe vesti, da gre za prikrito propagando, trdim, da so v tistih hudih trenutkih v največjo pomoč prav pogrebna podjetja. Zaležejo več kot še tako dobronamerni prijatelji, ki ponujajo pomoč – a

jo odklanjaš, ker pravzaprav ne veš čisto dobro, kako in kje naj ti pomagajo.

Pišem na splošno, ker so »moji« umirali v treh različ-

nih občinah – eden doma, dve v bolnišnici, dva v domovih starejših – ker smo imeli opraviti s tremi različnimi pogrebnimi podjetji, ker

imamo zdaj grobove na dveh pokopališčih ... Pritrdim lahko le prijateljici, ki je imela smrt v družini pred kratkim – pogrebna podjetja res postorijsko vse, sam moraš poskrbeti le za plačilo računa. Ta prav nizek ni nikoli, lahko pa je različno visok. Končna številka je namreč odvisna od tega, ali se odločimo za žarni ali klasični pokop, kakšno žaro ali krsto izberemo, koliko cvetja in vencev je ob pokojnem, kakšna je pogrebna slovesnost ...

24-urno dežurstvo

»Če človek umre doma, morajo svojci najprej obvestiti dežurnega zdravnika. Ta opravi mrliški ogled in odloči, ali je potrebna obdukcija. Če je smrt posledica nesreče, potem je ob zdravniku prvi pri pokojniku tudi policist.« začenja pripoved Franc Kelher, prokurist podjetja Veking. »Tako za tem smo na vrsti mi. V podjetju imamo 24-urno dežurstvo in svojci nas lahko pokličejo kadar koli. Poskrbimo za odvoz pokojnika, tudi preoblačenje, in v primeru, da je potrebna obdukcija, uredimo tudi vse v bolnišnici.

»Najprej potrebujemo osebno in zdravstveno izkaznico pokojnika, da lahko prijavimo smrt,« pravi Kelher in dodaja, da v podjetju uredijo vso dokumentacijo in svojci lahko na dom pričakujejo mrliški list oziroma smrtovnico, ki jo izda upravna enota z območja, kjer je pokojnik umrl. S svojci se lahko

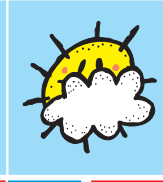
Pogrebnin ne bo, posmrtnine za redke

Nadgradnja zdravstvenega sistema, ki jo je pripravilo ministrstvo za zdravje, iz zdravstvene košarice izvzema plačilo pogrebnin in posmrtnin. Izjeme bodo redke. Medtem ko se pogrebnine ukinjajo za vse, bodo posmrtnine pripadale le še tistim, ki prejemale socialno pomoč, plačevale pa se bodo iz proračuna ministrstva za delo, družino in socialne zadeve.

Do sedaj so pogrebnine in posmrtnine plačevali iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja. Pogrebna je denarno nadomestilo, do katerega je upravičen tisti, ki je poskrbel za pogreb pokojnika. Pogoji, da je bil umrl pred smrtjo obvezno zdravstveno zavarovan neprekinjeno najmanj en mesec ali s prekinitvami najmanj dva meseca v zadnjem letu (to ne velja za novorojenčke do starosti enega meseca). Pogrebna pripada tudi ob smrti osebe, ki je umrla v 30 dneh po prenehanju delovnega razmerja ali opravljanja druge dejavnosti. Trenutno znaša pogrebna 507,12 evra. Če bo nadgradnja zdravstvenega sistema sprejeta v obliki, kot jo predlaga ministrstvo, tega denarja ne bo dobil ob smrti svojca nihče več.

Posmrtnina pa je danes enkratna denarna pomoč, do katere so upravičeni ožji družinski člani, če je bil pokojni najmanj en mesec pred smrtjo ali najmanj šest mesecev v zadnjih treh letih obvezno zdravstveno zavarovan. Poleg tega mora biti izpolnjen pogoj, da je umrl upravičenca preživel do svoje smrti. Če upravičenec ni bil zdravstveno zavarovan po umrlem kot ožji družinski član, mora pogoj, da jih je umrl preživel do smrti, izkazati z ustreznimi dokazili. Višina posmrtnine trenutno znaša 237,73 evra. Posmrtnine bodo po novem predlogu zdravstvene reforme ostale le za tiste, ki prejemale socialno pomoč.

ŠK

PETEK	SOBOTA	NEDELJA	PONEDELJEK
			
15	22 14	24 15	25 15 26

Vir: ARSO

Najcenejša krsta, namenjena zlasti za prevoz pokojnikov na upepelitev, stane 132,80 evra.

Svojci lahko izbirajo med različnimi žarami – najcenejša je za 84 evrov, najdražja, keramična, pa stane 142 evrov.

veliko dogovorijo že doma, vseeno pa priporoča, da se o podrobnostih ter načinu pokopa pokojnika dokončno odločijo na sedežu podjetja. »Zato da jim lahko tudi pokažemo, kaj ponujamo, in lahko izberejo žaro ali krsto, pa cvetje in druge stvari po svojem okusu in nenazadnje tudi zmožnostih.« V tej fazi je pomembno tudi to, ali družina že ima grobni prostor – sicer se je treba dogovoriti za ureditev in najem novega. Nadaljnji dogovor glede izvedbe pogreba temelji na odločitvi, kakšen bo način pokopa – žarni, klasični ali morda raztros pepela. »Zgodi se tudi, da nič od tega ni potrebno. Seveda v primeru, če je pokojnik izrazil željo, da želi svoje truplo darovati v znanstvene namene.«

Sodelovanje z drugimi pogrebniiki

Ko svojci izberejo način pokopa, sledi dogovor glede dneva in ure ter seveda izvedbe pogreba. »Če govorimo o »tipičnih« pogrebnih slovesnostih, potem so te lahko civilne ali verske. Obvestimo krajevno skupnost, kjer se s svojci dogovorijo glede govornika, včasih pokojniku v slovo spregovori tudi predstavnik podjetja, kjer je bil zaposlen, ali društva, v katerem je bil aktiven. Če svojci želijo, uredimo tudi pevce ali inštrumentalista,« opisuje Kelher in dodaja, da glede na vero pokojnika seveda prevladujejo katoliški pogrebi, nič posebnega v Celju pa niso niti pravoslavni in muslimanski verski obredi. »Ob pokopališču imamo že odkupljeno zemljišče, ki ga je zdaj treba še urediti, da bo pripravljeno za muslimanske pokope.«

Na celjskem pokopališču so pogrebne slovesnosti med tednom; najpogostejše popoldne ob 14.30, 15. uri ali 15.30, le izjemoma še ob 16.uri, dopoldne ob 10. ali 11. uri pa so običajno pogrebi v družinskem krogu. »Pogrebna slovesnost naj bi trajala pol ure, če se – vedno zaradi govornikov – kaj zavleče, potem v primeru, da sledi še en pogreb, o tem obvestimo čakajoče,« pravi Kelher in dodaja, da s pogrebom včasih zamujajo tudi na račun

vremena. »Če je hud naliv na primer raje počakamo nekaj minut.« Letno povprečje pokopov se zadnja leta vrti okrog številke 340, od tega je skoraj 85 odstotkov žarnih in približno 15 odstotkov klasičnih, v dobrih dveh odstotkih pa gre za raztros pepela na za to posebej določenem prostoru. »Naša, slovenska posebnost je, da želijo svojci pogreb čim prej. Za razliko od Nemčije na primer, kjer po upepelitvi pogreb običajno sledi v približno treh tednih.«

V Celju na vprašanje, ali se tudi njim dogaja, da jim kakšno od konkurenčnih podjetij »krade« pokojnike, odločno pravijo, da je to nedopustno in da se kaj takšnega ne bi smelo nikjer

Poslovilna dvorana z orglami je zadnjih sedem let v Celju namenjena slovesu od pokojnika, v njej pa so možne tudi maše. Svojci jo uporabljajo zlasti pozimi, med letom pa običajno takrat, ko je med žalujočimi veliko starejših ljudi. Glede na to, da je letošnje poletje pogrebno slovesnost že zmotila sirena reševalnega vozila, pa bo najbrž kmalu pogostejše v uporabi.

dogajati. Sami že vse od leta 1992, ko je Veking dobil koncesijo za upravljanje s celjskim in teharskim pokopališčem, dobro sodelujejo z vsemi pogrebnimi službami. »Seveda ne samo v Sloveniji, sodelovanje je potrebno tudi izven državnih meja. Tako se pogosto zgodi, da pokojnika iz Celja odpeljemo v njegov rodni kraj ali kraj, kjer želijo svojci, da je pokopan. Ali pa, da od drugod pripeljejo pokojnika na naše pokopališče. Najpogostejše je tako, da mi pokojnika odpeljemo na območja po vsej bivši Jugoslaviji, doma pa želijo biti pokopani zdomci, ki so si svoje domove ustvarili v različnih državah Evrope.«

Plačilo vnaprej

Ko svojci izberejo način pokopa pokojnika, sledi dogovor glede izbire žare oziroma krste, vencev in druge cvetlične dekoracije, priprave mrliške vežice in nenazadnje tudi, ali objaviti radijske oziroma časopisne osmrtnice. »Le za sedmino ne poskrbimo pri nas,« pravi Kelher in dodaja, da seveda svojcem vseeno svetujejo, če jih o tem povprašajo. »Pripo-

ročamo Dom sv. Jožefa ali okoliške gostilne, pogosto tudi gostišča v bližini pokojnikovega doma ali cerkve, kjer je pogrebna maša.«

In za konec še o cenah – težko oziroma skoraj nemogoče je določiti povprečno številko, ki je na koncu zapisana na računu. Zato v razmislek le nekaj števil – žarni pokop stane od 689,11 do 834,58 evra, klasični od 554,13 do 1.747,92 evra (pri čemer je pri obeh že upoštevana refundacija oziroma pogrebna v višini 507,12 evra, ki jo vsem, ki so upravičeni do nje, ob obračunu avtomatično odštejejo, op. p.), v kolikor pokojnik nima svojcev, za njegov pokop poskrbi občina, ki je v tem primeru tudi upravičena do dedova-

nja njegove morebitne zapuščine. Mestna občina Celje na primer izda naročilnico v višini 679,26 evra za žarni pokop v skupno grobnico, ki je zadnjih deset let na pokopališču na oddelku 5. Tudi cene cvetličnih aranžmajev so v razponu: za ikebane od 50 do 160 evrov, za vence od 100 do 250 evrov in za žarne venčke od 90 do 140 evrov; najcenejša žara stane 84, najdražja 142 evrov, še večji razpon je pri krstah in se giblje od 132,80 evra za tisto, ki jo najpogostejše uporabljajo za upepelitve do 1.171,80 evra za eno dražjih. Tukaj so seveda še stroški ureditve mrliške vežice, priprave groba (in v primeru, da družina tega še nima, ureditve in najema novega grobnega prostora, op. p.), v primeru žarnega pokopa prevoza trupla na upepelitev (»Samo tukaj bi prihranili 200 evrov, če bi nam pred leti dovolili gradnjo lastnega krematorija v Celju,« pravi Kelher.), izvedbe pogrebne slovesnosti in še kakšne storitve. In vse to je treba plačati pred pokopom! Zakaj? »Tako določa pravilnik,« jedrnat odgovori Kelher in opozori, da imajo

Vesna Perčič, ki v Vekingu skrbi za računovodstvo, je razgrnila talar, v katerega zadnje čase preoblečejo pokojnika pred upepelitvijo. »Bolj ekološko je, kot so bile prej obleke, čevlji pa so bili tako ves čas prepovedani,« pravi in dodaja, da so talarji sicer na voljo v različnih barvah – v Celju so izbrali belo.

iz preteklosti kar nekaj slabih izkušenj. »Pred pokopom so tudi po trije, štirje svojci spraševali za račun, ko je bil

pogreb opravljen, pa so vsi »pozabili« na plačilo,« pravi in dodaja, da občasno vendarle naredijo izjemo. »A le, ko se

prepričamo, da naše zaupanje ne bo izigrano.«

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

www.novitednik.com

Aha rešuje laški Paron

Po težavah laške tovarne pohištva se je kot rešitelj pojavila Aha Skupina

»Mislim, da gre za resnega strateškega partnerja, ki nudi možnost, da laški Paron nadaljuje delo,« je napovedani vstop Aha Skupine v laško družbo, ki je sicer od junija v postopku prisilne poravnave, komentiral njen prisilni upravitelj Zvone Hudej.

Paron se je znašel v hudih težavah, saj je konec lanskega leta imel skoraj deset milijonov evrov finančnih obveznosti in še slabe štiri milijone evrov dolgov do dobaviteljev. V Paronu niso dobili denarja od bank niti niso imeli dovolj lastnih sredstev, da bi nadaljevali proizvodnjo. Zato seveda postopek prisilne poravnave, sama »prisilka« pa bo, kot kaže zadnje dogajanje, skoraj zagotovo izglasovana. Kot je omenil upravitelj Hudej, ima Paron veliko naročil, ki celo naraščajo, zaradi težav pa bi seveda lahko postali dvomljivi kakovost in točni dobavni roki.

Podjetje Paron, tudi tovarna pohištva Laško, posluje že več kot šest desetletij. Po podatkih s spleta zaposluje 180 delavcev, ki izdelujejo pohištvo srednjega in višjega cenovnega razreda, večino pohištva pa prodajo na tujih trgih.

Zato si je verjetno marsikdo oddahnil, ko je zanimanje za vstop v laško družbo izkazala Aha Skupina, ki ima s Paronom dolgoročne načrte, njen namen pa je sanirati ter povečati obstoječo proizvodnjo. V upniškem odboru so že podprli načrte skupine, vendar z zahtevo, da se spremeni načrt finančnega prestrukturiranja v delu, kjer so določeni roki poplačil upnikov. Ti naj bi bili zdaj poplačani v štirih letih, vsako leto po 12,5 odstotka.

Vsekakor pa Paron najbolj nujno potrebuje svež kapital, ki ga je Aha Skupina zagotovila preko podjetja Aha Emmi. S soglasjem sodi

šča se je namreč začelo poslovno sodelovanje med Aha Emmi in Paronom za oskrbovanje z materialom, potrebnim za poslovanje. Skupina je v tem času že zagotovila tudi denar za plače in prispevke, a kot opozarjajo, ima Paron malo časa, da dokaže, da lahko normalno posluje. Vse to je prepričalo večino največjih upnikov, da so podpisali izjavo za sprejem prisilne poravnave, preostali pa naj bi jo še v teh dneh. »Z ekonomsko in s finančno podporo Aha Skupine je prisilno poravnavo možno uspešno zaključiti, brez tega pa so možnosti za preživetje zelo majhne,« je navedel Hudej.

Aha Skupina je v lasti odvetnice Mojce Lukančič in njenega življenjskega sopotnika Angleža Nigela Petra Buxtona. Podjetje je še vedno v igri za nakup Mure. Lukančičeva je že napovedala, da naj bi v prihodnjih dneh od obstoječih lastnikov odkupili stoddstotni delež Parona. Dogovorili naj bi se za simbolično kupnino, saj je visoko zadolžen. Po njenih zagotovilih odpuščanja zaposlenih ne bo, saj razmišljajo, da bi prešli na delo na dve izmeni.

Različna tolmačenja

Nad Paronom pa še vedno »visi« možnost kazenskih ovadb, s katerimi so pred časom zagrozili upniki. Ovadbe naj bi vložili proti direktorjema laške družbe Roswiti Golčer Hrastnik in Gorazdu Veneku, ki naj bi revizorju, ki je pregledoval lansko poslovanje, posredovala neresnične podatke. Kot sta zadržila Golčer Hrastnikova in Venek, je bilo letno poročilo pripravljeno v skladu z računovodskimi standardi, revizorju pa nikakor nista posredovala neresničnih, nepoštenih in neverodostojnih podatkov. Kot je pojasnil Hudej, je vložitev morebitnih ovadb odvisna od posameznega upnika, sicer pa to vprašanje seveda ni v njegovi pristojnosti.

US

Izletnikovi avtobusi, na srečo, še vozijo.

Izletnik bolje kot lastnik

Ob težavah skupine Viator&Vektor je seveda na mestu vprašanje, kaj se dogaja v njeni hčerinski družbi, celjskem Izletniku. Iz družbe Izletnik Celje, ki je samostojna pravna oseba, Skupina Viator&Vektor pa je njen lastnik, zaenkrat prihajajo nekoliko bolj optimistične novice.

Izletnik Celje je tretji največji avtobusni prevoznik v Sloveniji. Prevoze izvajajo z 225 vozili, letno pa prevozijo 10 milijonov kilometrov. V družbi je zaposlenih 325 delavcev, od tega je 206 voznikov. Zaposleni redno prejemajo plače, prav tako so redno plačani prispevki in davki. Zaposleni že nekaj let prejmejo regres za letni dopust. Seveda pa ni vse rožnato, saj v Izletniku v zadnjem času opažajo velike težave občin pri poravnavanju obveznosti. Izletnik Celje izvaja prevoze osnovnošolskih otrok v 30 občinah. Seveda je redno plačilo opravljenih storitev za njihovo poslovanje zelo pomemb-

no. Vseeno je družba, kljub večjim zamikom pri plačilih nekaterih občin, svoje obveznosti redno poravnava, kar si želijo tudi v bodoče. Sicer so v Izletniku v prvi polovici leta ustvarili skoraj 900 tisoč evrov čistega poslovnega izida. Kot ocenjujejo, bo pozitiven tudi poslovni izid za celotno leto 2011.

Kot je še dodala Barbara Jelen iz Izletnika, vsi davkoplačevalci v Sloveniji z zaskrbljenostjo spremljajo težave, ki jih imajo podjetja, še posebej tista, ki so na poti v stečaj. »Odpuščanje delavcev namreč pomeni veliko obremenitev za državni in občinske proračune, saj se vanj ne stekajo več prispevki in dohodnina, manjša je osebna poraba in s tem tudi DDV. Težave niso tam nekje daleč na ravni države, ampak se težav morajo zavedati tudi občinske strukture, saj se steka del dohodnine, ki jo plačujejo zaposleni delavci, tudi v občinske proračune,« omenja Jelenova.

US, foto: SHERPA

CMC bije svoj boj

Gospodarska kriza očitno še ni končana, sploh v gradbeništvu, kjer slovenska podjetja »padajo« kot po tekočem traku.

Zato je seveda mnogo oči z zaskrbljenostjo uprtih v podjetje Ceste mostovi Celje, ki je eden večjih zaposlovalcev in kjer se prav tako ubadajo s težavami.

Del CMC je tudi kamnolom v Veliki Pirešici.

Kot pojasnjujejo v upravnem odboru CM Celje, je gospodarska kriza prizadela celotno gradbeništvo, a tudi ostale gospodarske panoge. »Težave nam povzročajo zagotavljanje bančnih garancij za pridobitev poslov, kjer je treba zastaviti adekvatno protivrednost premoženja, da lahko sodeluješ na natečajih za pridobitev del. Takšne zahteve iz razpisnih pogojev bo v najkrajšem času treba spremeniti, sicer se natečajev ne bomo mogli udeleževati. Spopadamo se z likvidnostnimi težavami zaradi prenizkih tržnih cen, ki so nastale kot posledica zmanjšanja obsega del in smo posle pridobivali z visokimi popusti, upočasnila pa se je tudi prodaja nepremičnin. Dodaten udarec je povzročila še podražitev energentov in surovin,« navajajo nekaj težav, s katerimi se srečujejo pri delu.

Dodajajo še, da izredno težko prihajajo do poplačila pri svojih dolžnikih in da zaradi vsesplošnega stanja v državi zaradi tveganja v gradbeni panogi banke preprosto ne odobrijo posojil za premostitev likvidnostnega krča. »Zagon proizvodnje in zimski meseci, ko je realizacija nizka, še dodatno vplivajo na slabšo likvidnost, ki pa se bo z realizacijo v jesenskem obdobju izboljšala,« upajo v CMC. Podobno stanje je v celotnem gradbeništvu, o čemer so spregovorili tudi v gospodarski zbornici – sekciji za gradbeništvo. »Upamo, da bomo dobili sogovornika. Zmanjševanje denarja za investicije vsekakor ni spodbuda.«

Kot poudarjajo v celjski družbi, prisilna poravnava v CMC ni možna, saj bi v tem primeru družba izgubila možnost sodelovanja na javnih naročilih, kar predstavlja več kot 80 odstotkov letnega prometa.

Vprašanja oziroma govorice, da predsednik uprave Marjan Vengust zapušča CMC, v upravnem odboru niso komentirali. Delničarji CMC se bodo o lanskem poslovanju seznanili na skupščini, ki bo konec avgusta. Med drugim bodo odločali tudi o predlogu upravnega odbora, da skoraj 6-milijonski bilančni dobiček ostane nerazporejen.

US

arhiv NT (foto: Sherpa)

Potrebujejo tako razkošno zbornico?

Polovica članov šentjurske obrtne zbornice bi menda takoj izstopila

A to ni ravno šentjurska posebnost. Ob zavzemanju za prostovoljno članstvo v zbornicah, ki ga tako ali drugače na državni ravni pogrevajo že vsaj osem let, je jasno, da bi taka usoda doletela slovensko obrtno zbornico v celoti. Kar buri duhove med šentjurčani, je financiranje dveh polnih zaposlitev, ob čemer mnogi člani v organizaciji niso prepričani, da je resnega dela dovolj že za eno. Je 30 evrov, koliko znaša povprečna članarina, za lokalno gospodarstvo dobro naložen denar?

Čeprav so naše informacije o burnem dogajanju znotraj upravnega odbora zanesljive, pa se tudi med najbolj glasnimi nasprotniki sedanje ureditve nihče ni želel javno izpostavljati. Je pa predsednik OZ Šentjur **Zdenko Horvat** takoj vedel, v katerem grmu tiči zajec. »Določeni lobiji po državi se nas že dolgo hočejo znebiti. A ne zato, ker bi jih skrbelo za obrtnike, ki morajo mesečno prispevati nekaj deset evrov. Moti jih združena pogajalska moč 52 tisoč obrtnikov. Ta je bila trn v peti doslej še vsaki vladi.« Si pa Horvat ne dela utvar, da ne bi članstvo ostalo vsaj podobno sedanjemu, če bi ne bilo več obvezno. »Je

pa po drugi strani zanimivo, da imamo približno deset ali dvajset prostovoljnih članov. Torej ponudba zbornice že ne more biti tako nekoristna.«

Trenutno imajo približno 450 članov, kar je nekoliko bolje kot konec lanskega leta, ko so obrtniki množično odhajali v pokoj. Svoje je menda naredila tudi recesija. Plačilna nedisciplina pač najbolj udari zadnje v vrsti – male obrtnike in njihove zaposlene. »Mi smo kar v težavah zaradi neplačevanja članarin. Lahko bi rekel, da je tudi do dvajset odstotkov članov dolžnikov. Vendar izterjav ne opravljamo mi, ampak krovna organizacija. Situacija ni kritična.

Imamo pa vsako leto primere s Kosova, ko zidarji pridejo, odprejo obrt, članarine pa nimajo niti najmanjšega namena kadarkoli plačati. Ko odidejo, je to praktično nemogoče izterjati.«

Z eno delavko se ne da!

Iz predvidenega letnega proračuna približno 90 tisoč evrov financirajo dve polni zaposlitvi in ostale stroške delovanja. »Pri nas dobijo obrtniki popoln informacijski servis in vso pomoč, ki jo potrebujejo. Če tega nikoli ne izkoristijo, so si pač sami krivi.« Je bilo pa med očitki slišati tudi druge skrajnosti. Da si tu in tam kdo na račun vseh članov v zbornici omisli kar osebno tajnico. »To se je v preteklosti res dogajalo. Morda moram za to prevzeti tudi del osebne odgovornosti. Vendar vam zagotavljam, da je zdaj drugače. Težko je človeku, ki je bil desetletja naš član pokazati vrata, vendar

po novem opravljamo storitve samo za svoje aktivne člane.«

Veliko prahu je dvignilo tudi to, da so v šentjurski zbornici lani zabeležili manjšo izgubo. »Gre za 2500 evrov. Imeli smo izredne nabave in to ne pomeni slabega gospodarjenja. Po vseh kazalcih smo namreč že leta med najboljšimi lokalnimi zbornicami v državi.« Kljub temu se mnogim članom zdi, da je povsem neupravičeno, da plačujejo dve delavki, medtem ko se zdi, da nimata pravzaprav česa početi. »Če bi imeli samo eno zaposleno, bi to pomenilo, da bi upoštevali dopuste in bolniške odsotnosti, bila zbornica vsaj dva meseca na leto zaprta. To pa mislim, da

Miran Gracer, predsednik OZ Celje: Pri organizaciji zbornice bodo sčasoma določene spremembe verjetno nujne. Po moje bi članstvo sicer moralo ostati obvezno, s tem da bi posameznik lahko izbiral, katera od različnih zbornic najbolj ustreza potrebam posameznega obrtnika in katera za članarino največ ponudi.

ni smisel,« je odločen Horvat. V primeru, da se jim finance ne bi pokrile iz lastnih virov, bi jim razliko menda pokrila krovna organizacija. Tako po besedah podpredsednika zbornice **Dejana Muleja** funkcionira kar precej sosednjih zbornic. »Popolnoma se strinjam s predsednikom, da sta dve zaposlitvi nujni. Običajno se pritožujejo tisti člani, ki zborničnega obvestila z, kar jim nudi, niti odprejo

ne. Ob nadaljnjem padanju števila članov pa se prepočitvi delovnega časa ene delavke zagotovo ne bomo mogli izogniti,« je še dodal Mulej. Da stanje vseeno ni tako rožnato, lahko sklepa mo iz razmišljanj, da bi radi določene storitve svojim članom še posebej zaračunali. A kot je zaključil Horvat, se je to enkrat že pokazalo za povsem nesprejemljivo.

StO

Obrtna zbornica nudi svojim članom popolno servisno storitev. Če je nikoli ne uporabijo, so si enostavno sami krivi.

Po jabolka

V Sadjarstvu Mirozan, kjer imajo 125 hektarjev sadovnjakov, so kljub nekoliko hladnejšemu vremenu, ki je zavrla dozorevanje sadja, začeli obirati zgodnje sorte.

Kot je pojasnil tehnični direktor Vlado Korber, bodo jabolka obirali vse do konca oktobra. »Obiralci jabolk prihajajo iz Slovenije. Ti se vsako leto radi vračajo k nam, mi pa tudi na ta način želimo vsaj malo pomagati lokalnemu prebivalstvu z možnostjo dodatnega zaslužka v tem kriznem času.« V Mirozanu so že prodali ves lanski pridelek in to nekoliko prej kot običajno, kar je posledica slabšega pridelka v Evropi. Tudi za letos jim dokaj dobro kaže, sploh zaradi vremenskih razmer v zadnjih dveh tednih, ko je bilo dovolj padavin in tudi temperature niso več presegale 30 stopinj Celzija.

»Visoke temperature namreč povzročijo zastoj v razvoju plodov, kar prinese posledično nižje količine, obenem pa se pojavljajo tudi sončne opekline. Običajno avgust ni več tako problematičen, zato smo optimistični. Nekaj škode nam je v nasadih v Kasazah in Kamniku sicer naredila toča, na srečo pa imamo že skoraj polovico nasadov zaščitnih z mrežo proti toči. Tako pričakujemo, podobno kot zadnji dve leti, od štiri do pet tisoč ton pridelka,« je napovedal Korber.

US, foto: TT

Vlado Korber v sadovnjaku

NA KRATKO

V najem betonarna ...

Velenjski Vemont, ki je od maja v stečaju, je med drugim lastnik betonarne. Gre za Kompleks betonarne Vemont z upravljalno-komandno stavbo. V betonarni lahko na uro izdelajo 50 kubičnih metrov betona in verjetno je tudi zaradi te zmogljivosti veliko zanimanja za nadaljnje delo. Tudi stečajni upravitelj Vemonta Tomaž Kos navaja, da obstaja za najem betonarne velik interes med potencialnimi najemniki. Po njegovem bi bilo podobne objekte smiselno oddati v najem, saj jih bremenijo visoki stalni stroški, od električne energije do varovanja. Zato je stečajni upravitelj Kos na spletni strani Ajpesa že objavil javni razpis za oddajo betonarne. Če bo našel ustrezne najemnike, bo z njimi sklenil najemno razmerje za pol leta, kar pa ne bo zavleklo podaje tega premoženja.

... in Elkrejeva hala

Stečajnemu upravitelju nazarskega Elkreja Stevu Radovanoviču ni uspela prodaja nepremičnin podjetja na Prihovi, tik ob glavni cesti Ljubno-Mozirje. Za celoten kompleks, ki vključuje poslovno stavbo, večje parkirišče in proizvodno halo, se je v začetku junija sicer zanimal eden od zgornjesavinjskih podjetnikov, očitno pa posla le niso sklenili. Zato je celjsko okrožno sodišče soglašalo, da upravitelj proizvodno halo odda v najem, vendar ne dlje kot za eno leto oziroma do prodaje premoženja. Kot je navedel Radovanović, se za halo zanima podjetnik, ki bi prostore na Prihovi za največ pol leta najel za skladiščenje gotovih izdelkov. Ob tem je upravitelj poudaril, da je celoten kompleks že večkrat poskušal prodati, vendar neuspešno, ter da se z oddajo proizvodne hale v najem sama prodaja ne bo zavlekla. Sodišče se s sklenitvijo najemne pogodbe strinja, saj se z oddajo nepremičnine stečajna masa ohranja, hkrati pa je določilo 1.400 evrov najemnine.

Fructal Srbom

Skupina Pivovarna Laško oziroma Pivovarna Union bo ajdovski Fructal prodala srbski družbi Nectar iz Bačke Palanke. Načrtovano prodajo mora dovoliti še skupščina Pivovarne Laško, ki bo zasedala jutri. Odprodajo naložb, ki ne predstavljajo osnovne dejavnosti laške skupine, so lani zahtevale banke upnice, ki so hkrati tudi največje lastnice Pivovarne Laško. Približno 35 milijonov evrov kupnine bodo Laščani namenili za znižanje obveznosti do bank.

US

Podaljšan rok za prodajo Aera

Posebna družba za podjetniško svetovanje in Probanka bosta, potem ko sta v začetku junija objavili javno povabilo k sodelovanju v postopku prodaje večinskega deleža v celjski družbi Aero, zaradi velikega zanimanja ponudbe zbiral do konca poletja.

Družbi uradno skupaj prodajata 55-odstotni delež te celjske družbe, dejansko pa so naprodaj skoraj tri četrtine Aera, saj si za izstop prizadevajo še nekateri drugi lastniki. V Aeru teh načrtov ne komentirajo, češ da o prodaji odločajo lastniki. Znano pa je, da je tudi Aero v precejšnjih težavah, saj je lani kljub nekoliko boljšemu poslovanju ustvaril milijon evrov izgube. V skupnem je sicer finančni dolg znižal za tri milijone evrov, na 18 milijonov evrov, razdolževanje pa naj bi se v Aeru nadaljevalo tudi letos. Sicer upajo na boljše poslovanje, saj naj bi kar za četrtino zvišali dohodke matične družbe. Vseeno načrtujejo dodatno znižanje števila zaposlenih, tako da bi bilo v celjski družbi konec leta predvidoma zaposlenih še približno dvesto delavcev.

Plus za Dobrno

Lastniki Term Dobrna se bodo na skupščini zbrali konec avgusta. Takrat naj bi se seznanili s poročilom o lanskem delu ter z informacijo o prejemkih članov vodenja in nadzora, odločali o delitvi bilančnega dobička in podelili razrešnico upravi in nadzornemu svetu za delo v lanskem letu.

Po predlogu uprave naj bi bilančni dobiček, ki je konec lanskega leta presegel 1,3 milijona evrov, ostal nerazporejen in se prenesel za uporabo v naslednje leto. Kot v večini slovenskih naravnih zdravilišč so tudi v Termah Dobrna dokaj zadovoljni s polletnimi poslovnimi rezultati. V primerjavi z enakim lanskim obdobjem so za devet odstotkov povečali število nočitev, od tega so zabeležili več kot polovičen porast tujih gostov. Povečali so tudi količinsko realizacijo na področju zdravstva, gostinstva in v večini drugih spremljajočih dejavnosti. Razpoložljive nastanitvene kapacitete so bile v prvi polovici leta zasedene več kot 65-odstotno. S tem so v okviru Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč dosegli 5-odstotni tržni delež in nadpovprečno zasedenost hotelskih kapacitet.

US

Z lopato po hrbtu in jeza na občini

Sosedski spor v ponedeljek zvečer razril cesto – Strošek začasnega popravila 1.600 evrov – Bo potrebna razlastitev?

VOJNIK – Po ogledu prizorišča ponedeljkovega večernega spora v Lipi pri Frankolovem, ki so ga opravili skupaj s policijo in z vzdrževalcem ceste, so v občinski upravi in medobčinskem inšpektoratu in redarstvu ugotovili, da je bila na približno 20 metrih cestišča v širini dveh metrov in pol odstranjena 6-centimetrska asfaltna prevleka, poškodovana cestna bankina in z ostanki asfalta zasut obcestni jarek. Ker gre za kategorizirano občinsko javno pot, ki vodi tudi do vodohrana in na kateri ima služnostno pravico še šest krajanov, so že v preteklosti skušali doseči dogovor z lastniki zemljišča, vendar to ni bilo mogoče. Že pred časom so se zato odločili, da očitno ne bo šlo drugače, kot da v občini začnejo postopek razlastitve.

Celjski policisti so zaradi povzročitve poškodbe z nevarnim predmetom ovadili 56-letno žensko iz Lipe pri Frankolovem. Vzrok je nenačuden – čeprav za našo državo, kjer so mejni spori kar pogosti, tudi sosedski prepri, v katerem naj bi ženska kar z lopato po hrbtu namahala sosedu, žal sodi v ljudsko »folkloro«.

Do prepira v Lipi je prišlo v ponedeljek. Klic o burnem dogajanju pri Frankolovem so v celjskem Operativno komunikacijskem centru dobili okoli pol sedme ure zvečer. Na policiji so nam pojasnili, da je 56-letna občanka najprej besedno in nato še fizično napadla 53-letnega moškega, ki je hodil po cesti, ki sicer poteka po zemlji, ki

je last ženske. Problem je nastal tudi, ker je pot označena kot občinska kategorizirana cesta, zato na tej točki v vso zadevo »pade« tudi vojniška občina. 56-letnica in 53-letnik naj bi se že prepirala zaradi zemlje, a sta – vsaj do zdaj – spore vedno reševala na sodišču. Ženska sicer živi na tem območju, moški naj bi v njeni bližini imel počitniško hišico. 56-letnica si je ovadbo prisluzila, ker naj bi sosedu najprej nadrla, nato pa ga, tako pravijo na policiji, z lopato nekajkrat kresnila po hrbtu in ga pri tem tudi lažje poškodovala. V spor naj bi se nato vmešal še njen partner, ki naj bi začel prekopavati na sveže asfaltirano cesto, za izkop asfalta pa je najel še bagerista, ki je izko-

pal več metrov ceste. Zdaj bo kaznovan še bagerist, ki so mu zaradi kršitve Zakona o cestah izdali plačilni nalog.

Bo res potrebna razlastitev?

Ker je bila »razrita« in za promet neprevozna javna pot, so v Medobčinskem inšpektoratu in redarstvu Vojnik takoj v torek izdali odločbo, s katero so Krajevno skupnost Frankolovo zavezali k nujni sanaciji cestišča. Ugotovljena škoda je znašala okrog 1.600 evrov, račun za v sredo dopoldne opravljena dela pa bodo seveda izstavili lastnikom. Glede na razgrete strasti v Lipi so za nadzor nad opravljanjem sanacijskih del na cestišču zaprosili tudi celjske policiste, vendar se je do srede vroča kri v Lipi že umirila, tako da so dela opravili v miru.

»V Lipi do spora ni prišlo prvič, zadnjega sicer nekoliko milejšega smo spremljali lani. Začelo pa se je z menjavo lastništva – čeprav je ta cesta že vsaj 15 let asfaltirana in je prejšnji lastnik soglašal tudi s služnostno pravico šestih oseb, ki še potrebujejo to cesto,« poseže v zgodovino

Pogled na »razrito« cesto po ponedeljkovem večernem obračunu v Lipi pri Frankolovem

Po opravljenih nujnih sanacijskih delih je bila v sredo dopoldne cesta spet primerna za varen promet.

spora vodja Medobčinskega inšpektorata in redarstva Vojnik mag. **Nataša Kos**. Župan **Beno Podergajs** priznava, da kljub temu, da je cesta kategorizirana kot občinska javna pot, lastništva še vedno niso

uspeali urediti. »V preteklosti smo to že poskušali, pa nam nikakor ni uspelo doseči dogovora. V občini nam zato ne preostane kaj dosti drugega, kot da začnemo s postopkom razlastitve,« pravi in dodaja,

da so se tako odločili že pred časom.

IS, SŠol
Foto: Arhiv
Medobčinskega
inšpektorata in
redarstva Vojnik

Konstruktor zaenkrat še gradi celjski vrtec

CELJE – Občinske službe v teh dneh zelo pazljivo spremljajo dogajanje in čakajo razplet v mariborskem gradbenem podjetju Konstruktor. Kot je znano, je bilo podjetje pred časom izbrano na javnem razpisu celjske občine za gradnjo vrtca v Novi vasi. Zaenkrat je na gradbišču še živahno.

Že nekaj časa je znano, da je podjetje Konstruktor v velikih težavah, zaradi neizplačanih plač so se delavci, ki sicer zahtevajo stečaj, odločili za stavko. V sredo je Konstruktor dobil novega direktorja, ki je obljubil plače in dopolnitev predloga prisilne poravnave. A razmere so še vedno negotove, zato so celjske občinske službe ves čas v stiku s pooblaščenimi predstavniki izvajalca del. Konstruktor v Celju na Dolgem polju po pogodbi gradi približno dva milijona vreden nov vrtec, ki ga v celoti financira občina. Že pred začetkom

gradnje so bili na občini zelo previdni pri napovedih, kdaj bo vrtec končan. Upravičeno, saj bi v tem trenutku zelo težko rekli, da bo končan do začetka šolskega leta.

Kot so nam pojasnili na celjski občini, je Konstruktor na razpisu ponudil najbolj ugodno ceno, takrat pa je podjetje tudi izpolnjevalo vse zahtevane pogoje. Zaenkrat delavci Konstruktorja v Celju še delajo, vendar na gradbišču prihaja do zamud glede na načrt. Razmere investitorica, torej občina, ves čas podrobno spremlja in če bo treba, bo ustrezno ukrepala. Če ne bo šlo drugače oziroma se bo izkazalo, da Konstruktor pogojev ne more izpolniti in končati projekta v skladu z načrti, lahko občina še vedno unovči bančno garancijo in izbere drugega izvajalca del.

POLONA MASTNAK
Foto: SHERPA

Zaenkrat delavci Konstruktorja še delajo na gradbišču novega celjskega vrtca.

Denar za tri ceste na Celjskem

Ob letošnjih neurjih, ki zaenkrat ne prizanašajo kozjanskim in obsoteljskim občinam, je mnogim še živo v spominu lanska septembrska ujma, ki je zaradi poplavl povzročila veliko nevšečnosti tudi na Celjskem.

Na vladi so včeraj sprejemali program odprave škode na cestah. Škoda na cestni infrastrukturi po lanski poplavi je v celi Sloveniji ocenjena na dobrih 19 milijonov evrov. Za odpravo škode bo vlada po lanskim štirih milijonih, ki jih je zagotovila za

nujne ukrepe, letos iz proračunske rezerve znova namenila štiri milijone evrov. Večino denarja za odpravo škode na cestah naj bi zagotovili v prihodnjih dveh proračunskih letih.

Ob precejšnji škodi, ki smo jo utrpeli na Celjskem, bodo od 39 cestnih odsekov po celi Sloveniji denar zagotovili le za popravilo treh cest. Gre za ceste Pilštanj-Golobinjek, odsek Laško-Breže-Šentjur ter cestni odsek med Velenjem in Škalami. Lansko neurje je na teh cestah povzročilo za več kot 1,4 milijona evrov škode, za sanacijo pa bo letos vlada namenila slabih 300 tisoč evrov.

US

vsak torek
v Novem tedniku

Rekreacija

Rolate, plezate, plavate, hodite v hribe... kaj pravzaprav naredite za svoje telo, in s tem seveda tudi dušo? V rubriki Rekreacija vam že od junija letos nudimo različne nasvete, objavljamo reportaže o rekreativnih dogodkih, koledar rekreativnih prireditev na Celjskem in vas vabimo, da nam različne oblike rekreacije predstavite tudi vi.

Rekreirajmo skupaj!

Pišite nam na: tednik@nt-rc.si

Domačini s solčavsko dušo

Pred občinskim praznikom vabijo na številne prireditve v okviru 19. Solčavskih dni

SOLČAVA – Že pred današnjim uradnim začetkom večdnednih prireditev z naslovom Solčavski dnevi se je v eni najmanjših slovenskih občin čutil praznični utrip. »Vsak od domačinov se po svoje pripravlja in zagotovo bo letošnje dogajanje, ki se bo končalo s proslavo ob občinskem prazniku, zelo pestro. Seveda bo vse skupaj nekoliko drugače, saj imamo novo Rinko, za katero nas zanima, kako bo tudi v času najbolj množičnega obiska odigrala svojo vlogo,« je omenil župan Občine Solčava Alojz Lipnik.

Sicer v Solčavi veliko stavi na Center Rinka, nov objekt v središču vasi, ki so ga odprli v spomladanskih mesecih. Kot ocenjuje župan Lipnik, so z delovanjem Rinke zadovoljni. »Od odprtja do začetka sezone se je v Rinki ustavilo 70 skupin, po nekaterih ocenah skupno štiri tisoč obiskovalcev, njihovi vtisi pa so bili zelo dobri. Zame je tudi zelo dobrodošlo, ko vidim, da Rinko sprejemajo domači-

ni, saj center ni namenjen samo turistom, temveč tudi za druženje in izobraževanje Solčavanov. Zavedamo se, da stavba ne pomeni nič, če ni nadaljevanke.«

Za Solčavske dneve napovedujete izjemno veliko tudi po vsebini različnih prireditev.

Gre za tradicionalno prireditev, vendar spreminjamo njen koncept, da dogajanje ni več skoncentrirano na dan ali dva. S tem želimo podaljšati poletno sezono in hkrati pripraviti več prireditev z manjšim obsegom, ki so bolj obvladljive. Veste, v Solčavi smo realni: malo nas je in delamo, kolikor zmoremo. Je pa res, da od

Dokaz, da nova Rinka, zavod za turizem in trajnostni razvoj Solčavskega, res živi.

»Pavličevo sedlo je izjemno pomembna vstopna točka za tuje goste, vendar je na prehodu objekt, ki ni v ponos državi.«

Župan Občine Solčava Alojz Lipnik

Več kot pol stoletja Flosarskega bala

LJUBNO OB SAVINJI – V kraju »flosarjev in vlcerjev« je v teh dneh sila živahno, saj se številni obiskovalci udeležujejo različnih prireditev v okviru tradicionalnega, letos 51. Flosarskega bala.

Potem, ko so minuli konec tedna dogajanje posvetili mladim na Flosfestu, pripravljajo nocoj koncertno-plesni večer z narodno-zabavnimi ansambli. Jutri bodo proslavili jubilej domačih gasilcev, v nedeljo pa dogajanje preselili v bližnje Rastke. Za ponedeljek napovedujejo otvoritev dolgo zaprtega in propadajočega, nekdanj pa zelo znanega Hotela Planinka, nato pa bodo dnevi minevali v znamenju športnih obračunov, kulturnih prireditev ter prikazov starih običajev in nekdanjega življenja na Ljubnem. Prihodnji petek bodo ob 19. uri proslavili občinski praznik, osrednje dogajanje pa napovedujejo za nedeljo, 7. avgusta, ko bodo ob 14. uri pripravili tradicionalno povorko in prikazali še bolj uveljavljeni krst mladega »flosarja«. US

nekaterih turističnih ponudnikov že dobivamo povratne informacije, da lahko sezona traja celo leto.

Vemo, da v občini stavite na razvoj turizma. Kako ste zadovoljni z letošnjo sezono?

Zaenkrat je še prehitro za obračune, saj se je sezona šele dobro začela, vrhunec pri nas pa so avgust in prvi dnevi septembra. Ocenjujem, da je obisk nekoliko boljši kot lani, neprijazno vreme v zadnjih dneh pa je za nas več kot signal, da je treba dodati nove vsebine, ki bodo gostom omogočile dobro počutje. Je pa tudi res, da ob deževnih dnevih beležimo zelo dober obisk Rinke.

Solčavsko se ponaša z nazivom evropska destinacija odličnosti. Je priznanje vplivalo na prepoznavnost?

Učinki niso merljivi v številkah. Imeli smo veliko dogodkov, bili smo opaženi v medijih ... Podobno kot so bili učinki navzven v smislu prepoznavnosti Solčavskega, so bili učinki navznoter: domači bolj prisluhnejo, če kdo od zunaj pohvali naš razvoj. Je pa naziv potrditev, da smo na pravi poti in da imamo prave razvojne zamisli.

Občina Solčava nekoliko svojstveno slavi občinski praznik. Nagrajencev letos ne bo, izbrali pa ste zanimivo rdečo nit dogajanja.

Vsako leto izberemo določeno temo, ki jo želimo poudariti. Tako so že bili v ospredju šolstvo, lov, šport ..., letos pa bo solčavsko narečje, ki je zagotovo nekaj posebnega in ponuja kar nekaj iztočnic za razmišljanje. Kaj hitro pridemo do zgodovine, geografske zaprtosti naše ga območja ... Na

okrogli mizi bodo sodelovali zanimivi sogovorniki, vabimo pa tudi Solčavane, ki ne živijo več v domačem kraju. Odziv med njimi je lahko rečem fantastičen, veseli so, da se jih je nekdo spomnil, ker, veste, duša za vedno ostane solčavska. Sicer je pri beleženju narečnih besed zelo aktivna Marta Orešnik, tudi v občinskem glasilu iz naftalina vlečejo stare izraze, ob vsem pa ugotavljam, da ljudje cenijo svoj jezik.

Seveda ob praznovanju ponavadi le ne manjka inventura preteklega dogajanja, predvsem kar zadeva naložbe.

V preteklosti je bilo več naložb, zdaj pa se trudimo, da bi jih spravili v življenje oziroma jim dali funkcionalnost. Poudarek je seveda na Rinki, z opremo bi radi nadgradili prireditveni prostor, prodajamo parcele na Medici. Za nekaj parcel smo že dogovorjeni, seveda pa velja, da se morajo kupci preseliti v Solčavo, ker to niso parcele za vikend hišice. Gre za zemljišča v velikosti šeststo kvadratnih metrov, nobeno ni dražje od dvajset tisoč evrov, zanje pa se zanimajo tudi kupci iz drugih delov Slovenije, ki so se pripravili preseliti v Solčavo. Kar pa zadeva druge naložbe: kar nekaj načrtov imamo, ampak povedal sem že, da smo realni in da za vse, kar bi želeli, ni finanč-

»Glede Logarske doline se bo treba dogovoriti, kako naprej. Res je, da naj bi občina podeljevala koncesijo za upravljanje, vendar je pogodba zdaj že zelo zastarela. Zaenkrat preko zavoda promoviramo Solčavsko kot celoto.«

Sklop prireditev v Solčavi se začenja danes popoldne z odprtjem različnih razstav, s prižigom oglarske kope v Logarski dolini in z večernim koncertom v cerkvi Marije Snežne. Jutri bodo na prireditvenem prostoru praktično cel dan predstavljali mojstrovine iz lesa, vmes pripravili nekaj športnih in zabavnih prireditev, sobotno dogajanje pa zaokrožili s solčavskimi vižami oziroma srečanjem z ljudskimi godci. Osrednje dogajanje napovedujejo za nedeljo, ko bodo turistično ponudbo svojih krajev predstavile vse zgornjesavinske občine, ob 15. uri pa se bo začela Poletna zGODBA, ki bo prinesla igrane predstavitev krajev in zanimivosti v dolini ter tudi iz sosednjih občin. V soboto in nedeljo bodo predstavljali tudi druge lepote Solčavskega, med tednom pripravili kar nekaj otroških delavnic in predstavljali utrinke iz vsakdanjega življenja. Dogajanje se bo končalo prihodnji petek, ko se bo ob 17. uri v Centru Rinka začela okrogla miza o solčavskem narečju, ob 20. uri pa bodo proslavili občinski praznik.

nih možnosti. Med drugim snujemo idejo, da bi v turistični produkt spremenili panoramsko cesto, in to ob sodelovanju vseh državnih in lokalnih ustanov, ki so tako ali drugače povezane s cesto. Čaka nas zahtevna pot, da se bomo dobro dogovorili, zagotovo pa bi lahko ustvarili dobro zgodbo. Razmišljamo o označitvi kolesarskih poti proti avstrijski Koroški in nazaj na Pavličevo sedlo ...

Skratka, razmišljate predvsem »turistično«. Zagotovo pa v tem najdejo svoje mesto tudi solčavski izdelki?

Ves turizem smo na nek način navezali na Rinko kot informacijsko izhodišče, vendar potrebujemo nove produkte. Kar nekaj dodatnih možnosti nudijo nove

tehnologije. Res je turizem osrednji, vendar ne narekuje življenja v kraju, temveč je skupna točka vseh drugih aktivnosti, od gozdarstva do dopolnilnih dejavnosti na kmetijah. Res je, da je v Solčavi še vedno negativen demografski trend. To je zagotovo posledica naše zgodovine, vzrok pa je tudi v tem, ker ni zaposlitev. In vse naše aktivnosti so usmerjene v to, da bi se v Solčavi ustvarjala nova delovna mesta in nove priložnosti za mlade podjetnike. Je pa to proces, ki ne gre od danes do jutri, vendar je treba vztrajati. Zame je spodbuden podatek, da je bilo pred desetimi leti v vrtcu pet otrok, danes ga obiskuje sedemnajst malčkov.

URŠKA SELIŠNIK

SLIKOPLESKARSTVO	SGM ZEBEC d.o.o.
PARKETARSTVO	VRUNČEVA 2
TALNE OBLOGE	3000 CELJE
	GSM: 051/335-200
	FAX: 05/911 81 50

Za učne sadovnjake ob šolah

CELJE, SLOVENJ GRADEC – Slovenjgradčan Jože Santner in študent drugega letnika Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje Jernej Mazej, sicer Mozirjan, pripravljata projekt Učni sadovnjak. Ideja je, da bi ob vsaki šoli in vrtcu uredili sadovnjak, za katerega bi otroci skrbeli sami in seveda bi tudi sadeže, ki bi jih pridelali, sami pojedli. Glavni namen je dvigniti samooskrbo v državi. Za projekt se zanimajo že številne občine, v naši regiji naj bi prvi sadovnjak posadili drevesa za sadovnjak v Vojniku.

Včasih smo se smejali, ko smo poslušali tujce in izvedeli, da njihovi otroci ne

vedo, da jabolka zrastejo na drevesu. Jernej Mazej, eden od organizatorjev projekta Učni sadovnjak, pravi, da v Sloveniji nismo več daleč od tega, ko bodo otroci prepričani, da jabolka rastejo v trgovini. Tako je projekt namenjen tudi temu, da bi se otroci sploh seznanili s sadnim drevjem in da bi jim privzgojili miselnost, da mora biti pot od njive do krožnikov čim krajša. Če bodo učni sadovnjaki ob šolah zaživel, bo pot resnično kratka.

V sadovnjaku ob šoli ali vrtcu bi se otroci učili, kako se posadi pečka ali koščica, učili pa bi se tudi, kako se sadno drevje vzgaja, torej cepi in obrezuje. Poleg sa-

dovnjaka bi imeli tudi manjši vrt, kjer bi otroci sami gojili podlage. Strokovni sodelavci projekta, sicer profesorji šole za hortikulturo, bi otroke naučili cepiti in ob koncu devedtega razreda bi vsak učenec dobil sadiko sadnega drevesa, ki bi ga sam vzgojil. Poleg tega si želijo, da bi lahko ob vsaki šoli posadili toliko dreves, da bi otroci lahko imeli vsak dan za malico en obrok sadja, ki bi ga pridelali v učnem sadovnjaku. Načrtujejo, da bi sadili predvsem češnje, ker zorijo prav takrat, ko se končuje šolsko leto, in tudi sadje, ki zori jeseni, torej hruške in jabolka.

Prvi učni sadovnjak so že posadili v Slovenj Gradcu, zdaj se pogovarjajo z župani

Ob sajenju prvega učnega sadovnjaka v Slovenj Gradcu. Župan Matjaž Zanoškar (levo) in organizator projekta Jože Santner sta z otroki posadila osem češenj.

v naši regiji. Najbolj navdušen je vojniški župan Beno Podergajs, ki je že namenil kos zemlje ob šoli, kjer naj bi prva drevesa posadili oktobra ob občinskem prazniku. Kot pravi Jernej Mazej, je veliko zanimanja za učne sadovnja-

ke tudi v Celju in Šentjurju. Sicer pa so projekt predstavili tudi ministrstvu za šolstvo in šport, kjer so bili prav tako navdušeni, zdaj pa se še pogovarjajo za sofinanciranje. Namen je namreč, da bi projekt postal vseslovenski in da

bi ga razširili tudi na bolnišnice. V načrtu imajo tudi ureditev parka prijateljstva v Ljubljani, v katerem bi vsak tuji državnik ob uradnem obisku Slovenije posadil sadno drevo iz svoje države. SK, foto: JM

Se bo tudi Valentin Orožen (fotografija ob slovesnosti odkritja spominske plošče) čez leta preselil v mesto?

Da ne bi vaščani meščani postali

Se bo s preimenovanjem ulice mesto Šentjur razširilo v Podgrad?

ŠENTJUR - Na zadnji seji občinskega sveta so v Šentjurju spreminjali območja naselij. Iz burne, na trenutke precej zabavne razprave pa je bilo mogoče slutiti, da je to samo predpriprava za spreminjanje meja krajevnih skupnosti. Če res, v tem primeru niti ni pomembno. So pa nekateri namigovali, da gre za šolski primer gore na poti k Mohamedu.

Čeprav je odlok omenjal cel kup vaških skupnosti, je svetnike najbolj zbodel Podgrad. Ta se v obronkih – kar se katastrskih meja tiče – tako

globoko zažira v mesto, da je na trenutke že res precej nelogično. In tako imajo v Šentjurju praktično v središču mesta, tik za hotelom in blokovskim naseljem, cesto v Podgrad. Na tem mestu bi težko dorekli celo to, ali gre za cesto ali ulico, vsekakor pa je mejna črta. Na spodnji strani cestišča imajo hiše naslov Ulica Valentina Orožna, na zgornji strani ceste pa je Podgrad. Vas. Podgrajčani, ki jih v svetu zastopa nekdanji župan Jurij Malovrh, so na to, da so vaščani, čisto ponosni.

Situacijo, ko se levo in desno ne ve, kje natanko si, je novi podžupan Robert Polnar v svojem slogu opisal s »še ena iz cvetnika šentjurskih norosti«. In ker je to pač malenkost bolj normalno in civilizirano, bi bilo treba verjetno ime ulice podaljšati tudi na drugo stran ceste. To pa bi po sedanjem mestnem statutu pomenilo, da imajo vsi Podgrajčani (vaščani torej) z novim naslovom politične pravice v mestni skupnosti. Kar morda nikogar ne bi prav posebej motilo, če ne bi bila med novo priseljenimi vaščani v Podgradu tudi nek-

danji župan Tisel in »mali« župan Erjavec.

Če eni enostavno niso razumeli, zakaj je tak greh, če bi človek rad spodoben hišni naslov, so drugi jasno in glasno vztrajali, da gre za krajo ozemlja. »To pa preprosto ni lepo,« je pribil svetnik Lovro Perčič. Pravna služba je pojasnila, da se bodo morali do konca mandata s tem vprašanjem ubadati vsaj še enkrat. Bo imela mestna skupnost Šentjur celo ulico Valentina Orožna ali samo tistih običajnih nekaj številčk?

StO

Mladi o zdravju

CELJE – Celjski mladinski center v teh dneh gosti mladinsko izmenjavo Healthy we. V okviru projekta, ki ga izvajajo s pomočjo evropskih sredstev, udeleženci proučujejo zdrav način življenja.

V Celje so tako v začetku tedna prispeli mladi iz Italije, Španije, s Poljske, iz Grčije in Slovenije. Prvi dnevi so bili namenjeni spoznavanju, zdaj so se že resno vrgli na delo. Primerjajo izkušnje iz svojih držav in razvijajo

koncepte zdravega načina življenja ter razmišljajo, kakšno bi moralo biti okolje za zdrav osebni razvoj. Poleg obilice športnih in družabnih aktivnosti bodo dobro spoznali tudi Celje, saj jih čakajo izleti na Celj-

sko koč, celjski Stari grad in Šmartinsko jezero. Obiskala jih bo tudi naša ekipa, zato boste o njihovih vtisih in doživetjih lahko prebrali v torkovi številki Novega tednika.

PM

Nejasnosti glede standarda v zdravstvu

Nadstandard v zdravstvu določen glede nastanitve, ne pa tudi glede na način obravnave – V zobozdravstvu jasno določeni materiali, ki so standardni – O vseh doplačilih morate biti seznanjeni

V začetku poletja je razburila vest, da bodo bolniki, ki bodo želeli, da jim prostato odstranijo z robotsko operacijo, morali v celjski bolnišnici tako operacijo doplačati v višini 1.500 evrov. V celjski bolnišnici razlagajo, da je taka operacija, glede na to, da ji zavod za zdravstveno zavarovanje ne prizna višjih stroškov, in glede na razlago zdravstvenega sveta očitno nadstandardna. S tem se v zavodu za zdravstveno zavarovanje ne strinjajo. Zanimalo nas je torej, kaj je v zdravstvu standard in kaj nadstandard. Težava, kot smo ugotovili, je prav v nedorečenosti.

Zaenkrat robotskih operacij še niso začeli zaračunavati, predvidoma naj bi se to začelo septembra. Vršilec dolžnosti direktorja Splošne bolnišnice Celje mag. **Marjan Ferjanc** razlaga, da so do opredelitve, da gre pri robotskih operacijah za nadstandard, dejansko prišli v bolnišnici kar sami. Zdravstveni svet pri ministrstvu za zdravje je robotske operacije opredelil kot metodo, ki jo v bolnišnici lahko izvajajo, ne dajejo pa ji finančne podpore. Iz tega v celjski bolnišnici sklepajo, da gre za nadstandard. »V razpravi, ki smo jo imeli z ministrom, je tudi ta ocenjeval, da gre za nadstandardno storitev,« še dodaja Ferjanc. Nadaljuje, da je velika težava, ker nadstandard v zdravstvu dejansko ni določen. Ko pride do odločitev, tako bolnišnica odloča po svoje: »Prihaja do

Nadstandard je določen tudi pri pripomočkih. (Foto: SHERPA)

neke samoodločitve, da je nadstandard tisto, kar zavod za zdravstveno zavarovanje ne plača.« To je tudi razlog, da prihaja z zavodom za zdravstveno zavarovanje do problemov.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije vztraja, da robotske operacije niso nadstandard. Kot razlaga vodja oddelka za obvezno zdravstveno zavarovanje na celjski enoti zavoda za zdravstveno zavarovanje mag. **Sergeja Rajh Travnar**, pa je resnično težava, ker standard ni nikjer določen. Zavod ima namreč z izvajalci (kot je bolnišnica) sklenjeno pogodbo, v kateri je določena cena storitve. Ni pa določeno, na kakšen način je storitev opravljena. To pomeni, da je operacija, recimo žolčnih kamnov, plačana povsem enako, ne glede na to ali je opravljena klasično ali pa laparoskopsko, pri kateri bolnika operirajo skozi majhne luknjice in gre lahko že dan po operaciji domov. Povsem enaka zgodba je z robotskimi operacijami. Zavarovalnica plača operacijo odstranitve prostate. Na kakšen način

bodo v bolnišnici to izvedli, pa prepuščajo njim.

Bolniki so nekje vmes

Težave, ker standard ni določen, po besedah Rajh Travnarjeve srečujejo praktično vsak dan: »Ugotavljamo, da se izvajalci poslužujejo modernejših metod, ki še niso priznane in imajo zato višje stroške, ki jih potem ne morejo utemeljiti. S tem se pojavljajo potrebe, da bi morale zavarovane osebe to doplačati. Mi v takih primerih zavarovancem stroške povrnemo in izvajalcem to pri obračunu odštejemo.« To napovedujejo tudi pri robotskih operacijah. Torej, če bodo v bolnišnici robotsko operacijo zaračunali, bo zavod stroške doplačila zavarovancem povrnil in jih zaračunal bolnišnici.

Takih primerov je seveda še več. Pojavljajo se na različnih področjih, Rajh Travnarjeva omenja predvsem zobozdravstvo in okulistiko: »Imeli smo primere zahtevkov s področja okulistike, kjer se je pojavil popolnoma enak problem – nove metode, za katere verjamem, da so dražje, vendar pa po pogodbi z zavarovalnico izvajalec ne sme zavarovanim osebam zaračunati dodatnih stroškov.«

Nove metode so večinoma za bolnike precej bolj prijazne in bolj kakovostne. A to ne odtehta. Dokler standard ne bo natančno opredeljen, bodo izvajalci morali višje stroške teh, sicer boljših, storitev kriti sami. Ali pa opravljati klasične stori-

Zavarovana oseba ima pravico, da si za specialistični pregled, na katerega jo je napotil zdravnik, sama izbere, kam bo šla. Tako si lahko recimo izberemo ali bomo šli na pregled hrbtenice v Ljubljano, Maribor ali Valdotro, četudi bi nas lahko pregledali v Celju. Pa ne le to. Zavarovane osebe imajo pravico izbrati si tudi zdravnika. Stroškov, predvsem gre za potne stroške, zavod za zdravstveno zavarovanje ne povrne.

tve, pri katerih se stroški s financiranjem zavoda za zdravstveno zavarovanje pokrijejo. Ferjanc vidi težavo v zastarelih zakonih in predpisih: »Problematika je v zeleni knjigi. Tam je seznam storitev, ki je star skoraj 30 let. Tako obstaja kopica storitev, ki presegajo vrednost in kvaliteto storitev, ki so zapisane v tej knjigi. Ne moremo pa storitev, ki sodijo v okvir sodobnega zdravstvenega varstva, kar enostavno opredeliti kot nadstandardne.« Ferjanc namreč poudarja, da bi tudi robotska operacija morala biti opredeljena kot standardna. In zato si tudi prizadevajo.

Nadstandard večinoma omejen na bivanje

V zdravstvenih domovih je nadstandard omejen bolj ali manj na zobozdravstvene storitve. V bolnišnicah pa je nadstandard predvsem pri namestitvah. Tako imajo v celjski bolnišnici 21 nadstandardnih sob v 13 bolniških oddelkih. Te sobe so enoposteljne, imajo televizijo, večinoma tudi telefon in lastne sanitarije. Bivanje v taki sobi stane od 10,50 do 17,50 evra, odvisno od opremljenosti sobe. Za tako sobo pa se mora bolnik odločiti sam. Tako kot pri vseh nadstandardnih storitvah. O njih mora biti bolnik obveščen. Če recimo v bolnišnici nimajo prostora v standardni sobi, ki je ni treba doplačati, nimajo prostora in bolnika namestijo v nadstandardno sobo, pa bolnik tega ni zahteval, mu te nastanitve tudi ni treba doplačati.

Med nadstandardne storitve sodi tudi sobivanje enega od staršev oziroma svojcev pri bolnem hospitaliziranem otroku, ki je starejši od petih let. V celjski bolnišnici nudijo še eno nadstandardno storitev, in sicer plastični mavec. Lani so v celjski bolnišnici s plačili teh nadstan-

Bele zalivke pri zobozdravniku ni treba vedno plačati. Za zobe, ki so precej vidni (enice, dvojice in trojice), je bela zalivka standard in je torej ni treba doplačati. Od štirice naprej je treba belo zalivko doplačati, standard pa je amalgamska zalivka, torej črna. Pri zobni protetiki so prav tako določeni standardni materiali. Keramika ali porcelan nista šteta kot standard, zato bomo razliko v ceni za boljši material morali sami doplačati. Cenik doplačil mora biti pri vsakem zobozdravniku objavljen.

dardnih storitev dobili okoli 30 tisoč evrov.

»Brezplačni« standard

Bistveno, kar si moramo zapomniti, je, da se mora bolnik oziroma zavarovanelec za nadstandardno storitev odločiti sam in biti o njej obveščen. Standard pa se ne nanaša le na storitve, ampak tudi na pripomočke. Zavod za zdravstveno zavarovanje ima sklenjene pogodbe z dobavitelji tehničnih pripomočkov, od marca lani imajo pogodbe tudi z optiki. To pomeni, da morajo imeti vsi dobavitelji, tudi optiki, na zalogi pripomočke, za katere se nič ne doplača. Konkretno to pomeni, da mora imeti optik na zalogi očala, za katera ni treba nič doplačati. Če pa nam tista očala niso všeč ali če bi radi boljša stekla ali njihovo zatemnitev, pa zdravnik tega ni predpisal, je treba ceno materiala doplačati.

Pri doplačilih za material se lahko malo zatakne. Tega namreč zavod ne določa, ampak lahko vsak izvajalec sam postavi ceno. Te so lahko različne. Največkrat lahko slišimo primerjave pri zobozdravstvenih storitvah. Tam je sicer nadstandard oziroma kaj je pravica in kaj ne zelo dobro opredeljeno. Da bi bilo manj težav tudi pri zobni protetiki, so se na zavodu odločili, da bodo dopolnili obrazec za zobno protetiko. Tako mora zobozdravnik, preden začne z delom na zobni protetiki, pripraviti načrt dela, opisati trenutno zdravstveno stanje, poleg tega pa mora na obrazcu določiti specifikacijo, kdo bo kaj plačal. Tako lahko oseba na obrazcu natančno prebere, kaj je pravica po zdravstvenem zavarovanju, kaj pa bo morala doplačati. In seveda koliko. Preden na zavodu za zdravstveno zavarovanje tak obrazec potrdijo, ga mora zavarovana oseba podpisati. S tem je seznanjena, da bo morala storitev doplačati.

Če bi oseba vendarle plačala storitev, ki je ne bi bilo treba plačati, se lahko obrne na zavod za zdravstveno zavarovanje. Tam lahko uvedejo postopek, v katerem preverijo ali je bilo ravnanje izvajalca pravilno. Če je izvajalec neupravičeno zaračunal neko storitev, stroške storitve zavarovani osebi povrnejo in jih obračunajo pri izvajalcu.

ŠPELA KURALT

Marjan Ferjanc (Foto: SHERPA)

Posebna zgodba so kozmetične operacije. Včasih je veljalo, da so otrokom brezplačno operirali štrleča ušesa. Na zavodu za zdravstveno zavarovanje opozarjajo, da pravica do operacije zaradi štrlečih ušes nikoli ni bila pravica. Pri nadzorih so tako ugotovili, da so izvajalci v breme zavarovalnice izvajali kozmetične operacije. Če namreč ne gre za funkcionalno prizadetost telesa oziroma dela telesa ali organa, gre za kozmetično operacijo. Mag. Sergeja Rajh Travnar iz zavoda razlaga: »Če pa bi bila recimo zaradi štrlečih ušes prizadeta funkcionalnost organa, da bi recimo nekdo zaradi tega slabše slišal, to sicer odloči zdravnik, bi bila taka operacija pravica.«

Sergeja Rajh Travnar (Foto: GrupA)

Ko pride boginja

Maja Gal Štromar je igralka s celjskimi začetki, ki ni »le« igralka. Je tudi pisateljica, pesnica, prevajalka in predavateljica.

Prvi vtis o Maji Gal Štromar je barvit. Dobesedno. Žive barve oblačil, ličil, ne manjka nakita. Postaneš dobre volje. In ko Maja spregovori, pozitivna energija preplavi še tistega, ki jo posluša. Pogovor z njo je tako več kot prijeten, da pa tudi misliti. O tem, kaj še moramo storiti, da bi postali »božanski«. Majo smo ta teden gledali na filmskem festivalu v Sarajevu, letos smo brali njen nov roman, gledali novo otroško gledališko predstavo, prihodnji mesec bomo brali in poslušali njeno novo pesniško zbirko. Začetki njenega ustvarjanja pa segajo prav v mesto ob Savinji, kar je še dodaten razlog, da smo jo povabili na klepet.

V Slovenskem ljudskem gledališču Celje je igrala pred več kot desetimi leti. Na ta čas, pravi, ima lepe spomine: »Tu sem bila kar tri leta. Ekipa je zelo dobra in z veseljem se še kdaj srečam z igralci, čeprav morda preredko prihajam.«

Katera vloga vam je najbolj ostala v spominu?

Čisto vsaka vloga je bila nekaj posebnega. Od Ministra v škripcih, kjer sem opozorila nase in si prislužila redno službo, do Moža za Zofijo, kjer sem igrala sadistko. Spomnim se tudi predstave Zasledovanje in usmritev Jeana Paula Marata, dobre so bile otroške predstave, Sen kresne noči na Starem gradu je bil tudi posebna izkušnja. Izven gledališča je bila vloga, ki me je zelo zaznamovala, moja prva monodrama, sicer velik izziv za igralko. Ervin Fritz je napisal monodramo o prvi slovenski pesnici Fanny Haussman. Anka Krčmar, ki je bila takrat v Žalcu, me je angažirala in Miha Alujevič je to monodramo režiral. In smo kar »harali« po teh prostorih. Igrali smo tudi v dvorcu Novo Celje, kjer je Fanny Haussman živela, in mogoče je to ena tistih vlog, ki je tudi najbolj opozorila širšo slovensko javnost name.

Z vlogo sadistke ste imeli zanimivo zgodbo.

Zdi se mi, da je prav, da se igralec zelo pripravi na vlogo in sadizem mi ni prirojen (smeh). Tako sem zelo raziskovala, kaj je sadizem, kako se sadisti obnašajo. Enkrat sem se šla v trgovino z erotičnimi pripomočki pozanimat o bičih, ker sem na odru namreč bičala. Tam sem potem preizkušala biče in nič se mi ni zdelo tako učinkovito, nič se ni slišalo tako, kot sem si predstavljala, da bi se moralo na odru slišati. Potem sem šla ven iz trgovine, za mano pa je pritekel en gospod, skrivnosten, zaviti v plašč, in je rekel: »Gospodična, jaz imam super konjske biče.« Bolj ko sem se trudila, da bi mu razložila, da gre za gledališko predstavo, manj mi je verjel.

»Če se bo kulturi veliko rezalo, se sprašujem, kam bomo prišli, če bodo ostala le gledališča na prvo žogo, gledališča, ki delajo komedije, ki so vprašljivega pomena. Če ljudje ne bodo več vstopali v prostore, kjer se lahko tudi jezikovno izražujejo.«

Igrate tudi v filmu in na televiziji. Kakšna medija, umetnost sta to?

Različna. V gledališču si neposredno soočen s publiko, čeprav je pred tem cel proces, in je vedno znova nekaj novega. Vloga se lahko razvija, imaš odziv. Pri filmu pa moraš odigrati v tistem trenutku, imaš sicer možnost ponovitve nekaterih kadrov. To zahteva čisto drugačno igro, bolj organsko, pomembno je poznavanje medija. Ko imamo gledališke tečaje, razlagam učencem, kako na platnu izgleda vse tako preprosto in vsi sodimo: »Joj, to pa ni tako sproščeno povedala.« Dejansko pa moraš recimo sloneti pod kotom 90 stopinj, pogledati malo gor in priteči v kader, pred nogami imaš tonskega tehnika, kamera ima tudi neke svoje zahteve ... Toliko je tehničnih zahtev, ki se jim mora igralec prilagoditi, hkrati pa ohraniti svežino in igralsko bravuro. Meni je pri filmu vedno izziv združiti nujo tehnike in to notranjo energijo, ki jo moraš kot igralec spraviti ven, do tega, da prebije platno.

»Je pa po koncu premiere (Cifromanija, op. p.) prišel fantek in sem ga naskrivaj vprašala, če bo zdaj imel rad matematiko, pa se je skril in rekel: »Ne« (smeh).«

Ustvarjate tudi za otroke. Kaj vas žene, da delate za mlade generacije?

Delati za otroke je res poseben izziv. Najprej zato, čeprav je malo sebično, ker pri tem oživljam sebe kot otroka. Neznansko uživam v teh predstavah. Že ko sedem za računalnik in začnem pisati predstavo, do trenutka, ko se s kolegom Gregorjem Gečem spraviva k rezanju, lepljenju, izdelovanju lutk, scenografije ... Stik z otroki je tudi poseben izziv. Otroci so zelo stroga publika. Otroka ne moreš prepričati, da je nekaj dobro in da mora prijazno sedeti in ploskati, ker se pač spodobi. Otrok bo takoj pokazal, ali mu je všeč. Če mu ni všeč, se bo pač začel presedati, klepetati.

Najprej ste navdušili s Črkolandijo, ki je bila velik uspeh, zdaj predstavljate Cifromanijo.

Če je bila Črkolandija posvečena črkam in abecedi, je Cifromanija posvečena matematiki in številom. Moram reči, da nisem tako zelo doma pri številkah in sem morala sesti in vzeti učbenike za matematiko in se znova naučiti ulomke, deljenje in tako naprej. Ni pa predstava samo o matematiki in številih. Govori tudi o deklici Zd.enki in njenem očku, ki je matematični »frik«, po imenu Z.dvojko. Zd.enka je posebna deklica, ki je ne sprejemajo, ker je malo drugačna. Je močnejša, nosi očala. Tema

»Prostega časa po mojem kar imam. Leonardo da Vinci je enkrat rekel, da ima tudi on samo 24 ur na dan. Jaz mislim, da je samo stvar tega kam ta čas usmerimo oziroma kako ga živimo.«

Maja Gal Štromar je leta 1995 v Parizu končala študij igrilstva, svojo prvo gledališko zaposlitev pa je dobila v Slovenskem ljudskem gledališču Celje. Sicer je igrala v številnih slovenskih gledališčih, pa tudi filmih. Tako so v sredo na Sarajevskem filmskem festivalu predstavili kratkometražni film Martina Turka Stvari, ki jih nisva nikoli naredila, v katerem igra Klaro. Njen filmsko-televizijski opus sicer obsega več kot dvajset filmov, dokumentarcev in nadaljevanj. Poleg dela na odru in pred kamero piše tudi knjige, letos je izšel roman Misli name, ko ti je lepo, in poezijo, pred izidom je pesniška zbirka, ki bo izšla skupaj z zgoščenko Boginja z zamudo. Piše tudi dramatiko, tako je med drugim spisala (in tudi odigrala) monodramo Alma Ajka. Velik del njenega ustvarjanja so tudi dela za otroke. Črkolandija jih je navdušila, prejšnji mesec pa so si otroci prvič lahko ogledali, in bili spet navdušeni, Cifromanijo. Maja Gal Štromar je tudi profesorica italijanščine in francoščine, prevajalka, vodi tečaje igre ... Živi v Ljubljani.

»Delo ne jemljem kot delo, kot napor, ampak kot oživljanje, kot bi si dajala neprestano umetno dihanje (smeh).«

matematike je tako razširjena na temo neprilagojenosti, izločenosti iz družbe. Zdelo se mi je dobro vleči to paralelo z matematiko, ki je sama nisem preveč čislala v osnovni šoli (smeh). Pa tudi po pravici povedano sem bila v osnovni šoli zelo močna in sem na lastni koži občutila, kaj pomeni, da te vrstniki ne marajo.

Velik del vašega ustvarjanja je tudi literatura. Letos je izšel kratek roman Misli name, ko ti je lepo. Govori o izgubi očeta. Gre za osebno izpoved?

Nedvomno. Knjiga je nastala po izginotju mojega očeta pred dvema letoma. Sprva nisem nameravala o tem pisati, ampak je vzniknila po tem neka potreba, da se izrazim, da se poslovim od očeta, da se izprašam v to smer. Tudi soočenje s smrtjo je lahko zelo težko. To je tema, o kateri ljudje zelo težko govorimo. Knjiga je neka osebna izpoved, lahko rečemo, da je to literarizirana avtobiografija, ni pa v knjigi vse zares moje. Dostikrat rečem, da je knjiga intimna, ni pa zasebna. To je velika razlika. Hkrati je to tudi knjiga o samoizpraševanju. O tem, kje sem v tem trenutku. Kajti ko enkrat človek zares, ne samo preko razmišljanj in misli in glave, ugotovi, da je umrljiv, začuti, da smo samo začasni gostje tukaj. Takrat se začne samoizpraševati. Moram reči, da je to v bistvu ena radostna knjiga. Knjiga o rojstvu večplastne ženske, tukaj in zdaj. Pravim, da je to zelo vesela knjiga.

Zdaj menda nastaja kriminalka ...

Kvazi kriminalka. Živimo v časih, ko sicer veliko delamo, ampak plačila od nikoder. In verjeli ali ne, tudi v kulturno-umetniških krogih se dogajajo take reči, da ti plačniki, ki so ti dolžni izplačati honorar, tega ne plačajo. Poleg tega pa te, po vzoru raznih političnih elit, kazensko prijavljajo. Doživela sem marsikaj v tem letu, nisem izjema. Se pa počutim zelo pomembno, ker sem bila pri kriminalistu na razgovoru, ampak vse to mi je dalo misliti, da bi bil čas, da napišem eno kriminalko (smeh).

Z jezikom se igrate tudi v pesniških zbirkah. Tik pred izidom je Boginja z zamudo. Zakaj tak naslov?

Če je boginja, potem prihaja od drugod, tam je večnost. Kjer je večnost, ni časa. Zelo je zanimivo povezovati paradoks, kako lahko boginja zamuja. Zbirka je zelo osebna, izpovedna in govori spet o nekem nastanku. Postajati, kar globoko v biti smo, torej jaz kot ženska na vseh ravneh. Ženske nismo samo matere, novinarke, igralko, imamo ogromno vlog, obrazov. In tudi boginja je eden izmed njih. V zbirki sem jo naslovila z zamudo, ker se mi zdi, da že dolgo čakam na trenutek, ko bom postala boginja. To se sliši zelo samovšečno v tem smislu, da bom vseobsegajoča, močna. Ampak to samo pomeni, da se bom v tem notranjem bitju počutila harmonizirano. Tukaj, na zemlji. Da bom rekla: »Zdaj sem pa zadovoljna s sabo. Vse v meni je harmonizirano, moje telo, moja duša. Počutim se umeščeno v ta prostor.« To zame pomeni biti boginja. Se svobodno izražati. In zato se mi zdi, da je ta pesniška zbirka prelomnica. Pospremljena je z zgoščenko z uglasbeno poezijo. Tinkara Kovač je napisala glasbo, Peter Dekleva aranžmaje. In zdaj, ko smo tik pred tiskom, moram reči, da je to nekaj prekrasnega. Zvočne pokrajine, ki spremljajo besede, so res nekaj, kar sega po božanstvu.

Poznate kakšno boginjo?

Mislim, da se jih kar nekaj sprehaja po naših ulicah. Ni nujno, da so to ženske, ki se izpostavljajo v javnosti. Moja mama je ena od teh in moja babica je bila res boginja. Imela je samo tri leta osnovne šole, komaj se je znala podpisati, ampak je v sebi nosila to ozemljenost in hkrati vpetost v modrost, globino. To je zame biti boginja.

Obstaja recept za boginjo?

Takoj, ko ste rekli recept, sem pomislila, da bi morala začeti kuhati marmelado. To so moje sanje. Za boginjo pa ni recepta. Človek bi se moral malo bolj poslušati. Se vsak trenutek vprašati, kako se počutim v svojem telesu. Kakšna so moja občutja. In to je dovolj. Mislim, da ni treba delati ne vem kakšnih korakov, vlagati velikih naporov. Vse nam je že dano.

ŠPELA KURALT
Foto: GrupA

Po petih letih znova na polzelskih cestah

Dejan na kolesu dosegel cilj: živeti

Po dobrih petih letih se je kolesar Dejan Glavnik vrnil domov, kjer ga je med drugim pričakala tudi potica

»Mislite, da se mi bo Polzela še vedno zdela topla, lepa, domača? Nikoli ne bom vedel, če ne uresničim svoje največje želje.« Tako je Dejan Glavnik pred dobrimi petimi leti končal pogovor za Novi tednik, v katerem je podrobneje razložil, kaj ga žene s kolesom okrog sveta. »Polzela je ista, kvečjemu lepša. Sam se počutim enako star kot takrat, ko sem šel, le vi ste se nekoliko postarali,« je Dejan v v soboto, po petih letih, treh mesecih in enem dnevu, v svojem slogu pozdravil zbrano množico pred gradom Komenda.

Njegovo pot smo spremljali tudi v našem časopisu, tako da bralci verjetno veste, kje je vozil in kaj je doživljal na poti Proti zvezdam, ko je poimenoval svoje potovanje. Pot ni bilo točno načrtovana, večino »sem vozil za nosom, sledil intuiciji in pogovorom z ljudmi. Ampak dosegel sem cilj: preživel sem pet najlepših let svojega življenja na kolesu, užival in spoznaval nove ljudi. Skratka, živel. Tudi to, da me nič ni ustavilo, da sem končal, kar sem si zastavil, sem dosegel.«

Glavnik je rojen leta 1975, večino življenja je preživel na Polzeli. Tek in kolesarjenje sta njegova življenjska spremljevalca, bil je tudi član državne reprezentance v triatlonu. Prometna nesreča med pripravami v Ameriki je spremenila kar nekaj njegovih ciljev. Potem se je Dejan ukvarjal z različnimi stvarmi, od zidanja hiše do organizacije prireditev, vseskozi pa si je želel, da bi si ogledal planet. Na pot je krenil 22. aprila 2006.

Zadnje dni je Polzelan kolesaril v spremstvu brata ob hrvaški obali, menda dva dni preživel v Zrčah, zato ga je v sobotnem jutru do doma ločilo 165 kilometrov. Ampak na sprejem niti na Polzeli še manj v Celju ni zamujal. Da je Dejan dokazal izjemno psihično pripravljenost,

»Pir se reče po savinjsko,« je Dejan nazdravil županu Ljubu Žnidarju (v sredini).

poleg fizične kondicije, je prepričan polzelski župan Ljubo Žnidar: »Takšnih ljudi je na svetu zelo malo. Verjamem, da si po celem svetu veliko spoznal, videl mnogo lepih stvari, marsikaj doživel ... Vendar, kar iščeš, lahko včasih najdeš tudi v domačem kraju, med prijatelji in starši. Želim, da svoje izkušnje preneseš čim širšemu krogu ljudi ter tudi na tak način obogatiš domači kraj.« Župan Žnidar je Glavniku, poleg monografije in darilnega bona za popravilo kolesa, podaril domačo potico, saj menda po svetu ni gospodinj, ki bi znale speči simbol domače krušne peči.

Naj dosežki

Dejan je, kot je napovedal ob odhodu, med potjo beležil nekaj najdosežkov, čeprav s kolesom za 700 evrov ni imel večjih problemov. Med potjo po 90 državah, ko je prevozil 130 tisoč kilometrov, je zamenjal 9 verig in popravil 37 počenih špic, imel je 43 »gumidefektov« ... »V začetku je bilo težav več – kot ne bi bil vaju kolesa, potem pa je bilo bolje. Vseeno so na kolesu zamenjani praktično vsi deli, razen okvirja, ki so mi ga med drugim varili Slovenci v Argentini, in balance. Tisti otroci, ki imate nekoliko boljša kolesa,

torbe si kupite pa se odpeljite okrog sveta.«

Največ kilometrov, kar 293, je v enem dnevu prevozil v Pakistanu, kjer ga je spremljala policija. »Dolgih etap sem se sicer izogibal, ker nič ne vidiš, če se samo voziš. Le v Pakistanu se mi je zaradi policijskega spremstva zdelo najbolje, da kar peljem. Sicer se ni pro-

»Odpovedati se je treba vsemu, od družine do službe, do svoje normalne zgodbe življenja. Treba si je zadati cilj in temu cilju slediti. Najbolj pa ti ostanejo v spominu srečanja z ljudmi. Himbe v Afriki, ljudstvo uro v Peruju, mongolski nomadi ... Vedno sem bil dobrodošel, presenečala me je gostoljubnost ljudi. Še najslabše je bilo v Evropi. Verjetno tudi zato, ker sem potoval s kolesom, ne z avtom kot neki šminker.«

blem voziti 13 ur, vendar če pomisliš, da to traja pet let, potem se ne da. To ni kolesarjenje, to je način življenja, Etape okrog 130 kilometrov dnevno so najlepše: počasi se pomikaš naprej z zavestjo, da si nekaj naredil, nisi utrujen, pa še svet si lahko ogledaš.«

Petletna pot okrog sveta je Glavnika veljala približno 50 tisoč evrov. Nekaj denarja so prispevali sponzorji, večino pa si je s prodajo hiše plačal sam.

Najvišja temperatura je bila 52 stopinj Celzija, najvišjo nadmorsko

Podobni so bili njegovi dnevi: v bistvu je delal, kar mu je najbolj pri srcu. Dnevi so pač dolgi. »Nisem imel posebnega urnika. Kadar se ti da, pač goniš. Če je bila družba prijetna, sem še ostal, sicer sem peljal dalje.«

Proti Koreji

Dejan se s potovanja ni vrnil sam. Prikupna Korejka Gaja ga bo očitno proti koncu leta zvalila v svojo deželo, kjer naj bi začela nastajati tudi knjiga o potovanju. »Par mesecev potrebujem, da zberem vse fotografije in uredim material. Zapiske imam na računalniku, seveda pa bo treba vse »popredalčkat«. Žal nisem

Kolesar z družino – bratom in njegovimi otroki, staršema in srčno izvoljenko Gajo

višino je dosegel v Nepal, ko se je povzpел na 5.416 metrov. »Šlo je za tedensko turo, med katero sem kolo tri dni nosil, po dva dneva pa tiščal oziroma se tudi vozil. Vendar v 30 centimetrih snega, pri -17 stopinjah ni ravno prijetno kolesariti.« V tej turi se je polzelski kolesar po padcu tudi huje poškodoval, tako da je skoraj tri mesece preživel v bolnišnici. V enem dnevu pa v Venezueli prevozil 3.700 metrov višinske razlike. Večina dni je bila sončnih, še največ dežja ga je spremljalo na severu Evrope, najdlje, cel dan, pa je čakal na prehod meje v Kolumbiji. »Komaj smo se zmenili, da kot Slovenec ne potrebujem vize. Vendar nisem bil na dirki, nihče me ni priganjal. Jedel sem, ko se bil lačen, pil, ko se bil žejen, se ustavljal in klepetal z ljudmi.«

človek, ki bi sedel in pisal, raje doživljam. Zavedam pa se, da bo enkrat treba tudi pisati,« je že omenil na Polzeli in tudi napovedal, da bo živel razpet med Filipini in Južno Korejo.

Seveda se je v petih letih zgodilo marsikaj: »Ko sem šel na pot, je imel brat Goran dva otroka, sedaj ima štiri. Takrat sem plačeval s tolarji, danes so evri. Ampak v grobem se mi zdi, da se sam nisem veliko spremenil, samo mlajšega se počutim.«

In naprej? »Imam še kar nekaj idej. Vendar jih zaradi moje družine in najdražje še ne smem povedati. Bolj počasi bo treba. Verjemite pa, da je v meni še veliko.«

URŠKA SELIŠNIK

Foto: GrupA

Poljub zvestemu spremljevalcu

ZGODBE IZ KAMRE

Današnja športna dvorana s teniškim igriščem še posebej izstopa pozimi.

Davek moderne dobe

V obdobju po drugi svetovni vojni je vse do zgodnjih šestdesetih let za park skrbel vrtnar Franc Zupanc. Že pred vojno je bil pomočnik Martina Jelovška in je od njega poleg znanja prevzel tudi skrben odnos do parka in do celjskih oblikovanih zelenih površin nasploh. Vedno bolj pa se je poznalo, da so v mestu za park namenjali vse manj denarja, čeprav so zanj skrbeli izobraženi vrtnarji; omeniti velja vsaj Zupancevega naslednika Jožeta Benčino ter vrtnarska učitelja Dermola in Vovka.

Šolanje v vrtnarski šoli v Šentjurju in kasneje v Medlogu je namreč dalo vrsto ljudi, ki so v mestu in parku po vojni pustili svoj pečat. Ohranili so tradicijo drevorednega obrežja, ob pokrajinskem muzeju – Stari grofiji pa so v šestdesetih letih 20. stoletja po načrtu arhitekta Toneta Bitenca uredili lapidarij na prostem, ki na nabrežje Savinje vnaša spomin na antično Celje.

Po veliki vrtnarski prireditvi v Celju Hortikultura 80 je od starega parka ostalo le

malo, predvsem je izginila vsa stara parkovna oprema, nove zasaditve so ubrale povsem drug oblikovni koncept, parkovne steze so asfaltirali in pokrili s ploščami. Postopoma sta iz prvotno skromnih, v naravnem okolju urejenih drsalnih in teniških površin zrastle veliko športno igrišče in hokejsko-drsalna dvorana s parkirišči. Nastal je objekt, prevelik za relativno majhen, dolga leta tako fizično kot vsebinsko zapostavljen park. Poseben problem je postala tudi prometna cesta, ki je grobo posegla v zgodovinsko in prostorsko enovito trojico mesto-reka-park. Reka pločevine, ki vsak dan teče ob parku, povzroča fizično in zvočno onesnaženje. V tem ostanku naravnega okolja predstavlja grobo, vendar za zdaj neizbežno gostjo.

Vir: Alenka Kolšek, Tatjana Kač, Celjski mestni park – narava v mestu in mesto v naravi, Osrednja knjižnica Celje, Celje, 2000.

Naslednji teden: Nazaj v prihodnost.

ROBERT OŽURA
JANKO GERMADNIK

Cvetlični nasadi se še danes zgledujejo po predvojni vrtnarski tradiciji.

Ples, balet, energija, zastave, mladost ...

Velenjčanom bo še dolgo ostal v spominu bleščeč plesni performans, ki ga je v petek zvečer v njihovem domu kulture uprizorila belgijska skupina Aglaja.

Kdor je pričakoval akrobatski nastop mladcev, ki ob zvokih koračnic mečejo v zrak zastave in jih spretno lovijo, se je uštel. Za takšne spektakle so mojstri Italijani in Španci. Pri belgijski predstavi pa je šlo za pravo sozvočje razpoloženske glasbe, giba, plesa, baleta, za predstavo, v kateri so bile zastave in zastavice le nekakšna začimba v odlično servirani in predstavljeni »jedi«. Na žalost mnogih so Belgijci, ki to obliko plesnega spektakla pod vodstvom učitelja, koreografa in režiserja Jana Dewulfa gojijo že tri desetletja, zaradi slabega vremena nastopili v dvorani in ne na Titovem trgu. A morda je bilo to za celosten vtis po videnem še bolje, saj so v dvorani svoje k vzdušju in odličnim koreografijam pripevale tudi luči. Obljube organizatorja, Festivala Velenje, da gre za spektakel elegance, gracioznosti in lepote, so se v celoti potrdile.

BRST, foto: SHERPA

Makro svet v galeriji Elektra Celje

V galeriji Elektra Celje so člani njihove fotografske sekcije odprli razstavo Makro fotografija – snemanje motivov iz bližine.

Sekcija fotografov Elektra Celje deluje dve leti, vodi pa jo David Brusnjak. Člani sekcije zagotavljajo fotografiranje vseh pomembnejših prireditev in dogodkov v okviru družbe, svojo ustvarjalnost pa prikažejo tudi na razstavah, kot je pričujoča, na kateri razstavlja sedem članov sekcije. Razstavo fotografij, med katerimi jih je vsaj nekaj nepozabnih, si lahko do 20. septembra ogledate v galeriji upravne stavbe Elektra vsak delavnik med 7. in 15. uro.

BS, foto: SHERPA

OSREDNJA KNJIŽNICA
Celje

Več o digitalni zbirki in drugih domoznanstvenih zgodbah, ki jih pripravlja Osrednja knjižnica Celje v sodelovanju s partnerji, si lahko preberete na spletnem naslovu www.kamra.si.

Mladi, glasba, muzej

Danes v avstrijskem Bad Ischlu prvi od treh vrhuncev projekta Jumum

V avstrijskem mestu Bad Ischl bo prvega od načrtovanih treh vrhuncev jutri (sobota) doživel mednarodni projekt Jumum – Mladi, glasba, muzej. Projekt je v sodelovanje na temo operete povezal Avstrijo, Nemčijo, Poljsko in Slovenijo, sestavljata pa ga velika evropska razstava o opereti in krstna izvedba štirih operet mladih skladateljev iz sodelujočih držav.

Nosilec projekta, ki ga sofinancira Evropska komisija, je Bad Ischl, kjer je večino svojega življenja preživel tudi skladatelj Franz Lehar. Poglavitni vsebinski del projekta je v rokah slovenskih partnerjev – Muzeja novejše zgodovine Celje in Hiše kul-

ture Celje – ki sta pripravila eno največjih razstav na temo operete v evropski zgodovini. Temeljni cilj projekta je ponovna obuditev operete, ki je po silnem uspehu v drugi polovici 19. stoletja domala izginila z odrov in se dandanes ohranja le preko del, ki so nastala večinoma pred drugo svetovno vojno. Z veliko razstavo o zgodovini operete in s štirimi novimi operetami izpod peres mladih ustvarjalcev želijo sodelujoči opereto ne zgolj ohraniti, temveč jo na novo uveljaviti, z mladostno ustvarjalnostjo pa doseči, da bi dobila sodobno, za mlado publiko privlačno obliko.

Za prihodnost operete je bržkone najpomembnejši

del premiera novih operet – slovensko je z naslovom Usanjano življenje po libreto Anje Ivakić napisal mlad celjski komponist **Leon Firšt**. Krstno izvedbo dela o mladem Sanjalcu, ki želi v realni svet prenesti popolno žensko iz svojih sanj, bodo izvedli kvintet Gamma ob spremljavi komorne zasedbe Orkestra Hiše kulture Celje pod vodstvom dirigenta Simona Dvoršaka, vloge pa bodo peli sopranistka Tanja Rupnik, tenorist Matjaž Stopinšek in basist Slavko Sekulić.

Drugi del projekta je velika razstava o opereti, ki jo je pripravil Muzej novejše zgodovine Celje v sodelovanju s hišo kulture. Razstava

Utrinek z velike razstave o opereti, ki jo je v projektu Jumum pripravil Muzej novejše zgodovine Celje in ki jo bodo jutri odprli v avstrijskem Bad Ischlu.

v dveh delih predstavlja zgodovino ter družbene okvire operete in Obraze operete, kjer predstavlja štiri velike osebnosti, povezane s to glasbeno obliko – skladatelja Franza Leharja in Marjana Kozino, plesalko in koreografinjo Helgo Hemala Fischer ter tenorista Jana Kiepure.

Avtorji razstave so mag. **Andreja Rihter**, **Gregor Deleja** in **Matija Kovač**, ki pravijo, da je to razstava, ki predstavlja zgodovinski pomen in kreativne procese operete. Razstavni koncept gradi na tem, da opereta kot glasbena oblika med mladimi ni dovolj znana in tudi priljubljena ne.

Razstava bo v Bad Ischlu na ogled do konca oktobra, ko se bo selila v nemško mesto Eggenfelden, projekt pa se bo z odprtjem razstave in izvedbo operet končal aprila prihodnje leto v Celju.

BRST
Foto: Arhiv Hiše kulture Celje

Melita Osojnik, Veno Dolenc in Božo Ogorevc obujajo Sedmino, legendarno slovensko glasbeno skupino.

Sedmina se vrača

V Celjskem domu in ne pred Vodnim stolpom, kot so prvotno napovedovali, je v soboto na koncertu, žal pred skromnim občinstvom, nastopila legendarna slovenska skupina Sedmina.

Pred tremi desetletji je bila ta skupina pravi glasbeni šok v slovenskem prostoru, zlasti z avtorsko glasbo, odigrano in odpeto ob nenavadni zasedbi kitare, orglic, lutnje, violine in viole in po zgledu posodobljene in na viže pristne slovenske ljudske pesmi ubrane glasbe s pridihom srednjeveške. Sedmina so Melita Osojnik, Veno Dolenc in Božo

Ogorevc. Po skoraj tridesetih letih premora so obnovili program skladb z obeh svojih plošč in dodali tudi nekaj novih in nekaj slovenskih ljudskih pesmi. Publiko so s svojo zares izjemno interpretacijo navduševali v sedemdesetih in osemdesetih letih, ko so koncertirali po vsej Sloveniji.

»Sem pesnik, slikar, glasbenik ... Četudi Sedmine v zadnjih treh desetletjih ni bilo, se s tem in prihodnjimi koncerti vrača,« je pred celjskim koncertom povedal **Veno Dolenc**. »Tudi v vmesnih letih sem veliko nastopal

sam, s kitaro in z lutnjo in s Klariso Jovanovič. Zdaj je nastalo dovolj novih pesmi, da lahko Sedmino obudimo od mrtvih in pokažemo, da imamo slovenski glasbeni sceni še kaj dati. Vračamo se h koreninam, ki so globoko v duši in ne moremo mimo njih,« je še povedal Dolenc. Sedmina je s koncertom dokazala, da te besede držijo. Le želimo si lahko, da bi njihova avtorska glasba s koreninami v slovenski in srednjeveški duši kmalu našla pot na kakšnega od nosilcev zvoka.

BRST
Foto: GrupA

Pisker na platnu

Nastaja nov celovečerni film o osvoboditvi političnih zapornikov in talcev iz Starega piskra

Znan slovenski raper Darko Nikolovski se je z ekipo navdušencev in prijateljev praktično brez proračuna lotil snemanja celovečernega filma Stari pisker. Na velikem platnu bo tako zaživela zgodba o junaški akciji celjskih aktivistov, ki so iz zloglasnega zapora decembra 1944 brez enega samega strela osvobodili več kot sto zapornikov, mnogi med njimi so bili zapisani smrti.

Zgodba sicer že ima svojo upodobitev v filmu Janeta Kavčiča Akcija, ki pa je precej svobodna interpretacija resničnih dogodkov. Darko Nikolovski, ki v filmu igra tudi eno glavnih vlog, pravi, da se je za novo upodobitev odločil zato, ker bi bili avtorji radi zvesti resnični zgodbi. »Film Akcija je bil posnet leta 1962, a nastal je tako, da se z osvoboditelji niso pogovarjali. Mi smo ubrali drugačen pristop. Skozi zapise Rika Presingerja - Žareta in zlasti skozi knjige Iva Grobelnika smo sestavili scenarij, ki temelji na resničnem poteku dogodkov. Morda smo zaradi olepšave kakšno malenkost naredili malo drugače. Zgodba pa je v celoti takšna, kot se je zgodila, in podpira opis Iva Grobelnika.«

V soboto bo filmska ekipa snemala scene pobega osvobojenih zapornikov iz Starega piskra, in to na avtentični lokaciji, pred celjskimi zavori in v njih. Za kar najbolj verodostojen prikaz osvoboditve potrebujejo več statistov. Zato vabijo vse, ki bi se radi pojavili v filmu, da se jim pridružijo na sobotnem snemanju. Obleženi seveda času primerno.

»Zahvala gre vsem, ki so nam res šli na roke. Začeli smo delati povsem brez denarja, brez ozadja, ki bi pomagalo vsaj pri promociji nastajajočega filma. Zato smo zelo hvaležni, da so nam dovolili snemanje v zaporu in na vseh ostalih izbranih lokacijah. Zanimivo je, da so nas vsi ljudje, ki smo jim povedali, kaj počnemo, sprejeli odprtih rok. Ob samem snemanju se tako razvija izjemno dobro vzdušje. Ker smo brez denarja, vsega pač ne moremo plačati. Zato prosimo zainteresirane, če imajo čas in voljo, da se nam pridružijo. V soboto od 11. ure vas bo ekipa čakala pred Starim piskrom. Vsak človek nam bo prišel prav, saj moramo posneti še več kadrov v zaporu. Sceno pobega iz zapora pa bomo snemali ponoči,« je še povedal Nikolovski. BS

Še bolj odprt arhiv

Z 21. julijem se je mag. Bojan Cvelfarju iztekel mandat direktorja Zgodovinskega arhiva Celje, za vodjo celjskega arhiva pa je bil na podlagi razpisa ministrstva za kulturo izbran dr. Borut Batagelj. Cvelfar, ki je arhiv vodil od leta 2001, je bil izbran za direktorja Zgodovinskega arhiva Ljubljana.

Batagelj, ki je v Zgodovinskem arhivu Celje zaposlen od leta 2005, napoveduje da bo arhiv še naprej nemoteno izvajal svoje osnovno poslanstvo vrednotenja, varovanja in čim bolj učinkovitega posredovanja informacij o arhivskem gradivu javnosti: »Obenem si želim še bolj utrditi vlogo arhiva tako v strokovni srenji kot tudi v lokalnem okolju. Arhiv naj postane v javnosti še bolj prepoznaven ne le kot depo za spisovno arhivsko gradivo, ampak predvsem kot odprta ustanova, ki ponuja javnosti kvalitetne informa-

Mag. Bojan Cvelfar je odslej direktor Zgodovinskega arhiva Ljubljana, vodenje celjskega zgodovinskega arhiva pa je prevzel dr. Borut Batagelj.

cije ter se tako skozi delovanje izkazuje kot varuh spomina, pravne varnosti in demokracije. Predvsem v zadnjih mesecih se je v zvezi z referendumom o dopolnilu arhivskega zakona ustvaril v javnosti povsem napačen vtis, da so arhivi ustanove,

ki hočejo javnosti nekaj prikriti. Prav nasprotno,« je ob primopredaji funkcije povedal Batagelj.

Intervju z novim direktorjem celjskega arhiva bomo objavili v naslednji številki našega časopisa.

BS, foto: SHERPA

Jani Žilnik je že vodil celjske nogometaše v Areni Petrol, toda takratni NK CMC Publikum, v 1. SNL.

Želja je domovanje na Skalni kleti

Alfa in omega celjskega Šampiona Jani Žilnik o trenutnem položaju

Nogometni klub Šampion Celje je drugič osvojil drugo mesto v 3. slovenski ligi – vzhod, nato pa sprejel povabilo za nastopanje v 2. slovenski ligi. Predsednik kluba je Jani Žilnik, obenem tudi športni direktor, vodja strokovnega sveta in trener članskega moštva. Leta 1995 je ustanovil nogometno šolo Mali Šampion, pet let kasneje je poskušal s skupnim delovanjem z NK Celje. Ni se obneslo, prišlo je celo do spora s »šefom« večjega kluba Darkom Klaričem, s katerim pa sta že davno zakopala bojno sekiro. V uvodu 2. SNL bosta celo tekmeča v Areni Petrol.

Žilnik je pred sedmimi leti začel samostojno delati pod imenom NK Get power Šampion in golobrade mladeniče prijavil v člansko tekmovanje. Klub je rasel, se dvigoval po ligah in se leta 2007 preimenoval v NK Simer Šampion. Pod tem imenom je bil prvak

Štajerske lige in dvakrat podprvak v 3. SNL – vzhod. Jani Žilnik še naprej trdo dela, doslej se je vselej pokril le toliko, kolikor dolga je bila odeja. Tako njegov kot tudi starejši celjski klub, ki igra v 1. SNL, seveda nista navdušena nad nogometno infrastrukturo. Štadionu za tekme ni mogoče prav nič oporekati, sporne so površine za vadbo.

Najprej razčistiva glede imena kluba. Očitno se ne boste več imenovali Simer Šampion, kajne?

Ime bomo spremenili v Šampion Celje. V prejšnji sezoni se je končalo sodelovanje s pokroviteljem, ki se mu zahvaljujem za podporo. Gospodarska situacija je pač storila svoje ...

Po osvojitvi drugega mesta v 3. SNL – vzhod si niste privoščili počitka, temveč ste nadaljevali treninge. Zakaj?

Fantje so amaterji. Že prej smo se dogovorili, da bodo na dopust odšli v začetku julija.

Zato smo do takrat trenirali, potem je sledil premor, nato smo se spet zbrali. Priprave za drugo ligo so specifične. Zaradi zgodnjega začetka tekmovanja, 6. avgusta, smo po prvenstvu nadaljevali treninge in se spoznavali z novinci ter odigrali nekaj zahtevnih pripravljalnih tekem. Vse je bilo zelo koristno. Po odmoru smo se spet posvetili vadbi in odigrali dve tekmi. Sledi še ena, morebiti dve. Treningi so trenutno drugačni kot prej, fantje morajo spoznati določene zahteve.

Za kaj gre?

Prilagajamo se hitrejšemu nogometu. Individualna taktika v drugi ligi je na višji ravni.

Kdo je zapustil vaše moštvo?

Vsako sezono zamenjamo po tri, štiri igralce. Odhodi so celo zaželeni. Nekateri pač začutijo, da se niso prilagodili ekipi, drugi imajo višje ambicije. Pridobimo pa fante, ki

verjamejo, da bodo pri nas doslegli tisto, česar drugje niso. Denis Omanovič bo skušal svoje znanje iztržiti v Avstriji, Tadej Kotnik je prestopil v NK Celje, zapustila sta nas še Matjaž Deželak in Gašper Glavar. Pri slednjem je bilo odločilno to, da je Mariborčan in je imel precej potnih stroškov, česar mu nismo sposobni plačati. Naši fantje so še vedno »volonterji«.

Koga ste pridobili v svoje vrste?

Novinci so Tim Vodeb, Marko Sotenšek in Tilan Kompan, vrnil se je vratar Siniša Pavlovič. Priključili smo še nekaj svojih mladincev. Smo številčnejši, kar je nujno.

Kje sploh trenirate z žogo?

Poleti imamo dokaj dobre pogoje za vadbo na igriščih na Ljubčni in pri IV. osnovni šoli.

Kje boste gostili nasprotnike v 2. SNL?

Prvo tekmo, ki bo v soboto, 6. avgusta, bomo odigrali v Areni Petrol. Verjetno bo zvečer. Upam, da se bo zbralo precejšnje število gledalcev in preverilo, če smo zreli za to raven tekmovanja. Nasprotnik bo po meri, mlado moštvo Interblock Bravo. Mislim, da bomo prinesli svežino in da bo še bolj zanimivo glede članskega nogometa v našem mestu.

Kaj so vam obljubili pristojni z Mestne občine Celje?

Ije? Si želite imeti domicil na Skalni kleti?

Vsekakor, to se mi zdi smiselno. Obstajata dva kluba in logično je, da imata svoji domovanji. V zadnjih letih smo opravili veliko pogovorov v tej smeri, upam, da se bodo končno razjasnile zadeve glede upravljanja, stroškov in pogodb na dveh celjskih štadionih. Menim, da bo dosežen končni dogovor, ki bo zadovoljil vse vpletene v celjskem nogometu.

Trije klubi s Celjskega bodo med deseterico v 2. slovenski ligi, poleg vašega še konjiška Dravinja in Šmartno. Kam jih uvrščate?

V pretekli sezoni sem drugo ligo spremljal zgolj bežno. V njej vidim ogromno igralskega potenciala. Precej je tudi nogometašev, ki niso več rosnio mladi, a so bili v preteklih letih zapostavljeni, čeprav imajo določeno kakovost. Za napovedovanje, kam sodimo mi, pa Konjičani in Šmarčani, je še prehitro. Nekaj klubov je zagotovo vložilo veliko več denarja v svoja moštva, kot smo ga mi, toda zaupam svojim fantom, ki bodo želeli opozoriti nase. Morda jim to ne bo uspelo ekipno, najbrž pa se bodo uveljavili kot posamezniki in se bodo lahko v prihodnosti ukvarjali zgolj z nogometom, torej v profesionalnih klubih.

DEAN ŠUSTER
Foto: GrupA

Zaščitni znak celjskega Šampiona je Dragan Lazičič, član kluba od njegove ustanovitve, v zadnjih letih pa kapetan članskega moštva.

NA KRATKO

Lep preobrat Kolarjeve

Olomouc: Celjska teniška igralka Nastja Kolar je zmagala v prvem krogu ITF turnirja na Češkem. Z 2:1 je ugnala Estrello Cabeza-Candelo, ki je več kot sto mest pred njo na svetovni jakostni lestvici. Prvi niz je dobila Španka s 6:4, drugega nato Kolarjeva v podaljšani igri, v tretjem pa je slavila s 6:4. V drugem krogu se je včeraj pomerila z drugo nosilko, Avstrijko Meusburgerjevo.

Sankakuju komplet medalj

Rio de Janeiro, Trabzon: Reprezentanca Slovenske vojske se je vrnila s petih svetovnih vojaških iger v Braziliji, na katerih je osvojila devet odličij, a le eno zlato. Zmagala je judoistka celjskega Sankakuja Urška Žolnir, njena klubska kolegica Lucija Polavder se je morala zadovoljiti z bronasto medaljo. Uspeh kluba Z dežele Sankaku je na 11. olimpijskem festivalu evropske mladine v Turčiji dopolnil Adrian Gomboc s srebrno medaljo v kategoriji do 60 kg.

Akakpo se je vrnil

Slovenj Gradec: Druga ekipa nogometnega kluba CM Celje je v prijateljski tekmi z 2:1 premagala Indijo, člana Prve lige Srbije. Gola sta dosegla Damir Marijan in Dejan Krljanovič. Bolj pomembno je, da je spet zaintrigiral reprezentant Toga Serge Akakpo, in da je celjski dres oblekel Jure Travner. Odlični branilec po avanturi na Otoku čaka na primerno ponudbo iz tujine, medtem pa trenira s celjskim prvoligašem, ki se bo jutri prvič predstavil domačemu občinstvu na prvenstveni tekmi. (DŠ)

Vratar Celja Pivovarne Laško Urban Lesjak in Niko Medved (v črnem, Gorenjevem dresu) sta tvorila okostje naše mladinske selekcije.

Žreb (ne)ugoden

Rokometaši Celja Pivovarne Laško bodo v naslednji sezoni tekmovali v pokalu pokalnih zmagovalcev.

Žreb na Dunaju jim je namenil tekmeča v 3. krogu, estonsko Kehro iz Talina. Prva tekma bo 5. ali 6. novembra v dvorani Zlatorog, povratna pa teden dni kasneje v glavnem mestu najbolj severne baltske države. Kehra je redna udeleženka evropskih pokalov, v katerih pa ni zabeležila omembe vredne uvrstitve. Zagotovo Celjanom ne bi smela predstavljati težav v tekmovalnem smislu, bodo pa stroški potovanja na sever Evrope visoki.

Pet celjskih rokometashev in štirje velenjski so na svetovnem prvenstvu v Grčiji, Urban Lesjak, Žiga Mlakar, Gašper Marguč, Vid Poteko in Borut Mačkovšek ter Emir Taletovič, Mitja Nosan, Niko Medved in Mario Šoštarčič. Slovenska selekcija, ki jo vodi Celjan Slavko Ivezič, je ostala brez odličja, potem ko je v osmini finala po dveh podaljških izločila Katar, nato pa v četrtfinalu izgubila z Egiptom. Nato je klonila še proti Franciji in se je včeraj za sedmo mesto pomerila s Švedsko. »Seveda smo ga pogrešali, gre za našega ključnega moža v obrambi in napadu, kjer zna zadevati s precejšnjo razdaljo,« je Ivezič omenil odsotnost Celjana, levega zunanjega napadalca Žige Mlakarja, ki se je huje poškodoval v predtekmovanju SP, toda ostal v Solunu, saj so tam tekme spremljali njegovi starši. Ocene glede njegovega mirovanja oziroma trajanja rehabilitacije so različne, od enega do dveh mesecev.

DŠ
Foto: SHERPA

Đorđe Lelić prihaja iz Srbije in je za Elektro prvič zaigral v sezoni 2009/10. V Šoštanju se je dobro znašel, zato je vesel podaljšanja pogodbe: »V Elektri se dobro in trdo dela, zato verjamem, da nam bo letos uspelo realizirati zastavljene cilje.«

V Elektri dva nova obraza

Potem ko so v košarkarskem klubu Elektra že pred mesecem dni podpisali pogodbo z novim trenerjem, so zdaj sestavili še ogrodje ekipe.

V klubu iz Šaleške doline, ki ga je v pretekli sezoni vodil trener **Dušan Hauptman**, nasledil pa ga je pomočnik selektorja državne reprezentance **Gasper Potočnik**, je pogodbo podaljšal 22-letni branilec **Đorđe Lelić**. Nova obraza v prihajajoči sezoni pa sta nekdanja igralca domžalskega Heliosa 27-letni **Žiga Zagorc** in 26-letni **Sanel Bajramlić**. Predsednik kluba **Marko**

Štrigl z zadovoljstvom zre v prihodnost ekipe, katere cilji bodo v letošnji sezoni visoki: »S prihodom novih obrazov smo postavili zdravo ogrodje ekipe, ki temelji na trdnih temeljih. Želimo si ponoviti lanski uspeh, to je uvrstitev v ligo za prvaka, kar menim, da nam bo s trdim delom tudi uspelo.« Zagorc je kot organizator igre v prvi slovenski ligi že dobro znan, saj je dolgo zastopal barve Heliosa, Rudarja Trbovelj in Zasavja. Bajramlić pa je igralec, ki s svojimi 198 cm lahko nastopa tako na poziciji branilca kot centra in bo z izkušnjami, ki si jih je nabiral prav tako v Domžalah in Zasavju, veliko pripomogel k uspešnosti Elektre.

Potočnik ima zaenkrat na voljo šest igralcev, poleg novih okrepitev in Lelića še Saliha Nuhanovića, Denisa Čosića ter Braneta Lekića. Kot še dodaja predsednik, bodo tekom priprav videli, ali še potrebujejo kakšnega igralca, vendar zagotavlja, da bodo dali priložnost predvsem mladim, doma vzgojenim igralcem, ki se lahko le na ta način izoblikujejo v prave profesionalne košarkarje. S pripravami na prihajajočo sezono bodo v Šoštanju začeli v ponedeljek. Čeprav vsebinske podrobnosti Štriglu niso znane, je prepričan, da bo strokovno vodstvo zagotovilo optimalne pogoje za dobre treninge.

MK, foto: SHERPA

Le finale ali kaj več?

Po nesrečni zgodbi prav pred letom dni na evropskem prvenstvu v Barceloni, kjer se je Martina Ratej na nartu vnel žulj in je prišlo celo do okužbe ter se je infekcija začela širiti od gležnja proti kolenu, je naša najboljša metalka kopja vse stavila na letošnje svetovno prvenstvo.

Toda morala je na nepredviden operativni poseg, ki je terjal daljši premor med najpomembnejšim delom priprav. Po enem mesecu se je v sredo članica AK Šentjur vrnila na tekmovališče. Na mednarodni ligi Atletske zveze Slovenije za veliko nagrado Vzajemne v Ljubljani je sicer zmagala, toda 60-metrške znamke ni presegla. Njeno orodje je pristalo pri 59,19 m. Za nastop se ni posebej pripravljala, s trenerjem **Andrejem Hajnškom** namreč na treningih lovita zamujeno. Priznala sta, da sta pričakovala rezultat, boljši od 60 metrov. Martina upa, da ji bo to uspelo na državnem prvenstvu v Kopru. Njena disciplina bo na sporedu v nedeljo, 7. avgusta. Želi si pravzaprav dosežek okoli 63 metrov, da bi potem lahko optimistično odpotovala na svetovno prvenstvo v Daeguju. Še vedno ima četrti letošnji izid na svetu. Glede trenutnih težav je poudarila: »Sredi zaleta preveč »kompliciram«, pred oznako ne pridem na pravi korak

Martina Ratej

in se nagnem preveč naprej. Zato padam na desno stran in so meti tehnično slabi. Ko bom boljša v zaletu, bom tudi uspešnejša. Nisem še najbolj hitra, kar mi povzroča največ težav.« Hajnšek se zaveda, da met pod 65 m v Južni Koreji ne bo zadoščal za odličje. Ra-

čunajoč na Martinino izjemno naravno moč pa – ne glede na težave s tehnično izvedbo – ne gre izgubljati upanja, kajti morebiti bo le prišel dan, ko se bo nesrečni atletinji vse skupaj seštel za odličen rezultat ...

DŠ
Foto: SHERPA

NK CM CELJE : NK LUKA KOPER

ARENA PETROL, 30. 7. 2011 ob 20.00

»Nimamo kmetije, ampak vrt raja«

V Planinci pod Kalobjem so prvi vstopili med ekološke kmete in se jim tudi prvi odrekli

Skupnost, ki živi v veliki hiši v Planinci, ni klasična družina. Trenutno se imenuje dinastija Alojzija. Tako je namreč ime idejni pobudnici projekta, ki se je začel pred približno petnajstimi leti. Skupina ljudi, ki se je odločila za drugačen način življenja brez diktata ure in koledarja, je takrat kupila dve opuščeni kmetiji, zgradila hišo in se odločila za popolnoma sonaravno in ekološko kmetovanje. Če je danes to moderno, je bilo takrat še malo čez les. Kot kaže so vedno korak naprej. Čez t. i. ekološko kmetovanje pod okriljem raznih inštitucionalnih zahtev so namreč naredili križ. »Mislim, da je redkokje toliko mafije ...« provokativno navzre Alojzija.

Povabi nas na sprehod po kmetiji. Najprej ob njivi krompirja, kjer je vmes gosto posajen tudi bob. »Bob privablja listne uši in tam, kjer so uši, so tudi pikapolonice. In tam, kjer so te, ni koloradskih hroščev. Enostavno, da bolj ne more biti,« razloži. Ob tem doda, da napol pozabljeno stročnico tudi s pridom porabijo v kuhinji. »Mleko iz boba je na primer čudovito. Res pa smo z leti prišli do spoznanja, da je najboljša hrana čim bolj naravna, osnovna. Če je neoporečna prišla do kuhinje, je tam ni nobene potrebe do nerazpoznavnosti zmrcvarit. « Čebula ima pri njih triletni kolobar, ker vsa semena pridelajo sami. »Danes se ljudje sploh ne zavedajo, kako težko je priti do čistih semen. Pri nas imamo tudi semensko banko.« Na dolgi njivici se zvrsti vse, kar vam pride na pamet. Visok in nizek fižol, vse vrste kapusnic, sedemnajst vrst starega krompirja, paradižnik in repa. Medtem ko je marsikje še posejali niso, jo pri njih že za čevelj debela.

Murve, fige in banane v dolini Neretve

Levo in desno se bohoti sadno drevje. Fige, murve, grozdje, aronije in celo banane. Tako namreč pravijo plodu asinije, ki je tako po obliki kot po okusu res precej podoben temu tropskemu sadju. Pot se spušča in pred nami zraste ogromen rastlinjak, v njem pa paradižnik in paprika. A ne kakršna koli. Ne bi se ju sramoval noben nizozemski vrtnar. V kotu je radio s posebnim glasbo. »To je naše gnojilo,« se nasmehne gostiteljica. »Temu predelu pravimo kar dolina Neretve.« Mimogrede nam pokaže še rastlinsko čistilno napravo. Zgradili so jo praktično že na začetku in takrat jo je večina obiskovalcev gledala z nezaupanjem. Danes jih gradijo tudi občine za večja naselja. »Tole je topinambur. Pozimi ga imamo kar radi,« Alojzija pokaže svetlejšje rastline sredi travnika. Kot bi brala misli, doda: »Pri nas rastline večinoma niso zamejene, ugrejene. Pač ra-

stejo, kjer jim je volja. Morda za klasičnega kmeta vse skupaj ni videti ravno urejeno, a meni se prav to zdi prednost.« Pod bogato obloženo hruško je manjši steklenjak. »Tu vzgajamo sadike paradižnika. Verjetno se boste čudili, če vam povem, da ga sejemo jeseni. Veliko bolj je odporen na vse, kar ga v dobi rasti čaka.«

Zemlja rahla kot buhtelj

Za prigrizek s fotografom dobiva marelico. Mimo čebelnjaka se odpravimo do koruznega polja. »Včasih smo imeli tudi zeleno koruzo, a nam ni ustrezala. Belo zdaj uporabljamo za peciva, rumeno za polento. Kruh pečemo iz pire.« Ob njivi buč oljarič še pove, da tudi hladno stiskano bučno olje pridelujejo doma. »Kmetija je povsem samooskrbna. Imamo znanke, ki nam iz Tuzle vsako leto prinese nekaj kilogramov soli, sicer pa v trgovini ne kupujemo ničesar.« Povedati je treba, da so člani dinastije vegani. To pomeni, da ne uživajo nobenih živil živalskega izvora. Kljub vseeno se zdi, da jedo veliko bolj raznoliko kot večina drugih ljudi. »Tole,« pokaže na zajedčo tačko, s katero načeloma krmimo svinje in zajce, »skupaj s tistole rastlino (s prstom pokaže na podobno neugledno zel) se čudovito ujema. Izvrstna juha je.« Na marsikaj človek nikoli ne pomisli. Kot na primer, da je topinambur ali divji krompir mogoče jesti tudi surov.

Na kmetiji sicer imajo nekaj živali, konja, lamo in podobno, a bolj za družbo kot korist. Tudi hlevskega gnoja na njivo ne trosijo. »Tisto malo, kar nastane, odložimo na deponijo ob gozdu. Sicer njive gnojimo z zelenim gnojem.« Travnike pokosijo in seno posušijo. Potem ga nekaj enostavno obložijo ob drevesih za hrano in zadrževanje vlage. Ostalo v kupih čaka po njivah. »Ko bomo pospravili koruzo, bomo seno potrosili po njivi in ga podorali v praho. Spomladi je zemlja tako rahla, kot bi hodil po buhteljni.«

50 evrov za kilogram koruze

S stališča klasičnega kmeta bi bili dve hribovski kmetiji z dvajset hektarji gospodarsko povsem nezanimivi. Usmeritve, češ »da se splača«, gredo v smer specializacije. Na Planinci dokazujejo, da je tako mišljenje povsem zgrešeno in da zemlje še zdaleč ne znamo ceniti. »Prepričana sem, da bi s tem, kar pridelamo tu, brez težav preživelo petdeset ali celo več ljudi. Treba je vedeti, da je ta hrana biološko tako bogata, da je potrebuješ veliko manj. In ker je praktično neprecenljiva, je tudi ne prodajamo.«

Pred leti jim je nek strokovnjak izdelal oceno vrednosti. »Po njegovem bi kilogram naše koruze, ne moke, ampak zrnja, stal 50 evrov. Tega seveda nihče ne more plačati, zato – če ocenimo, da je tako prav – raje podarjamo.« In smo spet na začetku. O razočaranju nad »konvencionalnim« ekološkim kmetijstvom.

EKOLOŠKE KMETIJE

Ekološko pridelovanje, predvsem pa povpraševanje po tako pridelanih živilih je vedno večje, saj se ljudje vse bolj zavedajo pomena zdrave prehrane, ki je povezana z okoljevarstvenimi vprašanji, a tudi s skrbjo za dobro počutje živali in kakovostno prirejo mleka, mesa in jajc. V letu 2011 je bilo pri nas registriranih le 2.100 ekoloških kmetij in na prebivalca v Sloveniji je le še okoli 800 m² obdelovalne zemlje, kar nas uvršča skupaj s Finsko na zadnje mesto v Evropi. Predstavitev ekoloških kmetij na območju Savinjske regije je spodbuda tem kmetovalcem in delčec v prizadevanjih za boljšo samooskrbo s hrano.

loškim kmetijstvom. »Morali bi ločiti ekopridelavo za denar in tisto za življenje. Ljudje so vedno znova razočarani. Ampak tako pač je. Dokler bodo kmetije »naravi prijazni« zaradi zunanjih zahtev in denarja, dokler bo v pridelavi hrane na prvem mestu zaslužek, ne

bo prostora ne za spoštljivost ne za hvaležnost do narave in stvarstva.« In kot pravijo v Planinci – komur to ni všeč, si bo pač moral omisliti kosček zemlje in si svojo hrano pridelati sam.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: Time

Na kmetiji raste ogromno različnih zelišč. Zdaj je čas za spravilo mete, ki jo vse leto pijejo v čajih.

Vse se začne in konča pri dobrih semenih. Na Planinci imajo pravo banko najrazličnejših semen.

Alojzija z »dolino Neretve« v ozadju. Tako so del posestva imenovali zaradi neverjetne raznovrstnosti pridelka in rodovitnosti tal.

Kmetija je povsem samooskrbna. Z vsem, kar pridelajo, bi lahko prehranili tudi petdeset ljudi.

Mojster Franjo Podbregar ob suknjiču, pripravljenem za drugo pomerjanje, ki ga je izdelal pred štiridesetimi leti.

Škarje in platno v svojih rokah

Krojaški mojster Franjo Podbregar z veseljem že 12. leto gosti obiskovalce v Krojaškem ateljeju muzejske Ulice obrtnikov

Malo je ljudi, ki bi se lahko pohvalili, da so imeli prav vse življenje v svojih rokah škarje in platno. Za krojaškega mojstra Franja Podbregarja to velja kar dvakrat – ne le, da je odločno sledil svoji že v otroštvu začrtani življenjski poti, s škarjami in platnom je dolga desetletja krojil tudi prepoznavno oblačilno podobo številnih Celjanov in tudi drugih Slovencev. »Zdaj,« nam je pred dnevi zaupal ob odhodu na operacijo oči, »komaj čakam, da se spet vrnem v Krojaški atelje v Ulico obrtnikov Muzeja novejšje zgodovine Celje.« Nenazadnje tudi zato, ker je podoba ateljeja, v katerem zdaj že 12. leto z veseljem gosti številne obiskovalce, soustvarjal in vanj prinesel številne stare predmete, dokumente in kroje iz družinske krojaške delavnice.

»Z ukom pri očetu sem začel leta 1949. Naša delavnica je še danes ob Mariborski cesti, nasproti Planeta Tuš, čeprav sem upokojen že šest let. Ko sem bil

mojster, sem v njej še po starem izučil 46 učencev,« pripoveduje 76-letni Franjo, ki ima sicer v rojstnem listu zapisano ime Franc. A ker je bilo tako ime tudi

očetu, v domači delavnici pa so imeli še krojaškega pomočnika Franca, se je njega oprijelo ime Franjo. Kot najstarejšemu sinu v družini s petimi otroki mu je bil prevzem šivanke in niti iz očetovih rok kar nekako določen. »A nikoli mi ni bilo žal,« se spominja in dodaja, da je svojemu poklicnemu poslanstvu tudi izven delavnice namenil veliko časa. »V Celju smo se tekstilci iz širše regije združili že leta 1958 in kar 45 let sem vodil delo naše sekcije. Tekstilci v Sloveniji smo se pri obrtni zbornici povezali trideset let kasneje in tudi na republiški oziroma kasneje na državni ravni sem bil aktiven skoraj v vseh organih sekcije in zbornice,« pravi in se spominja časov, ko je bilo krojaško in šiviljsko mojstrstvo na višku, in tudi padcev, ki so sledili in se kazali v tem, da je umetnost izbire pravega blaga,

snovanja novih in novih krojev ter pretikanja šivanke med ljudmi vse manj cenjena. Nadomestila so jo cenena industrijsko izdelana serijska oblačila, za katera mojster Franjo ne najde prav veliko lepih besed. Kako bi jih tudi? »Če samo pogledate robo s Kitajske in pogoje, v katerih jo »štepajo« 11-, 12-letne deklice po cele dneve, se vam mora zameriti,« je prepričan.

Včasih likanje na težo, zdaj na paro

»Peč v našem ateljeju je od mojstra Meška. Poglejte, kurilo se je na oglje, dim je šel v dimnik, v notranjost pa smo vstavljali likalnike, da so se segreli in so bili primerni za likanje. Težki so bili tudi do dvanajst kilogramov, blago je takrat likala teža, ne para, tako kot danes,« kaže veliko železno polkrožno oblikovano peč s stranskimi odprtinami za likalnike. A to je bil pravzaprav že korak naprej, ti likalniki so bili že izpopolnjeni, saj se je prej oglje neposredno naložilo v sam likalnik.

V Krojaškem ateljeju v Ulici obrtnikov je na ogled tudi vrsta starih dokumentov iz prvih desetletij prejšnjega stoletja, med njimi tudi blagajniški prejemek iz leta 1923, ki ga je izdal Franjev oče. »Tamle zadaj je na stojalu narejena »proba«, suknjič v drugi fazi izdelave, moj izdelek izpred štiridesetih let,« kaže in dodaja, da sta bili dve »probi« oziroma pomerjanji takrat obvezni, sicer pa je bilo njihovo število odvisno od naročnika in

Jemanje mere, izdelava krojev, krojenje, prirezovanje, šivanje, likanje ter opremljanje izdelkov za prodajo so glavne veščine, ki jih morajo osvojiti bodoči krojači in šivilje. Pri odločitvi za ta poklic so priporočljive lastnosti, ki naj bi jih imeli bodoči mojstri, še: splošna telesna spretnost, spretnost nog, rok in prstov, dober vid in sposobnost razlikovanja barv in barvnih odtenkov, natančnost, hitrost in vestnost. Za šiviljo in krojača pa so seveda zelo pomembni tudi komunikativnost in smisel za oblikovanje in estetski čut.

njegovih telesnih mer oziroma »proporcev«. »Lani sem v Parizu gledal, kako se še vedno vse dela ročno, vsi šivi, vsi detajli, od gumbnic naprej. V svetu je to prestiž, pri nas pa tega skoraj ne poznamo več. No, Mura je pred leti malo poskušala v to smer, na oblačilih je nakazala šive, »naheftano« se je spet videlo že na prvi pogled.«

Da s šivanko v rokah ne bi »zakinkal«

»Včasih so bili v delavnicah silno neudobni stoli, nisi se mogel niti nasloniti. Morda res tudi zato, da nisi zadremal zraven,« se pošali Franjo in doda, da je bilo delo včasih tudi monotono. »Čeprav si moral vmes biti ves čas pazljiv!«

Očetovo delavnico je Franjo prevzel leta 1963, a ko se je pet let prej aktivno vključil v stanovsko delo, je bilo v Celju 102 krojačev in šivilj, od tega samo v Gospodski ulici 8 delavnic. »Danes je na spisku še 41 tekstilcev, ampak prav krojačev ne več. Pa saj tudi dela ne bi imeli,« pravi in dodaja, da so se krojači včasih delili v tri skupine. »Mestne, primestne in deželske – in od tega, v kateri skupini si bil, je bil odvisen tudi cenik, po katerem si smel zaračunavati strankam. Deželski so imeli najnižje cene, čeprav je tak krojač lahko obleko tudi bolje naredil od mestnega,« pravi in svoje besede podpre s cenikom iz leta 1921. »Za druga je te cenike natančno določala. Seveda si lahko

med skupinami prehajal – če si odprl delavnico v mestu, te je mestni ceh sprejel in si potem zaračunal po mestnem ceniku. V Celju je bilo približno petnajst res dobrih krojačev,« seže s spominom nazaj in mimogrede omeni, da je sam »oblačil« številne znane Celjane in tudi druge Slovence. Recimo pesnika in pisatelja Frana Roša, malo kasneje znani atletski imeni Stanka Lorgerja in Petra Sve-ta, pa pred leti tudi svetovno uveljavljen plesni par Katarino Venturini in Andreja Škufco.

»Po starem sistemu sem izučil 46 krojačev oziroma šivilj, nekaj pa potem tudi še po novem. V delavnici sem imel po tri pomočnike in tri vajence. Dela je bilo dovolj, včasih toliko, da sem se kar bal človeka, ki je prišel s paketom, z veliko zalogo blaga. Naročil sem imel za eno leto naprej!« Danes je vse drugače, moda narekuje drugačne navade. »Večina nosi kavbojke, sicer pa so tudi ženske v glavnem v hlačah. Kako dolgo bo še šlo tako?« obvisi v zraku vprašanje, ko Franjo v Krojaškem ateljeju že razkazuje nove in nove starinske predmete. »Tole je bilo narejeno leta 1918, napravo smo uporabljali za likanje šivov. To so tako imenovane vratne deske, na njih se je likalo ovratnike ali hlače, tole so trikotniki, pa stari modeli, pogledjte ... Pa tale škatla za škarje, te so morale biti vedno pri roki.«

IVANA STAMEJČIČ
Foto: TimE

»Tudi po upokojitvi sem dolgo imel še popoldansko obrt, zdaj pa zaradi precejšnjih težav z očmi že nekaj mesecev ne morem več vzeti šivanke v roke. Odstranili so mi mreno, pa ni bilo dobro, zato je treba zdaj nazaj v bolnišnico. Težave z očmi so zagotovo tudi posledica dela ... Veste, včasih se je šivalo ob slabih lučeh.«

Mojster Meško je med drugim za Krojaški atelje v Ulici obrtnikov Muzeja novejšje zgodovine Celje podaril peč za gretje likalnikov. »Včasih je likala teža, danes para,« se Franjo Podbregar spominja časov, ko so krojači v rokah vihteli tudi 12-kilogramske likalnike.

Bukvarna

ob torkih v Novem tedniku

V avgustu, ko je čas tudi za poletno branje, bomo objavili spisek knjig, ki smo jih novinarji Novega tednika in Radia Celje v minulih treh mesecih prebirali in vam jih priporočali.

Skupaj z vami bomo ustvarili lestvico najbolj branih knjig, k branju pa vabimo tudi bolj znane osebnosti iz družbenega, gospodarskega, političnega življenja na Celjskem.

Želite brati skupaj z nami?
Pišite nam na: tednik@nt-rc.si

Komandir PP Šentjur Ludvik Petrič. V ozadju maketa »kartonastega« policista, ki meri hitrost in jo je na Šentjurskem mogoče kdaj pa kdaj opaziti. »Oh, so nam ga že poskušali ukrasti,« je razložil Petrič.

V Šentjuru bistveno manj nesreč

Tamkajšnji policisti dobitniki priznanj za najboljše preventivne akcije

Šentjur je po varnostni problematiki nekje na petem mestu med vsemi območji, ki jih pokriva Policijska uprava Celje. Letno se na tem območju zgodi 200 prometnih nesreč, 1.500 cestnih prekrškov in okoli 500 kaznivih dejanj. Raziskanost teh je 60-odstotna, kar je dober rezultat. In čeprav so lokalni policisti, kadar govorimo o statistiki, pogosto na stranskem tiru, je Šentjur lahko ponosen nanje. Na tem območju so ravno zahvaljujoč policistom drastično zmanjšali število smrtnih prometnih nesreč z osebnimi vozili in z delovnimi stroji, ki so bile še pred leti skrb vzbujajoče.

»Res je,« potrdi komandir **Ludvik Petrič** in ponosen na Policijske postaje Šentjur svoje sodelavce pokaže po-

Policijska postaja Šentjur je izredno dejavna na področju preventive. Letno izvedejo najmanj tri oziroma štiri preventivne projekte. »To se ljudi resnično »prime. Ko greš med njih, vidiš, da opazijo naš trud,« pravi komandir Ludvik Petrič. So eni redkih, ki imajo na svoji policijski postaji defibrilator. »Naši policisti so morali opraviti tečaj, da vedo, kako s tem pomagati ljudem,« nam pojasni Petrič, ko v pisarni dežurnega policista opazimo aparat za nujno pomoč pri srčnem zastoj.

hvale ministrstva za notranje zadeve za najboljše preventivne akcije. »Leta 2007 je na naših cestah umrlo kar sedem ljudi, leta prej po deset in več, ampak potem smo videli, da samo z ukrepi in s kaznimi ne bomo dosegli boljšega stanja. Zato smo v preventivne vključili tudi šentjurski šolski center, enajst osnovnih šol na našem območju in ostalo javnost. Leta 2008 na našem območju v prometu tako ni bilo nobene smrtno žrtve, lani in predlani je v nesrečah umrl po en udeleženec, letos tragičnih nesreč sploh še ni bilo,« navaja Petrič. Z drugo akcijo, usmerjeno v varnost pri delu in vožnji z delovnimi stroji, ki so jo izpeljali s Šentjurčani, z mariborsko srednjo

V uredništvu Novega tednika menimo, da bi morala policija še bolj sodelovati z lokalno skupnostjo, saj sta policijsko delo in uspešnost preiskav pogosto odvisna od sodelovanja ljudi na območju, kjer policija deluje. Največ primerov takšnega dobrega odnosa občan – policist je ravno v manjših občinah, kar se kaže v večji preiskanosti kaznivih dejanj in večjem zaupanju v policijo. V poletnih številkah časopisa vam bomo zato predstavili vse policijske postaje, ki delujejo na Celjskem.

kmetijsko šolo in s kmetijsko zbornico ter z avtošolami, pa jim je uspel neverjeten podvig. »Več kot 1500 kmetovalcev smo prosili za odgovore v anketi in ugotovili, da je imela večina kmetov doma dva traktorja, drugi praviloma ni bil ne tehnično brezhiben ne registriran. V pitju alkohola pri kmečkih opravilih, čeprav so sedli tudi na traktor, niso videli velikega problema. Zaskrbljujoče je bilo še, da so odobraval, da so traktor vozili otroci,« razlaga Petrič. Na podlagi rezultatov ankete so policisti izdelali tudi zloženke o varnosti v prometu, jih poslali vsem kmetovalcem (z analizo ankete), med ljudi so se odpravili tudi s prikazom varne vožnje s traktorji. »Pred anketo je bil delež registriranih traktorjev v naši občini 35-odstoten. Po akciji je to število strmo naraslo na 77 odstotkov, ogromno kmetovalcev je nato opravilo tudi izpit za vožnjo s traktorjem, bistveno manj je nesreč, kar je dokaz, da smo naredili dobro delo,« dodaja Petrič.

Zima dela sive lase

Od ruralnega še k urbanem. Čeprav so šentjurski policisti zadovoljni z rezultati svojega dela, jim nekaj sivih las vseeno povzročajo nekatera kazni-

va dejanja. Število teh ponavadi poraste, ker pokrivajo tudi območje počivališča Zima na avtocesti Maribor–Celje. Tam namreč pogosto naletijo na kazniva dejanja, katerih storilci so tujci, ki potujejo skozi Slovenijo. V vozilih najdejo ogromno ukradenih stvari, tudi droge, kar vse vpliva na statistiko. Pred tedni so prijeli dva Romuna, ki sta na počivališču počivala po napornih tatvinah. V avtu sta namreč imela večjo količino cigaret in nafte, vse to sta nakradla na Ptuj. Kar nekaj dela je bilo vložnega še v preiskavo ropa bencinske črpalke na območju Šentjurja, ki so jo neznanci oropali 14 dni zatem, ko so jo odprli. Tudi Šentjur se ubada s podobnim problemom kot Laško in Velenje, o katerih smo pisali v preteklih številkah: veliko storilcev kaznivih dejanj je od drugod, saj je Šentjur za mnoge prehodno mesto. Tako so pri vlomu v neko gostišče

na območju šentjurske občine dobili mariborskega tatu, pri tatvini nafte pa Mozirjana in Ljubljana.

Kot v vsaki občini se tudi na območju Šentjurja ne morejo izogniti težavam z narkomani ali s prekupčevalci. Še več. Nekateri še dobro vedo, da so leta 2004 na Kalobju našli največji nasad konoplje v Sloveniji. »No, pri nas dobro raste,« se nasmeji Petrič, a v naslednjem trenutku resno nadaljuje, »lani je bilo zaradi pečenja z drogami, kar ne toleriramo, okoli osem kazenskih ovadb in nekaj tudi prekrškov, ki so povezani s tem. Pojavljata se marihuana, heroin, pozna se tudi, da pride nekaj droge k nam tudi iz celjske občine. Z drogami je včasih povezan tudi vandalizem, vendar naši policisti se trudijo za to, da bo teh primerov čim manj.«

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Ravno v Šentjuru sta se letos zgodila družinski umor in samomor, nad katerima so še danes mnogi pretreseni, saj je brez staršev ostala le nekaj let stara deklica. Ni skrivnost, da smo par mnogi poznali in tudi nas je pretreslo, saj kaj takšnega nismo pričakovali, čeprav si zelo prizadevamo za to, da bi nasilje v družini preprečevali. Predlani smo izdali 29 ukrepov prepovedi približevanja, lani 17, letos 12,« navaja Petrič.

Takih nesreč je zdaj na Šentjurskem manj. (foto: PP Šentjur)

Najdražja zavarovanja sadovnjakov

Ob neurjih, ki so že za nami in ki jih žal še lahko pričakujemo, se mnogim zastavlja vprašanje, kako je z zavarovanjem pridelkov v kmetijstvu.

Spomnimo, da je po zadnjem neurju, ki je najbolj prizadelo nekatere občine na Kozjanskem in v Obsotelju, minister **Dejan Židan** opozoril, da kljub polovičnemu

sofinanciranju zavarovalnih premij število zavarovancev pada. Za letos so imeli na voljo okoli 13,4 milijonov evrov, minister Židan pa je ocenil, da izkoriščenost ne bo večja od 5 milijonov. Kot je pojasnil, je veliko kmetij v zadnjih letih postalo nelikvidnih in je zašlo v težave, v zadnjem času ni bilo veliko resnejših ujm, po njegovem pa je na podeže-

lju tudi slabo razvita tradicija zavarovanja.

Mnogo kmetov s Celjskega tako poglobljenih vzrokov ne išče, temveč preprosto odgovarjajo, da svojih pridelkov ne zavarujejo, ker so premije previsoke. To dokazujejo tudi številk. Tudi v Zavarovalnici Triglav pravijo, da je letošnja zavarovanost zaradi lanskega precej ugodnega leta glede števila in intenzivnosti naravnih nesreč pričakovano nekoliko slabša od zavarovanosti v preteklih letih. Trenutno ocenjujejo, da bodo zavarovali med 40 in 45 tisoč hektarjev kmetijskih površin. Kot pojasnjujejo, lahko proizvajalec zavaruje svoje pridelke za temeljne in dodatne nevarnosti. Temeljno zavarovanje nudi varnost pred točo, strelo in požarom. Dodatne nevarnosti so spomladanski mraz,

vihar, poplava. Dodatne nevarnosti lahko posameznik zavaruje v primeru, ko istočasno sklene temeljno zavarovanje. Zavarovanec sam

poravna samo polovico zavarovalne premije, drugi del pa v imenu zavarovanca zavarovalnica uveljavlja na državi. V primeru škode zavarovanec

sam nosi del tveganja, ki ga eksistenčno ne ogroža, s soudeležbo pri škodi v obliki t. i. odbitne franšize. Pri Zavarovalnici Triglav odbitna franšiza znaša 20 odstotkov od zavarovalne vsote posamezne zavarovane površine.

US

V Triglavu so navedli tudi nekaj konkretnih izračunov. Tako zavarovanje hektarja koruze znaša do 70 evrov, pri čemer je strošek kmeta približno 35 evrov. Seveda govorimo samo o enem hektarju, večina kmetij, kjer se intenzivneje ukvarjajo z živinorejo, ima koruzo zasajeno na bistveno večji površini. Dražje je zavarovanje za sadovnjak, ki znaša do 2.200 evrov, strošek za kmeta pa se seveda razpolovi. Podobno je tudi pri hmelju, kjer je strošek za hektar zavarovanja nekaj manj kot tisoč evrov, pri hektarju zelja velja zavarovanje 1.480 evrov, strošek za kmeta pa je polovico nižji.

SPodbudne ZGODBE

Izbiramo takšne ljudi, ki so s svojim znanjem, spretnostmi, izkušnjami in storitvami ter izdelki uspeli poskrbeti za preživetje družine in poslujejo dobro tudi v težjih gospodarskih razmerah.

ob torkih v Novem tedniku

Pišite nam: tednik@nt-rc.si

>>>>

Na Celjskem imamo veliko spodbudnih zgodb. Pišejo jih: Robičevi s Planine, Ludvik Lončar iz podjetja Pro bit, vrtnar Mirko Krašovec iz Vojnika, proizvajalec mleka Marjan Turnšek iz Lokrovca, Janez Uplaznik iz žalskega Mikropisa, Mizarstvo Kovač iz Mozirja... In katero podjetje, kateri podjetnik je za vas spodbudna zgodba?

TEDENSKI SPORED
RADIA CELJE

SOBOTA, 30. julij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.30 Horoskop, 6.00 Poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 **Poročila**, 9.20 Otroški radio, 10.00 Novice, 10.15 Časovni stroj, glasba 60. let, 11.00 Kulturni mozaik, 11.15 Časovni stroj, glasba 70. let, 12.00 Novice, 12.15 **Tedenski osir**, 13.15 Časovni stroj, glasba 80. let, 14.00 Regijske novice, 14.15 Časovni stroj, glasba 90. let, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 **Kronika**, 18.00 **Lestvica – 20 Vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 19.15 **Sobotni večer s Tadejem Kupcem**, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

NEDELJA, 31. julij

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.30 Horoskop, 6.00 Poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 **Poročila**, 8.45 Jack pot, 9.15 Luč sveti v temi, 10.00 Novice, 10.10 **Znanci pred mikrofonom** – Maja Gal Štromar, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, 12.10 Pesem slovenske dežele, 13.00 **Čestitke in pozdravi**, po čestitkah Nedeljski glasbeni veter, 24.00 SNOP (Radio Univox)

PONEDELJEK, 1. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.30 Horoskop, 6.00 Poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 **Poročila**, 8.45 Jack pot, 9.15 Bingo jack – predstavitev skladb, 10.00 Novice, 10.15 **Ponedeljkovo športno dopoldne** (do 11.45), 12.00 Novice, 12.15 **Bingo jack – izbiramo skladbi tedna**, 13.15 Znanci pred mikrofonom – Maja Gal Štromar, ponovitev, 14.00 Regijske novice, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 **Kronika**, 17.45 Jack pot, 18.00 Pogledje v zvezde z Gordano in Dolores, 19.00 Novice, 19.15 **Vrtiljak polk in valčkov s Tonetom Vrablom**, 24.00 SNOP (Radio Univox)

TOREK, 2. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.30 Horoskop, 6.00 Poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 **Poročila**, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Jack pot, 9.15 **Zdravo z naravo**, 10.00 Novice, 12.00 Novice, 12.15 **Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 **Kronika**, 17.45 Jack pot, 18.00 Strokovnjak svetuje, 19.00 Novice, 19.15 **Zadnji rok z Boštjanom Dermolom**, 21.00 **Saute surmadi z Boštjanom Lebnom**, 24.00 SNOP (Radio Celje)

SREDA, 3. avgust

Jutranja nostalgija na Radiu Celje, 5.01 Žinganje (narodnozabavna nostalgija), 5.30 Horoskop, 6.00 Poročilo OKC, 6.10 Nagradna igra, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 **Poročila**, 8.45 Jack pot, 10.00 Novice, 10.15 **Kuhajmo skupaj**, 12.00 Novice, 13.20 **Mali O – pošta**, 13.30 **Mali O – klici**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 **Filmsko platno**, 17.00 **Kronika**, 17.45 Jack pot, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Celje)

ČETRTEK, 4. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.30 Horoskop, 6.00 Poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 **Poročila**, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Jack pot, 10.00 Novice, 12.00 Novice, 12.15 **Odmev**, 14.00 Regijske novice, 14.10 **Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 **Kronika**, 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 20.00 Večerni program, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

PETEK, 5. avgust

Začetek jutranjega programa, 5.30 Horoskop, 6.00 Poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 **Poročila**, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Jack pot, 10.00 Novice, 11.15 **Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, 12.15 **Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 14.10 **Hit lista Radia Celje** – s hiti prežeto popoldne (do 19.15), 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 **Kronika**, 17.45 Jack pot, 18.00 Mladinska oddaja, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Sora)

Za dobro voljo in navdih

Tokrat smo pred mikrofون povabili igralko, pisateljico, pesnico, prevajalko, učiteljico in še bi lahko naštevali. Zagotovo vas bo igriv, nasmejan, a tudi duhovno bogat jezik Maje Gal Štromar navdušil. S čim vse se ukvarja, kako išče boginjo v sebi in katere boginje je v svojem življenju srečala, bo zaupala v nedeljski oddaji Znanci pred mikrofonom. Z Majo Gal Štromar se bo pogovarjala Špela Kuralt.

Foto: Grupa

Prekmurec dokončno postal Savinjščan

»Odlično je bilo,« je na kratko in zelo jedrnato svojo nedavno poroko opisal tonski mojster **Robert Törnär**, ki občasno sede tudi za studijsko mizo Radia Celje. Kar nekaj let je že, odkar je Robi iz Prekmurja »prijadral« v Spodnjo Savinjsko dolino in kot kažejo zadnji dogodki, namerava tam tudi ostati. Ustalil se je namreč v Žalcu in se poročil z domačinko Sanjo Ulaga.

Foto: TimE

20 VROČIH
RADIA CELJE

TUJA LESTVICA

- CARE - KID ROCK FEAT. MARTINA MCBRIDE & T. I. (4)
- SIN D - WITHIN TEMPTATION (3)
- DON'T WANNA GO HOME - JASON DERULO (1)
- EVERY TEARDROP IS A WATERFALL - COLDPLAY (6)
- SAVE THE WORLD - SWEDISH HOUSE MAFIA (5)
- HAIR - LADY GAGA (2)
- SOMETHING TO BELIEVE IN - PARACHUTE (2)
- SIGNALS - EVA & THE HEARTMAKER (4)
- MY BABY LEFT ME - ROX (1)
- IL PIU' GRANDE SPETTACOLO DOPO IL BIG BANG - JOVANOTTI (3)

DOMAČA LESTVICA

- PIJN - FIDŽI (6)
- LE SRCE NE SPI - OMAR NABER (5)
- ČE TE ENA NOČE, TE PA DRUGA HOČE - ADI SMOLAR (3)
- POLETNA - VOYAGE (1)
- PREKLETIH BAZAR - RES NULLIUS (3)
- OB TEBI - LUCIENNE LONČINA (4)
- SAMO EN MAJHEN POLJUB MI DEJ - TINKARA FEAT. PERO (2)
- DOBRO JUTRO SLOVENIJA - 6 PACK ČUKUR (4)
- NOV DAN - FLAMIE (2)
- VSE BO VREDU - ALYA (1)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO

GLAD YOU CAME - THE WANTED
THE ADVENTURES OF RAIN-
DANCE MAGGIE - RED HOT CHILI
PEPPERS

PREDLOGA ZA DOMAČO
LESTVICO

NOČ ME KLIČE - SAŠA HREN
RABIM TE - ADAM VELIČ

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za vam najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

VRTLJAK POLK IN
VALČKOV 2011

CELJSKIH 5 PLUS

- DRUGA PUBERTETA - ANS. BRANETA KLAVŽARJA (5)
- BARVE JESENI - VIGRED (3)
- IZGUBIL SEM SE - VIKEND (2)
- SANJALA SVA - UNIKAT (1)
- IZGUBLJENI DOM - DOMEN Z VIŽARJI (4)

PREDLOG ZA LESTVICO

UPANJE - NAVDIH

SLOVENSКИH 5 PLUS

- ZA VEDNO TVOJA - ROSA (6)
- POMLAD NA GORSKIH STEZAH - ANS. ZAKRAJŠEK (1)
- VURBERK HVALA ZA PESMI - ANS. BITENC (3)
- VSE TO SI TI - VESELI DOLENJCI (2)
- PRIMORCI OK ERAZEM (5)

PREDLOG ZA LESTVICO

SOBA 102 - AZALEA

Lestvico Celjskih 5 lahko poslušate vsak ponedeljek ob 22.15, lestvico Slovenskih 5 pa ob 23.15. Za vam najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

66 let
Z VAMI IN ZA VAS
VSAK TOREK IN PETEK
facebook Novi tednik in Radio Celje
www.novitednik.com

novitednik

www.radiocelje.com
sport@radiocelje.com

90.6 - 95.1 - 95.9 - 100.3

Prenosi, oddaja Ponedeljkovo športno dopoldne (10.15),
Šport danes (vsak dan ob 15.00) ...

0801063

BREZPLAČNI
PROMETNI
TELEFON
RADIA CELJE

Narava, gore, pohodništvo – to je ponavadi tisti kraj, kjer si marsikdo lahko umiri dušo. Pogled na krvavo Lokev iz Kalskega grebena je posnel Franci Horvat, ki nas na straneh priloge Dopust vabi prav v hribe.

Dopust kot izklop, da najdeš sebe?

»Danes vlada v družbi velika odtujenost,« pravi psihoterapevka Barbara Debeljak z inštituta za psihoterapijo. Zato se dogaja, da se družina – ki že med letom zaradi tempa preživi malo časa skupaj – na dopustu dnevno spopada s spori in prepiri.

Med letom sta partnerja vpleta v delo, človek pride domov, skuha kosilo, poskrbi za nujne opravke in otroka, zvečer že razmišlja o naslednjem dnevu. Na dopustu pa so člani družine ves čas skupaj, naenkrat so zmedeni, ker se ne znajdejo, kako dopust preživeti sproščeno in skupaj. »Premalo se pogovarjamo,« pravi Debeljakova. »Pomembno je, da znata partnerja rešiti spore, da se pravočasno pogovorita, mnogi se namreč zaradi časovne stiske ali premalo pogovora le prilagodijo željam drugega in nato izbruhnejo prepiri,« razlaga Debeljakova. Med partnerjema nastane prepad. »Pojavi se občutek krivde, da ne zmorejo in da ne znajo,« navaja Debeljakova.

Sodobni tempo človeka ubija. Tako ali drugače. Vsi smo že slišali, da je nekdo na počitnicah doživel infarkt ali nenadoma zbolel. »To je lahko povezano tudi s tem, da se ljudje

ne znajo pravilno umiriti. Nek deloholik, ki je ves čas vpet v hud tempo, se naenkrat umiri, njegovo telo pa je še vedno navajeno ritma. Zato je treba poskrbeti za pravilne prehode iz stanja vsakdanjega delovnega ritma v stanje dopustni-

Tudi 14-dnevni dopust je priporočljiv, nikakor pa z vmesnimi »delovnimi« presledki. »Pričakovanja ljudi o dopustu so prevelika. Telo si v enem samem tednu ne more odpočiti. Če je preobremenjeno, bo slabše tudi psihično počutje in obratno. Ko si vzamemo dopust, je dobro počakati nekaj dni, da popustijo misli o službi, stresu, težavah,« svetuje psihoterapevka Barbara Debeljak.

ške sproščenosti,« pojasnjuje Debeljakova. Strokovnjaki namreč priporočajo tri tedne dopusta. »Prvi teden sploh začutiš, da si na dopustu, začutiš tudi, kaj bi sploh potreboval, da se sprostiš, drugi teden si odpočiješ, najdeš stvari, ki te zapolnjujejo, tretji teden pa je človek nekako z mislimi že počasi pri službi. Telo in duša potrebujeta svoj čas, da si odpočijeta in napolnita »baterije,« navaja Debeljakova. Nekdo si lažje odpočije z adrenalinskimi športi, nekdo s popolno relaksacijo. Ljudje se zavedo svojih potreb, kako se sprostiti, se pa očitno premalo posvečajo sami sebi. Zato padajo v depresije.

»Morda nekdo nima denarja, nima službe ali le družbe, s katero bi lahko odšel na počitnice. Nekateri mislijo, da si dopusta ne zaslužijo. Takrat se začnejo zavedati, da imajo težave in da morajo nekaj narediti tudi za svoje duševno zdravje.

Dobro je, če bi si poiskali tudi strokovno pomoč. Ali pa čisto prijateljsko, da se z nekom pogovorijo,« pravi Debeljakova. Tudi če ni čas dopustov, bi si morali ljudje najti vsaj dvakrat ali trikrat na teden kakšno uro popolnoma zase. »Če nekdo v družini na primer začne s tem, morda z meditacijo, jogo, dihalnimi tehnikami, so vsi presenečeni. A sčasoma bodo sprejeli, ker bodo videli, da se je človek umiril, da je to bolje tudi zanje. Tudi otroci dobijo s tem pozitivno informacijo, se česa naučijo. Ljudem manjka vsakodnevne razbremenitve,« še meni.

SIMONA ŠOLINIČ

Tone Kregar, skupina Mi2: »Po Pivu in cvetju v Laškem in Švicu (Študentski vikend intelligence in cvička, op. p.) prejšnji konec tedna v Čatežu pri Trebnjem smo fantje razglasili dopust do konca avgusta. Zakaj za tako dolgo? Ker nas je več in ker enostavno ne moremo uskladiti terminov, dopust pa je potreben. Z družino se za en teden odpravljamo v Turčijo, kjer bo na svoj račun prišla zlasti 4-letna Zara – dovolj časa bo za lenarjenje, kopanje, animacijo ... Potem, spet doma, pa bom sam proste dni izkoristil še za malo več branja, kot si ga sicer lahko privoščim. Zame je počitniško branje vse, kar ni povezano z zgodovino – letos bodo prišla na vrsto novejša leposlovna dela slovenskih avtorjev, ki mi jih še ni uspelo prebrati.«

IS

Od »all inclusive« do gospodinjskega dopusta

Ko je družina še mlada, iz lastnih izkušenj priporočam »all inclusive« nekje v Sredozemlju. Priznam, da so me, zaljubljeno v Črno goro in Dalmacijo, prav cene pregnale v Turčijo, Tunizijo, Maroko, Španijo, na Malto, v Egipt ... Družinske sobe, ki jih takrat ob Jadranu še niso »vzeli«, in visoki popusti oziroma celo zastoj letovanje za otroke do 12., celo 15. leta, so počitnikovanje naše štiričlanske družine raztegnili na 14 dni. Cenovno pa smo bili na istem! Prihranjene cekinčke za pijače, sladolede in prigrizke med zajtrkom in večerjo, kar sicer vključuje polpenzion, smo »pretopili« v vsaj dva ali tri izlete. Vselej z lokalnim turističnim organizatorjem ali – kar je najlepše – po Malti in Španiji v lastni režiji. Zgolj poležavanje ob morju ali bazenu prija, ampak samo prvih nekaj dni, ko je človek res potreben počitka. Potem pa je lepo še kaj videti in doživeti kraje, v katere potuješ ... In za nameček; zgolj dobri dve, največ štiri ure na letalu – pa čeprav je bilo prva leta treba ves čas prebirati pravljice – se nikakor ne morejo primerjati s »cijazenjem« po pregatih dopustniško zapolnjenih cestah ...

Ko so otroci majhni, je dobro in prav spoznavati tudi lastno domovino. Mi smo Slovenijo prekržali po dolgem in počez, neodkrita je ostala le Koroška. Morda zato, ker je preblizu ... Kombinacija enodnevnih izletov in podaljšanih koncev tednov zlasti spomladi in jeseni, pa spet enkrat na turistično kmetijo, drugič v hotel, tretjič pod šotor ob Kolpi. Cenov-

ni razpon je tukaj morda največji – družina z dvema majhnima otrokoma lahko (s hrano in pijačo iz nahrbtnika) zelo prijeten dan preživi recimo na Pohorju ali v zgornjesavinjskem hribovju že za deset evrov (kolikor jo bo približno stal bencin, op. p.) ali pa tudi 200 evrov ne bo dovolj, če bo izbrala kopanje v katerem od termalnih kopališč ter se seveda tam tudi odžejala in osvežila s sladoledom, želodčke pa napolnila z lokalnimi specialitetami. In če izberete pravi čas, se boste s potepa po gozdovih nad Ljubnim in Lučami skoraj zagotovo vrnili s košaro gob, zanesljivo pa z »najboljšimi malinami na svetu«, kot velja pri nas doma.

Poznate pojem »gospodinjski« dopust? Pa ne tistega, ko prost dan izkoristite za intenzivno drgnjenje zamaščene kuhinje ali pospravljanje sezonskih oblačil. Zame je zelo prijeten »gospodinjski« dopust za dva ali tri dni podaljšan konec tedna, ki ga »izkoristiš« tako, da ga preživiš doma, po svoje in zlasti brez velikega načrtovanja. Da vstaneš takrat, ko se zbudiš – in ne, ko zazvoni budilka – da v miru pozajtrkuješ in spiješ kavo, morda kaj »pobrklaš« po vrtu ali zlikaš kup perila ... V teh dneh je pri nas tudi kosilo na mizi takrat, ko je čas zanj, večerno pose- danje s prijatelji ob kozarcu vina ali popoldanska peka na žaru pa »odtehtata« še tako privlačen sprostitevni program v kakšnem wellness centru ...

IVANA STAMEJČIČ

Poceni, najceneje

Od kolektivnih dopustov do sindikalnih možnosti

Kar se dopustov tiče, je posebej zanimiva vest iz Velenja, da je zaradi kolektivnih dopustov v Gorenju in premogovniku v teh dneh v Šaleški dolini opazno manjša gneča pa parkiriščih in cestah. Zato te dni izkoriščajo delavci Pupa, ki barvajo talne oznake na mestnih ulicah.

Kolektivni dopusti v Šaleški dolini seveda niso izjema – na »kolektivcu« so oziroma še bodo tudi zaposleni v drugih, predvsem proizvodnih podjetjih. Nazarski BSH Hišni aparati, zreška Unior in SwatyComet ... skratka podjetja, kjer dopustniške dneve izkoristijo za vzdrževalna dela. Hkrati tudi tako zadostijo zakonski zahtevi po 14-dnevnem neprekinjenem dopustu. Žal so ponekod, na primer v Ingrad Gramatu, v kolektivni dopust prisiljeni.

Seveda se nekoliko starejšim ob besedah dopust pred oči prikažejo do vrha otovoreni avtomobili, neučakani otroci in dopustniški dnevi v kateri od domačih destinacij. Pri »domačih« mislimo na domove, počitniške hišice, prikolice ..., s katerimi je nekdanj razpolagala večina podjetij s Celjskega. »Ja, to so bili zlati časi,« še danes slišimo nostalgичne vzdihle. Večina teh destinacij je bila

v upravljanju sindikatov, in to je bila (in je še) verjetno ena najcenejših možnosti za preživljanje dopusta.

Po razpadu Jugoslavije in težavah v mnogih podjetjih so bili ravno ti počitniški objekti prvi na udaru. Znan je primer nazarskega Glina, kjer so počitniško hišico v Čatežu prodali za to, da so lahko delu zaposlenih enkrat izplačali plače. Leseni hiški je sledila še prodaja zidane, nato prodaja večjega apartmaja v Barbarigi ... Podobno je kopnelo premoženje, za

Med podjetji, ki so imela hišico v Čatežu, je bila tudi gornjegrajska Smreka. Danes je obnovljena hiška last občine, ki jo oddaja svojim občanom in tudi zunanjim gostom. Cena dnevnega najemna se vrti okrog 60 evrov, v kar pa so vključene tudi karte za kopanje. Zato mnogi prisegajo, da je to še vedno najcenejši dopust.

Na dopust k sindikatom

Že takrat, sploh pa v današnjih časih, ko ljudje iščejo

Med redkimi podjetji, kjer so odgovorili glede preživljanja dopustniškega časa, so v preboldskem Bisolu. Kot pojasnjujejo, njihovo ekipo sestavlja večinoma mlad kader, tako da so tudi počitniške destinacije zelo različne in zanimive. Ker pa so poletni meseci v njihovi panogi izredno pestri in je treba poskrbeti za nemotene delovne procese (tako v proizvodnji, projektivi, prodaji kot tudi montaži), morajo biti zaposleni pri načrtovanju dopustov fleksibilni.

katero zaposleni trdijo, da so ga sami ustvarili, v mnogih podjetjih, ki so se ubadala s težavami. Eden od razlogov je bil tudi ta, da denar, ki so ga pridobili z oddajo, ni zadostil niti za vzdrževanje, kaj šele za kakšne posodobitve teh objektov. Današnje ugotovitve, da prodaja ni bila najbolj modra poslovna poteza, seveda ne prinesejo veliko tolažbe.

najbolj ugodne možnosti za preživljanje dopusta ob morju, v toplicah ali gorah, so te sindikalne variante imenitna prilika za zaposlene. Seveda imajo v mnogih podjetjih še vedno različne počitniške kapacitete. Cinkarna Celje razpolaga s kapacitetami ob morju, žalski Juteks v Moravskih Toplicah, SwatyComet ima več tovrstnih nastanitvenih možnosti ... Znano je, da so ob združevanju Sweatyja in Cometa razmišljali o prodaji teh počitniških zmogljivosti, čemur so nasprotovali tako v sindikatu kot svetu delavcev. Danes so tudi nastanitvene kapacitete v Zrečah polne – podobno kot so praktično povsem zapolnjene tudi druge podobne sindikalne variante.

Kot je povedal sekretar celjske sindikalne organizacije **Vojko Korošec**, tudi v območnih sindikatih razpolagajo s počitniškimi zmogljivostmi tako v Sloveniji kot na hr-

Plaža, v ozadju Danska. S fotografijo nas k prebiranju reportaže o Helsingborgu, sicer majhnem švedskem mestu, vabi Klemen Senica.

Ženska, 31, samska

Vas zanima, kakšen je moj dopust? Krasen, boste gotovo rekli. Služba, solidna plača, samostojna, brez omejitev, gleda samo na svoje želje, gre lahko, kamor ji srce poželi. No, naj vam pojasnim, kako je s tem. Že obisk v kate-rekoli turistični agenciji zame pomeni stres. Najprej mi ponudijo kup družinskih paketov. Ne bi, hvala. Ko z agentom najdeva, kar bi me utegnilo zanimati, je seveda samoumevno, da bom vzela aranžma za dve osebi. Ker je samoumevno, da se nekje v mojem življenju skriva tudi kakšen gospod. Ampak se pač ne! Agent me gleda, kot da sem kužna. »Gospodična, to pa malce spremeni zadevo.« Recimo, da sem si zaželela križarjenja po Nilu z letovanjem v Hurgadi. Recimo, da bi si privoščila hotel s štirimi zvezdicami, vse vključeno. To bi me stalo kakšnih 749 evrov, plus takse in še nekaj drobnarij. A veste, koliko bi morala doplačati za enoposteljno sobo? 139 evrov!!! Ne bi, hvala. Evropejci so malce bolj realni. Za štiridnevni obisk Pariza bi 364 evrom dodala »le« 35 evrov za enoposteljno sobo. Eksotika, na primer Šri Lanka? Pozabite, tam niti nisem našla cene za enoposteljno sobo. Vam, ki imate partnerja in otroke, bodo gotovo ponudili brezplačno letovanje za vsaj enega potomca, kajne?

Da ne boste mislili, da nisem šla. Na dopust, sama. Sem. Vsi sopotniki, ampak res vsi so bili z družinami ali pa vsaj po parih. V hotelu niso čisto vedeli, kaj bi z menoj. Mize za enega na višku sezone in zasedenosti niso našli. Zato so k moji mizi posadili še nekoga. Samskega. Izgubljen primerek, saj veste. Ne, nisva se ravno zblížala, če vas že zanima. Dopust sem preživela rahlo depresivno. Ker človek v takšnem položaju hočeš nočeš začne razmišljati, da je z njim res nekaj narobe.

No, ni vse tako črno. Na srečo obstajajo tudi meni podobne ženske. Čez 30 in samske. Dve takšni sta moji najboljši prijateljici. Nekega deževnega novembrskega dne sva z eno od njih srkali pivo in si rekli, da bi nekam šli. Čez 20 minut sva imeli plačan decembrski oddih v Turčiji za 289 evrov, vse vključeno. Decembra sva sami skakljali po kamenju ostalin največjega antičnega gledališča na svetu Aspendosa. V kratkih rokavih. Nikjer nobenega drugega turista. Neprecenljivo.

POLONA MASTNAK

Še vedno na Hrvaško

Slovenci se večinoma odločajo za počitnikovanje na morju, predvsem na hrvaški obali. Je pa vedno več takšnih, ki gredo na bolj oddaljene destinacije, na primer na Karibsko morje ali Tajsko. Tam so se cene počitnic v zadnjih letih zelo znižale in so za marsikoga cenovno dostopnejše. »Naši državljani najpogosteje iščejo sprostitev ali pa združitev adrenalina in sprostitev. Počitnice jim ne pomenijo le poležavanja na plaži, želijo si še kakšne dodatne izlete,« pravi **Daniel Selinšek** iz turistične agencije Relax. Slovenski gostje so zahtevni, a ne preveč, še dodaja. In kakšne so cene? Teden dni v hotelu na Jadranu boste z zajtrkom in večerjo dobili že za 290 evrov, »malo« bolj premožni Celjani pa so za počitnice že odšteli od tri do šest tisoč evrov!

SŠol

vaški obali. V celjski območni organizaciji imajo na primer prostore ob morju, več podobnih destinacij pa imajo v posameznih sindikatih dejavnosti, na primer Sindikatu delavcev trgovine Slovenije, tekstilcev ... Za vse te nastanitvene možnosti med člani vlada precej zanimanja in so praktično vedno polne.

US

Predsednik uprave preboldskega Bisola dr. Uroš Merc: »Dopusta praktično nimam, ker so moje delovne obveznosti izredno intenzivne. Ponavadi mi uspe nekaj poletnih dni preživeti z družino kje ob morju.«
US

Župan Peter Misja prisega na domače kraje. V času dopusta tako Podčrtka ne bo zapustil. Kot pravi, bo ostal kar doma, saj spremlja številne investicije, ki jih izvajajo, in se pridno udeležuje prireditve, ki jih v kraju ne manjka.
PM

Boštjan Dermol, skupina Nude: »Dopust? Kdaj? Ja, prav zdajle – na Korčuli smo. Zdaj, bi rekel, je Korčula že tradicionalno naša. Tudi 9-mesečni Lorelai je všeč, uživa, ko jo namakamo v morje. Po vrnitvi v Celje bo še nekaj prostega časa, z družino se bomo še malo potepali. Tako za nekaj dni, krajši izleti torej. Sicer pa se bomo s fanti še pred koncem avgusta vrnili na glasbeno sceno, za konec poletja bo spet nekaj več koncertov. Vmes pa bo delovno na ustvarjalnem področju, v studiu se da namreč največ narediti takrat, »ko ni dela, torej koncertov.«
IS

Direktor Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice Franči Kotnik: »Dopust zame pomeni spremembo bivalnega okolja, saj le na ta način lahko v resnici izklopim dnevne obveznosti, povezane s poslovno dejavnostjo. Prav tako je zame zelo pomembna tudi dolžina dopusta, saj potrebujem dva do tri dni za spremembo bioritma, potem se zame dopust začne. Moja priljubljena poletna destinacija so otoki Srednje in Južne Dalmacije, kjer s soprogo uživava pri odkrivanju vedno novih naravnih in etnografskih lepot. US

Župan Šmartnega ob Paki Alojz Podgoršek se je julija z družino mudil v Bolgariji, na tamkajšnjem letovišču Zlati pesek, zdaj pa je že na delovnem mestu. Vmes bo kot dober poznavalec vin zagotovo kakšen trenutek preživel še v svojem vinogradu. BPT

Kot Butec in butec

SIMONA ŠOLINIČ

Spominjam se dopusta pred leti, ko smo kot »mladiči« užívali v Portorožu. Teden dni »žura« od 19. do 7. ure jutraj, s tem, da smo ob 11. uri seveda bili že na plaži, saj je barvo vendarle bilo treba dobiti. Ob prihodu domov smo nekateri mrknili v spanec kar za sedemnajst ur (da so starši prišli v sobe gledat, ali še sploh dihamo), saj se je zaradi dopusta seveda bilo treba spočiti. Danes si tega ne predstavljam. A ne zato, da takšnega dopustniškega »žurerskega« tempa ne bi več zmogla, ampak zato, ker zdaj dopust vidim drugače. Bolj umirjeno. Čeprav brez stresa in neljubih dogodkov ne gre.

Tako je že kar ustaljeno, kot to velevalo Murpyjevi zakoni, da bolj ko se človek dopusta veseli, bolj gre vse narobe. Ponavadi se obiski pri zdravniku pred dopustom kar vrstijo in do zadnjega dne visi v zraku vprašanje, ali »gremo res le še enkrat spat« in potem na dopust ali pa ne bomo šli nikamor. In ko že mislim, da je vse v redu in se pot začne in sem lačna že pri prvem ovinku, se zgodi, da vožnja do Krka traja trinajst ur namesto tri, ker kot sovoznica očitno zemljevid obrnem narobe... Brez poškodb tudi ne gre, zato je občutek, da je torbica s prvo pomočjo iz leta v leto večja od prtljage. Žal tako ni z denarnico, ki je vsako leta žal tanjša.

O idealnem dopustu tako sploh ne razmišljam, zdaj je pomembno le, da si nekje odpočijem od vseh in vsega, kar mi med letom pošteno razjeda živce in dela sive lase. Lokacija počitka sploh ni pomembna, čeprav tistih, ki preživljajo dopust na ladjah in jadrnicah, ne bom nikoli razumela. Razburkanosti je dovolj že na trdnih tleh. No, kamp mi tudi ne diši. Preveč ljudi na kupu, pa vsi uporabljajo isto stranišče. Bi pa na pot šla z avtodomom v stilu filma Butec in butec. To pa. Čeprav dogodki na mojih dopustih niti niso ravno daleč od tega... Družba (maloštevilna), s katero grem na počitnice, očitno že izgleda smešno, saj nas mimoidoči pogosto gledajo čudno. Tudi na plaži, kjer so se že spraševali, kaj ljudje v »kristusovih letih« počnejo s takšnim kupom blazin, napihljenih žog, celo z napihljivim čolnom, kjer je bilo veslo enkrat večje od čolna... Skratka, kakaj to vse pišem? Zato, ker ne glede na vse skrbi z načrtovanjem dopusta ob prihodu domov razmišljam, da so to pravzaprav nepozabni dopusti. Za katere sploh ne potrebujem tisoč evrov. Gre že s tremi stotaki!

Župan Občine Štore Miran Jurkošek tudi letos, tako kot že dvanajst let, letni oddih preživlja v Poreču. V kampu v Bijeli uvali ima namreč prikolicco. V juliju je izkoristil deset dni dopusta, krajši enotedenski oddih pa si bo najbrž privoščil še v avgustu. PM

BPT

Prleški trikotnik

Kot se za utrujenega občana spodobi, sem sanjari o nekaj dnevnih dopusta, ki bi ga preživel v »toplicah«. Ležalniki, brbotajoča voda, vodna telovadba, natikači, polpenzion. Mmmmm.

V nedeljo me pokliče prijatelj in mi priporoči nove terme v samem osrčju Prlekije. Pravi, da mi v bistvu ni treba storiti nič drugega, kot sedeti v avto, se pojaviti na recepciji in se prepustiti pregovorni prleški gostoljubnosti. Samo do tja moram priti, kar res ne bi smel biti noben problem.

V iskalnik odtipkam Velika Nedelja. Pokaže mi, da je dotična vas na cesti Ptuj-Ormož, pri čemer je enostavno ne moreš zgrešiti. Gremo! Pograbilim natikače in jih vržem v prtljažnik avtomobila, z vrati za sabo zaprem tudi vsa tegobna življenjska poglavja in pohodim plin. V ušesih mi blago odzvanjajo Iron Maiden.

Ormož je pred vrati, zavijam za Nedeljo. Kamorkoli mi seže pogled, osamljene hiše, ni znakov, ni smerokazov, ni neonskega napisu »Dobrodošli, prijatelji!«, harmonik in deklic s pladnji kruha s soljo. Nič. Nato se mi v zavest čisto počasi, a klinično hladno priplazi ugotovitev, da bi moral pravzaprav v Malo, ne Veliko Nedeljo.

Pa kaj, kjer je Velika, je zagotovo tudi Mala, razmišljam, medtem ko mi pogled begavo drsi med hribočki, brajdami in osamljenimi kmetijami. A ni bila. Za hribočki se vrstijo folklorna imena naselij, kot so Cankovci, Bankovci in Babunkovci, ceste postajajo čedalje bolj sumljive in kazalec za gorivo začne izmenjavati romantične poglede z rdečim delom številčnice.

Ustavim se, sežem v predal, izvlečem dva zemljevida. Prvi je s kavo prelit ostanek avtokarte iz leta 1982 in drugi nemški zemljevid Balkana, pri čemer sta oba koristna prav toliko kot referent za stike z javnostjo v uradu za negostoljubje. Prevračam liste in zrem v mrežo nedefiniranih cest.

Pač, nekam na severovzhod bo treba. Malo zavijam, cesta se oži, preide v gozd, ta v kolovoz. S težavo obrnem in grem nazaj. Kolovoz preide v cesto, ta se razcepi v dve, leva gre v gozd, desna se steče v kolovoz. Skrenem desno. Babunkovci.

Grabi me panika. Kamorkoli seže oko, polja, gozdički, osamljene kmetije. Utišam Iron Maiden, ker se mi res ne da poslušati njihovega Lost somewhere in time.

Spustim se po hribu navzdol, se ustavim pri kmetiji, ženička mi svetuje, naj zavijem dvakrat levo in se vozim petnajst minut samo naravnost. Po petnajstih minutah mali smerokaz. Dobrodošli v Babunkovcih.

Ste gledali tisti film, ko se je glavni lik vsako jutro zbudil v isti dan? No, tako nekako se je moralo dozdevati ostare-

lemu vaščanu, ki je sedel pred gostilno v tem raji ob Ščavnici. Sedi, popolna tišina, nikjer nikogar, kot že desetletja. Nato mimo njega pripelje moder peugeot s tablico Psiho. Spektakel. Komaj se njegovo navdušenje poleže, se isti avto mimo njega pripelje že drugič. In čez pol ure tretjič, nato še četrtrič, le iz druge smeri. Skozi vetrobransko steklo vanj zrejo široko razprte oči.

V tem prleškem trikotniku, čisto resnično, izginem za uro in pol. Nato mi je dovolj. Ko se v Babunkovcih znajdem četrtrič, enostavno ugasnem motor in s komaj zadrževano tresavico v glasu pokličem prijatelja, naj pride pome. Jaz se ne premaknem nikamor več, dodam, medtem ko v ozadju, čisto tiho, igra skladba iz serije Twilight zone.

Prijatelj me najde malodane zvitega v zarodek in s palcem v ustih. Zapele za moj avto in mi z nasmeškom razlaga, kako se je malo prej izgubil celo sam (možakar je domačin!!), kajti poti so slabo označene, določenih odsekov ne pozna in »lokalci« dajejo varljive usmeritve. »Dobro jutro,« si mislim in samo čakam, da me kot malo in nemočno bubo odpelje v varen svet ležalnikov, brbotajoče vode, vodne telovadbe, natikačev in polpenziona.

In me. Po petnajstih minutah vožnje v smer, na katero ne bi nikdar pomislil, me pripelje do term. Le malo zatem pogumno režem valove, praznim ruski bife in suvereno korakam po hodnikih, ki lično označujejo pot od sobe do bifeja in od tam do savne. Samozavest traja vse do trenutka, ko je treba sedeti v avto in se odpraviti proti domu.

Od tam lahko človek namreč odide le po dveh cestah, ena vodi levo, druga desno. Prijatelj me je do njih pripeljal po levi, vendar sem vedel, da me, če bom zavil nario, ne bodo našli nikoli več. S cmokom v grlu sem zavil desno in čakal na najhujše. In nemalo zatem sem se znašel na dovozu na avtocesto, ki pelje do doma.

Tako, zdaj vem. Do bioterm je najboljšo po avtocesti. Čas, ki ga človek s povprečno sposobnostjo planiranja rabi iz Celja do Male Nedelje, je vsaj dvakrat krajši od časa, ki sem ga rabil jaz. Predal v avtomobilu ni skladišče za zemljevide s plemenito plesnijo, ostanke pice in spraskane zgoščenke s partizanskimi pesmimi. Iron Maiden so na trenutke zoprni.

Ja, kot sem poudaril že večkrat - Jazbeca za predsednika. Ali vsaj za vodjo orientacijskega krožka. GREGOR JAZBEC

Facebook različica

Prijateljčina hčerka je bila pred časom navdušena. Brez prijave, brez prošnje in izpolnjevanja obrazcev je zadela nagrado na Facebooku. Nagrada: sedem brezplačnih dni na enem od grških otokov. V določenem roku je morala odgovoriti, če bo nagrado sprejela, ter določiti termin. Še hočete kaj boljšega, so bili prvi odzivi. Potem se je med družinske člane le priplazilo nekaj nelagodnosti. Saj veste, dandanes ni nič zastoj. Zato se je po prvem navdušenju razpoloženje nekoliko ohladilo, čeprav je hči vztrajno zatrjevala, da je vse v najlepšem redu.

To so po svoje dokazovale tudi položnice. Nagrada je bila plačilo apartmaja do šest oseb, prevoz v lastni režiji. Ker je dekle na »rajski otok« potovalo s fantom, sta v štirih obrokih skupno za prevoz odštela 428 evrov. Stvar posameznika je, če se mu to zdi veliko ali malo. Sicer je bila pot praktično b. p., saj je bil organiziran tudi avtobusni prevoz iz Celja do Benetk. Žal pa je potnike od tam čakalo 24-urno »cijazenje« do božanske plaže. Kako pa je preživeti dan in noč na palubi, spati na trdnih tleh in še nekaj podobnih ne ravno romantičnih podrobnosti poznajo samo tisti, ki so to doživeli. Le da so potniki iz te zgodbe ugotavljali, da je lahko še hujše - nazaj grede so bili povsem mokri. Pivo na ladiji je tja in nazaj veljalo 5 evrov. In obljubljeni dopust se je s sedmih avtomatično skrajšal na pet dni. Sama destinacija ni bila slaba, je omenjala prijateljica. Samo da sta bila v apartmaju samo dva lonca in cedilo. Kot nalašč za kuhanje špagetov, končna posledica pa je bila kar precej zasoljena brezplačna grška destinacija.

No, ja, gledati podarjenemu konju v zobe ni lepo. Čeprav se bo menda prihodnje leto prijateljčina hčerka morebitni nagradi odpovedala. Izkušnje tudi pri mladini delajo svoje.

URŠKA SELIŠNIK

Župan Mozirja Ivan Suhoveršnik se je zadnji teden v juniju z družino grel in plaval v Zadru, zatem pa je izkoristil še teden dni dopusta za planinske izlete skupaj s soprogo, čeprav čisto brez dela ni šlo, saj je moral vmes še nekajkrat skočiti tudi do pisarne na občini.

Helsingborg – majhno mesto velikih užitkov

Švedska je ena tistih držav, ki jo slovenski politiki radi navajajo v kombinaciji raznih svetilnikov in vlakov-nih kompozicij, Skandinavija – sestavljajo jo Danska, Norveška in že omenjena Švedska – pa tudi v očeh navadnih državljanov uživa ugled predvsem socialno urejene države.

Obmorski Helsingborg leži v pokrajini Skåne, med večjima in bolj znanima Malmöjem in Göteborgom, ter šteje okoli 100.000 prebivalcev. Vendar je bližje kot omenjeni mesti Danska, zato niti ni presenetljivo, da je bilo mesto do leta 1658 del njenega imperija. Danci so poskušali zavzeti izgubljeno, vendar so bili leta 1710 dokončno poraženi. V odločilni bitki je vojska generala Magnusa Stenbocka premagala danske čete in kip zmagovalca na konju še vedno krasi središče mesta. Glavno mesto Švedske je oddaljeno več kot 500 km, do Kopenhavn pa jih ločita zgolj 20 minut vožnje s trajektom – Helsingborg je Danski geografsko najbližje švedsko mesto – in

še slaba ura z vlakom. Ker je švedska krona trenutno precej šibka v primerjavi z dansko, je dnevna migracija na delo k sosedom dokaj pogost pojav. Prislužno potem Švedi večinoma potrošijo doma, na Danskem pa večinoma kupujejo le še alkohol, ki pri nekdanjih zavojevalcih ostaja cenejši.

Tisti, ki so navdušeni nad najbolj pomembno postransko stvarjo na svetu, Helsingborg poznajo zaradi zdaj že upokojenega nogometaša Henrika Larssona, ki je gole zabil tudi v dresu Man Uniteda in Barcelone. Nedavno so mu v rojstnem kraju postavili celo spomenik, ga je pa mogoče videti tudi med obedom v lokalnih restavracijah. Med sprehodom po mestu je poleg znanih osebnosti mogoče srečati še precej anonimnih prišlekov in tudi naključnemu obiskovalcu hitro postane jasno, da je Helsingborg precej bolj multikulturen kot katerokoli mesto na tej strani Alp. Tako ni prav nič nenavadno, če ugledate skupino imigrantov, ki pred stanovanjskim blokom v popoldanskih urah kadi vodno

Švedski Cime. Nogometašu Henriku Larssonu so postavili spomenik.

pipo. Odnos do »gastarbajtarjev« pa ni tako širokogruden, kot se zdi na prvi pogled. »Pravi« Švedi drugo generacijo, rojeno že na Švedskem,

tako imenujejo »novi Švedi«. Še ostrejših kritik so v razpravah deležni nedavni imigranti, predvsem iz arabskih držav, saj naj bi jih večina prej kot

delo prišla iskat službo ali še tega ne. Hkrati domačini v isti sapi hitijo razlagati, da Finci in Danci še bolj diskriminirajo priseljenca (ob tem

bi lahko malce zlobno dodali, da ima očitno vsak narod svoje »južnjake«). Kljub temu je asimilacija tako uspešna, da potomci priseljenцев z območja nekdanje Jugoslavije v medsebojnem pogovoru praviloma uporabljajo švedščino, čeprav obvladajo jezik svojih staršev.

Ob tem tudi domačini niso tako vzorni državljani, kot bi lahko sklepali iz njihovih besed. Če se mi je ob obisku koncerta precej popularne švedske pevke Robyn še zdelo, da gredo mladi in malo manj mladi z glavo na zabavo – koncertno prizorišče je namreč kakšni dve uri pred začetkom bolj spominjalo na piknik gizdalinov ali plaže Mallorce – je podoba sobotne vročice popolnoma drugačna. Čez dan precej zaspano mesto preplavijo sprva alkohola žejni in nato zabave željni domačini vseh starosti. Razgrete glave nato pogosto povzročajo pretepe, ki se včasih ne končajo samo z nekaj praskami. Omenjeni nočni izgredi policistom očitno poberejo toliko energije, da lahko potem čez dan brezskrbno prečkate cesto pri rdeči luči in se ne bo nihče obregnil ob vas.

Severni del stare celine vsekakor velja obiskati, vendar je priporočljivo pustiti trebuh (in grlo) doma.

KLEMEN SENICA

Kraj za dušo

Dolina Kamniške Bistrice in Krvava lokev

Kamniška Bistrica je osrednja dolina na južni strani Kamniških Alp. Znano je, da je v daljni preteklosti dolino prekrival debel led. Značilna, črki U podobna dolina, ki so jo obrusili ledeniki, kaže, da je led segal do sotočja Bistrice s Korošico pri spodnji postaji žičnice na Veliko planino. V zgornjem delu doline debeli morenski nanosi in ledeniško gradivo vseh vrst pričajo o umikanju in napredovanju ledenih gmot. Na ledenik so padli veliki kamniti bloki, ta pa jih je nosil proti svojemu čelu.

V Kamniški Bistrici je kar nekaj zanimivih balvanov, med katerimi največjo pozornost vzbuja tako imenovana Žagana peč. V dolžino meri okoli 20 m, stene pa so visoke do 10 m. Zaradi lastne teže in zimskih vplivov se je na neravnih tleh razklat, tako da bi ga nekdo prežagal. V bližini

je tudi balvan z imenom Lepi kamen, ki je pogosto deležen obiska plezalcev. Poleg omenjenih naravnih znamenitosti ne smemo pozabiti na sotesko Veliki in Mali Predaselj in na številne kamnite osamelce. Med najbolj markantne, toda manj znane sodita Dedec pod grebenom Zeleniških špic in Kompotelski Dedec. Omeniti velja, da je Dedcev v Kamniški Bistrici kar nekaj, seveda govorimo o vrhovih in ne o osamelcih, med najbolj znane sodita Lučki in Kamniški Dedec.

Krvava lokev

Še so kraji, kamor ni stopila človeška noga, a moramo poznati, da je teh krajev vse manj in manj. Med slednje in »nebeško lepe« štejemo Krvavo lokev (tudi Rdečo lokev). Za mnoge ljubitelje narave sodi jezerce v sam vrh naravnih znamenitosti tega območja. Pri lokvi lahko sediš ure in ure, ne da bi se dolgočasil, le če znaš prisluhniti okolju, ki te obdaja. Ta oaza miru pogosto gosti gamse in druge gorske živali. Za Krvavo lokev, ki ima vse prvine malega jezerca oziroma večje mlake, je značilno posebno rdeče obarvano dno. Nahaja se v Kalcah na nadmorski višini okoli 1700 m, pod vzhodnim ostenjem južnega dela Kalškega grebena. V kotanji pod omejenim ostenjem se je nabrala plast nepropustne prsti, ki je nastala s preperevanjem rdečkastega apnenca in glincev. Zaradi topečega snega in ob močnejših padavinah se na tej neprepustni plasti nabere pre-

»Nekoliko ur hoda za Kamnikom se raztezajo pod planinami velikanski gozdovi, večinoma lastnina kamniškega mesta. Dandanes še lahko najdeš tamkaj gosto zarasle jarke in kraje, kamor še ni stopila človeška noga. Velikanske jelke in košate večstoltné bukve se vrste druga za drugo, debel mah jih je porastel ter tu in tam se suše tej in oni vrhovi vej; leto za letom se podre staro deblo, s silnim pokom in lomom trešči na mokro, mahovito zemljo in tu gnije in strohni do celega. Sekire glas še ni segel v te divje doline, akoravno odmeva vsako pomlad bliže in bliže. Srnjak zbira tu svojo malo, lahkonomo družino in iz višavja se čuje hripavi krik krokarjev; ponoči pa tuli sova uharica iz gabrovega dupla. Venomer gre tanek piš po košatem smrečju, kadar udari vihar iznad strmih robov v temno dolino, tedaj škriplje in poka drevo ob drevo, veje ob vejo, sapa buči po vrhovih kakor valovito morje ob vihuri ter polni dušo s strahom.« (Odlomek o Kamniški Bistrici je povzet iz Jurčičevega oziroma Kersnikovega dela Rokovnjači.)

cej vode v obliki lokve. Ime je dobila po značilni rdeči barvi dna, ki spominja na barvo krvi. Za fotografiranje je ugodno, če vode ni preveliko oziroma da gladina ni preveč valovita. Če naravno znamenitost obiščemo v pravem času (julij, avgust), vidimo, da okolico jezera popestri planinsko cvetje. Vsi ti presežniki krasijo in ločujejo

jezerce – mlako – od številnih drugih, ki jih lahko vidimo na pašnih planinah. Krvava lokev ima obliko razpotegnjenega srca in je velika okoli 20x8 m ter globoka do 1 m.

Ob dolgotrajnih vročih poletjih z malo padavinami lahko lokev presahne, če pa je dovolj padavin, se ob strani napravita še dve manjši luži v velikosti

2x1 m. V vodi lahko vidimo številne vodne pupke, ki so vodno področje vzeli za svoje. Okoli jezerca ne manjka zelene trave, macesnov in rušja.

Če želimo dan zase in mir za svojo dušo, je Krvava lokev pravi kraj, kjer bomo našli oboje.

FRANCI HORVAT

Irena Vrčkovnik:

»Začetek julija je bil še delaven, otroci kar niso hoteli nehati s šolo in ta se bo spet začela takoj v septembru. Zadnji dnevi so bili kar naporni zaradi snemanj, se pa avgusta obeta nekaj več prostega časa. Ne maram »gužve« in poležavanja na plaži, zelo rada pa imam morje. S partnerjem bova šla v drugi polovici avgusta, tako kot zadnja leta, spet na jadrnanje po Jadranu. Najela bova jadrnico, sama bova, brez kakršnih koli obveznosti – to je res pravi počitek. Ko si enkrat nazaj doma, pa se spet začne delo. Tudi pri naši hiški, ki (pre)počasi raste v Skornem pri Šmartnem ob Paki. A tako je tudi zato, ker si še privoščimo dopuste. IS

PISMO IZ NIKOZIJE (Ciper)

Mestno obzidje v Nikoziji, prestolnici Cipra. Vir: wikipedia

Otok delitev

Ta teden sem najprej poskušala na kratko opisati zgodovino Cipra in izvor trenutnega razkola med Grki in Turki na otoku, a sem hitro ugotovila, da je objektivno zgodovino o tem sporu težko najti.

Medtem ko turški viri povedo, da je bil otok pred 1. svetovno vojno otomanski, boste v grških virih prebrali, da so živeli pod britansko vladavino. Spet vam bodo turški viri povedali, da so se notranji boji med Turki in Grki vrstili od konca 1. svetovne vojne, medtem ko bodo grški in britanski viri pojasnili, da so se boji začeli tri leta po osamosvojitvi Cipra (1960). Da bi se izognila vsem nejasnostim, bom navedla le nekaj dejstev.

Skozi tisočletja je Ciper »pripadal« mnogim narodom, med drugim tudi Grkom, Turkom in Britancem. Težave zaradi prevlade na otoku so se začele v času 1. svetovne vojne s kupčkanjem različnih ozemelj različnih velesil in so dosegle vrh v času, ko je Ciper pridobil samostojnost izpod britanske vladavine (1960). Razkol ni obstajal le med Grki in Turki na otoku, temveč tudi znotraj grške populacije, saj je del grškega prebivalstva želel enotnost z Grčijo, drugi del, z vodjo Makariosom III. na čelu, pa svojo državo. V prejšnjem pismu sem omenila hunto. To je bila vladavina vojaških sil v Grčiji med 1967 in 1974, ki

je podpirala enotnost Cipra z Grčijo in je zato leta 1974 pripomogla k državnemu udaru. Turki pravijo, da so zaradi udara prišli varovati svojo manjšino, medtem ko Grki pojasnijo, da je bila to odlična priložnost za Turke, da zasedejo pol države.

Če boste kdaj zašli v bar Ermou v starem mestnem jedru na meji s turško stranjo, boste lahko na razdalji 20 metrov videli vojaka v kletki v polni bojni opremi in bele avtomobile z oznako UN. Še danes vsi fantje odhajajo na služenje obveznega dveletnega vojaškega roka in še vedno so avtoceste pripravljene, da se po potrebi spremenijo v zasilna letališča.

Bilo je ravno minulo sredo, ko je Turški del otoka praznoval 37. obletnico, po turško »mirovne operacije«, po grško pa »vojaškega napada« na Ciper. Mnogi so protestirali na meji, mi pa smo se odpravili na nogometno tekmo. Kot vse ostalo je tudi nogomet zelo povezan s političnimi delitvami. Dva največja nikozijska kluba, Omonijo in Apoel, podpirajo prvega levo, drugega desno usmerjeni navijači. Kadar se pomerita ti dve ekipi, policisti zaprejo pol mesta in postavijo posebne enote na poti do stadiona, da bi preprečili izgrede. Sredina tekma med Apoelom in albansko ekipo ni bila nevarna, sem pa lahko poslušala politično obarvane vzklike. Bistvena razlika med levico

MIŠELA MAVRIČ, raziskovalka na oddelku za turizem ciprske univerze za tehnologijo

in desnico je zgodovinski pogled na Ciper in posledično pogled na to, kako rešiti turško vprašanje. Levica je za prijateljsko rešitev in poenotenje Cipra, na katerem bi živeli bratje Grki in Turki. Desnica meni, da je Ciper vedno bil in bo ostal grški. Na nedavnih protestih je največ aplavza požel nekdo, ki je rekel, da Ciper ni grški, temveč Grčija (naj pojasnim, da se protestov ne udeležujem, ker se strinjam s politično desnico, temveč zato, ker menim, da je državno vodstvo, ne glede na barvo, objektivno odgovorno za eksplozijo). Na nogometnih tekmah Apoela zato ne vidite ciprskih zastav, temveč le grške – oni so Grki. Ironija te situacije je, da se v zadnjem letu zaradi gospodarske krize Grčije na Ciper seli veliko število Grkov, ki delajo za skoraj polovico običajne ciprske plače in to ne diši ne levim ne desnim. Prijatelji mi pripovedujejo, da gredo te delitve tako daleč, da lahko prepoznaš »levičarja« ali »desničarja« po tem, katere znamke kave kupuje. Sicer pa o teh temah ne priporočam govoriti s Ciprčani – raje samo prisluhnite, še posebej, če se z njimi popolnoma ne strinjate.

Prihodnji petek v Novem tedniku: Barbara Rakun o delu z otroki v Romuniji, Mišela Mavrič pa o nenavadnem prestižu v Nikoziji.

PISMO IZ CARANSEBEȘA (Romunija)

Delo slovenskih prostovoljcev

Po polletnih pripravah na mednarodni prostovoljni projekt Pota Romunija se je naša skupina petih prostovoljk in enega prostovoljca 9. julija odpravila na pot spoznavanja in učenja romunske kulture, običajev, jezika, predvsem pa smo si želeli nameniti čas druženju in delu z otroki, mladimi, s starimi ljudmi in z osebami z motnjo v duševnem in telesnem razvoju.

Ravno letos se prepletata evropsko leto prostovoljstva z geslom Bodi prostovoljec, spreminjaj svet in krščansko leto dobroteljnosti in solidarnosti, katerega geslo smo si izposodili tudi v naši skupini že na začetku akcije, to je Nosite bremena drug drugemu. Na pot smo krenili iz Ljubljane. S kombijem, polnim darov za Karitasov center in naše prtljage, predvsem pa dobre volje, energije in navdušenosti, smo se odpeljali izzivu naproti. Vsa zahvala gre sestrama Mojci in Tanji za vztrajnost, pogum in varno vožnjo, ko smo premagovali kilometre na avtocesti Ljubljana-Beograd in nato še kilometre do mejnega prehoda Vršac ter nato po romunskih cestah do Caransebeša. Na mejnih prehodih nismo imeli težav, vsi so bili zelo prijazni. V

spomin se nam je vtisnil kontrast pri mejnih prehodih med Srbijo in Romunijo: preprost star srbski prehod in na

novo urejen romunski mejni prehod. Seveda, prispeli smo v eno od držav Evropske unije.

V Karitasovem centru v Caransebešu smo doživeli zelo lep in topel sprejem

Barbara Rakun

pri svojih gostiteljih, Johani in Ludovicu Mleziva, ki že dolgo let skrbita za veliko dobroteljnih dejavnosti ob pomoči nemške Karitas v mestu s 35.000 prebivalci. Znanje tujih jezikov in nasmeh delata čudeže. Sporazumevanje se nam je zdelo na začetku malo težje, vendar smo se vsak po svoje znašli v osmih različnih jezikih: slovenščini, angleščini, nemščini, češčini, srbohrvaščini, francoščini, italijanščini, španščini. Pri prostovoljnem delu se nam je sredi tedna pridružilo več mladih romunskih prostovoljcev, ki so nam olajšali breme jezikovnih ovir pri delu z otroki, mladimi in s starimi ljudmi.

Zato iskrena hvala Alexu, Robertu, Iris, Miruni in ostalim mladim iz mladinskega centra v Caransebešu. Ravno v tednu našega bivanja v Romuniji sta z nami dneve preživljala tudi zakonca Brigitte in Rolf Igel iz Achna v Nemčiji, ki finančno podpirata vse projekte Karitasovega centra v tem mestu. Zakonca sta nas s svojo bojevitostjo, z ljubeznijo drug do drugega, razumevanjem in vztrajnostjo cel teden pričevala, da se veliko zmore tudi, če je

človek na invalidskem vozičku (gospa ima multiplo sklerozo), in nam vlivala pogum, ko nam je bilo hudo in naporno. Že pred odhodom smo si prostovoljci približno načrtali vsakodnevno aktivnost. Večere smo med drugimi končali z refleksijo, ki je bila zelo pomembna zaradi tega, da je vsak od prostovoljcev povedal, kako se mu je zdel posamezen dan, česa smo se razveselili, kaj nas je užalostilo, česa smo se bali, nad čim smo bili razočarani ali prizadeti, kako smo se počutili, kaj je bilo naporno, kaj bi lahko izboljšali in spremenili. Verjeli ali ne, po napornih dneh, polnih doživetij, smo po končani refleksiji takoj zaspali. Nastanjeni smo bili v hiši sredi centra Caransebeša, deset minut od Karitasovega centra, tam pa smo se vsak dan srečevali na zajtrku, kosilu in večerji.

Nedeljo smo si polepšali z ogledom Herkulovih toplic (Băile Herculane) blizu Caransebeša, kjer smo bili žalostni ob pogledu na razpadajoče zdravilišče. Naslednja destinacija je bil kraj Olșova s čudovitim pogledom na reko Donavo (v bližini sta hidroelektrarna in nacionalni park Đerdap). Ogledali smo si tudi pravoslavni samostan sv. Ane z velikim vrtom in s pravoslavno kapelico s podobo Sv. trojice, pravoslavni samostan v okolici Caransebeša ter park, kjer so razstavljene lesene skulpture umetnikov iz celega sveta. Ena od zaposlenih kuharic v Karitasovem centru nas je povabila na svoj dom na kavico in prijetno druženje. Resnično premalo je besed, da bi se lahko zahvalili za vse gostoljubje, ki so nam ga izkazali vsi, s katerimi smo se srečevali.

Slovenska ekipa z gostitelji v Karitasovem centru. Skupino prostovoljcev projekta Pota Romunija so sestavljali: Marjana Korošec, Vladimir Predikaka, s. Mojca Korošec, Tanja Premrl in Barbara Rakun.

66 let
Z VAMI IN ZA VAS
VSAK TOREK IN PETEK
facebook Novi tednik in Radio Celje
www.novitednik.com

novitednik

Mednarodni, svetovni in še kakšni – dnevi

Celo leto je tako rekoč vsak dan dan nečesa. V poletnih dneh so kisle kumarice tudi pri tovrstnih obeležjih, ampak nekaj smo jih le našli.

Pri tem nam je bila v pomoč tudi črna okusna čokolada, ki so nam jo v redakcijo Novega tednika poslali z ene od slovenskih zavarovalnic s prijaznim pojasnilom, da nam ob mednarodnem dnevu prijateljstva, 30. juliju, podarjajo zdrav čokoladni užitek. In smo se posladkali ter odpravili še malce na ulice, da vas povprašamo, kako je z vašim poznavanjem obeleževanja dnevo in kaj mislite o prijateljstvu. Če še sami malo prišepnemo, s pomočjo svetovnega spleta seveda, potem je za nami svetovni dan prebivalstva, ki je bil 11. julija, svetovni dan boja proti hepatitisu 27. julija, pred nami pa sta še 2. avgust, svetovni dan dojenja, in 12. avgust, svetovni dan mladih.

BPT

Ana Žurman, Celje: »Vem, da bo sobota, 30. julij, ker so pokojnine. Za dan prijateljstva ne vem, vem pa, da prijatelje moraš imeti. Prijateljstvo mi veliko pomeni. Veste, pred mesecem sem postala prababica, in sedaj smo štiri generacije. Včasih smo tu, včasih pa tam. Sama prijateljstvo je-

mljem tudi na tak družinski način. Ponekod se kregajo, mi pa smo povezani, se ne kregamo in se imamo vsi radi.«

Franc Felicijan, Socka: »Zame je ta 30. julij pač navadna sobota. Prijateljstvo? O prijateljih na tak način ne razmišljam pogosto, seveda

pa se z njimi družim. Velikokrat pridemo skupaj in se pogovorimo, kako kaj. Imam svoj krog prijateljev, s katerimi preživljam čas.«

Majda Volavšek, Celje: »Ne bi vedela, dan česa bi bil 30. julij. Vendar mi prijateljstvo kar veliko pomeni. Veliko prijate-

ljev imava, vendar vam povem, da je najboljši prijatelj moj mož. Mogoče se čudno sliši, vendar je danes zelo težko dobiti prave prijatelje. Ti izhajajo iz otroških in mladih let, ko pa si starejši, si takšnega pravega, tesnega prijatelja težko dobiš. Pri tem mislim na to, da ti ostane za večno, da se lahko nanj zanesesh, mu zaupaš, če se kaj zgodi ...

Klemen Kerstein, Celje: »Tega prijateljskega datuma sicer ne poznam. Zame je prijateljstvo neka tesna, neka posebna vez, ki je verjetno v ljubezni ni. Je pa zagotovo nekaj pomembnega v življenju, ker navsezadnje so prijatelji tisti, ki ti stojijo ob strani. Mislim, da je prijateljstvo poleg družinskih članov ena pomembnejših vezi, ki si jih ljudje ustvarimo v življenju in naj tako tudi ostane. Sam osebno imam širši spekter, in sicer ožji in nekoliko manj ozek krog prijateljev, s katerimi se družim. Druženja je veliko, tako zabavnega kot poučnega in še kakšnega.«

US, foto: SHERPA

Tiha bolezen

V sredo, 27. julija, smo obeležili svetovni dan boja proti hepatitisu. Gre za vnetje jeter, ki ga povzroča več različnih virusov, najbolj znani so virusi hepatitisa A, B in C. Bolezen lahko poteka brez posebnosti. Predvsem hepatitis C je nevaren, ker poteka prikrito, brez ustreznega zdravljenja pa lahko vodi v cirozo in tudi rak jeter. Pred okužbo s hepatitisom najbolje varujeta cepljenje in zdrav življenjski slog.

Virusi hepatitisa so razširjeni po vsem svetu. S hepatitisom A se lahko okužimo predvsem z okuženo vodo, v kateri so fekalije, in tudi s stikom z obolelo osebo. Okužbe so pogoste tam, kjer je slaba higiena rok, lahko pa se okužimo tudi s hrano, predvsem so pogoste okužbe z morskimi sadeži, a tudi s sadjem in z zelenjavo. Precej razširjen je hepatitis B. Z njim naj bi bilo kronično okuženih 350 milijonov ljudi, ki pa za okužbo večinoma ne vedo, dve milijardi ljudi na svetu pa ima v krvi znake pretekle ali sveže okužbe s tem virusom. Prenaša se s stikom z okuženo krvjo, spolnimi odnosi in z matere na otroka med nosečnostjo ali pri porodu. Okužbe so možne tudi pri tetoviranju, prebadanju ušes in akupunkturi. Zelo prikrita je tudi okužba s hepatitisom C, ki je sicer v razvitih deželah najpogostejši vzrok za kronično vnetje jeter, vzrok za 40 odstotkov primerov odpovedi delovanja jeter, 60 odstotkov primerov raka na jetrih in neposreden vzrok za 30 odstotkov presaditev jeter.

Proti virusoma hepatitisa A in B se lahko cepimo. Pri hepatitisu C je zelo učinkovito zdravljenje, a se mora začeti čim prej. Testiranje na okužbo z virusom hepatitisa C lahko opravimo od štiri do šest tednov po okužbi. Cepljenje in tudi testiranje na okužbo sta samoplačniška, od leta 1998 pa v okviru obveznih cepljenj cepijo otroke proti hepatitisu B pred vstopom v šolo.

ŠK

Z NOVIM TEDNIKOM živite ceneje!

Naročniki časopisa ste deležni številnih ugodnosti, ki jih lahko izkoristite s kartico ugodnosti kluba naročnikov Novega tednika. Ne samo, da lahko s kartico izkoristite možnost objave štirih brezplačnih malih oglasov v časopisu in ene čestitke na Radiu Celje. Ker ste član kluba naročnikov, lahko s kartico izkoristiti tudi številne popuste v trgovinah in lokalih, ki jih najdete na spodnjem seznamu.

POPUSTI IZ POSEBNIH AKCIJ SE NE SEŠTEVAJO S POPUSTOM NA KARTICI

 10%	 do 30%	 10%	 10%
 10%	 10%	 5%	 5%
 10%	 3%	 10%	 10%
 10%	 10%	 10%	 10%
 20%	 10%	 10%	 5%

- PIZZERIA VERONA, Mercator center Celje – 10% popust pri nakupu hrane - kartico predložite ob naročilu!
- PROTECT SERVIS, Ul. Leona Dobrotinška 27, 3230 Šentjur, Rogaska cesta 19, 3240 Šmarje pri Jelšah – 10% popusta na optično nastavitve podvozja in do 30% popusta ob nakupu zimskih pnevmatik
- CASINO FARAON CELJE, Ljubljanska cesta 39, 3000 Celje – ob nakupu 100 žetonov 10 gratis
- VINSKA KLET GORIŠKA BRDA Z.O.O., Ul. Frankolovskih žrtev 17, 3000 Celje, Telefon: 03 425 16 80, 10 % popust na naše lastne proizvode.
- FOTO RIZMAL, Mariborska c. 1, 3000 Celje – 10% popust velja za storitve
- THERMANA, D. D., ZDRAVILIŠČE LAŠKO nudi 10% popust za bazen, savno + bazen, fitnes, solarij ter masaže, kopeli in druge wellness storitve, mesečne in letne vstopnice
- CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA - MOHORJEVA KNJIGARNA, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, telefon: 03 490 14 20, e-pošta: knjigarna-ce@celjska-mohorjeva.si, 5% popust na knjižne izdaje celjske Mohorjeve družbe
- GOLTE - 5% popusta za nakup vozovnice za nihalko
- SKINAUT STORITVE, SIMON JEZERNIK, S.P., Vrunčeva 10, Celje - 10% popust
- LESNINA D.D., Levec 18 – 3% popust na oblaženo pohištvo (sedežne grt., trosedi, počivalniki ...)
- MRAVLJICA ART d.o.o., Lilekova 1, Celje, trgovina za ustvarjalne - 10% popust za vse izdelke
- CVETLIČARNA SUZANA, Suzana Moškotelec s.p., Ulica Frankolovskih žrtev 44, Hudinja, Celje. Telefon: 03 5410 476 - 10 % popust
- SLADA, D.O.O., Plinarniška 4, 3000 Celje, vse za ogrevanje in vodovod, tel.: 03 490 47 70, GSM 051 626 793 - 10% popust.
- TOP-FIT D.O.O., Ipavčeva ulica 22, Celje – 10% popust
- THERMANA, D. D., WELLNESS PARK LAŠKO nudi 10% popust za bazen, savno + bazen, solarij
- HRUSTLJAVA SKUŠNJAVA - prodajalna Žalec, Savinjska cesta 77, prodajalna v EK centru v Celju, Mariborska cesta 88, Celje - 10% popust na vse vrste kruha
- AVTO CELJE d.d., Ipavčeva ulica 21, Celje
Prodajni center Medlog 15 in Ipavčeva 21, Celje, prodaja pnevmatike ODLIČNIH blagovnih znamk.
- 20 % popust na premontažo v vseh prodajno-servisnih centrih pri njih kupljenih pnevmatik
- podaljšan delovni čas za premontažo gum od 8. do 27. 11. 2010 od 7.30 do 18.00, ob sobotah od 8.00 do 12.00 Telefon pnevmatike: 03/42 61 402/360, telefon premontaže: 03/42 61 100/132. Popusti se ne seštevajo.
- ZLATARSTVO GAJŠEK MILAN S.P., Drogenikova 16, 3230 Šentjur - 10% popust na veljavne maloprodajne cene
- BIRO S COMPUTERS, Branko Rečnik s.p. Razlagova 17, 3000 CELJE, GSM: 041/960 022
10% popust na delo - popravilo: računalnikov, tiskalnikov, TV in radijskih sprejemnikov (popust ne velja za rezervne dele oz. material)
- TEPS - Center inovativnega podjetništva d.o.o. Ul. XIV. divizije 14, 3000 Celje, telefon: 041 653 378, 03 492 61 68
5 % popust za storitve posredovanja pri prometu nepremičnin in pri prvem računu za računovodske storitve Telefon: 041 653 378, 03 492 61 68

Novi vw golf kabriolet

Novi vw golf kabriolet

Nemški Volkswagen ima s svojim golfom veliko tržnega uspeha, saj je že dolga desetletja najbolj prodajani avtomobil na evropskih trgih. Sedaj tovarna predstavlja novo kabrioletsko različico.

Ta bo obdržala platneno streho, ki jo odpirata/zapirata elektrika in hidravlika v kratkih 9,5 sekunde, poleg tega bo mogoče to opraviti vse do hitrosti 30 km/h. Golf kabriolet bo naprodaj s šestimi motorji, vsi bodo imeli vbrizgavanje goriva po sku-

pnem vodu, ponujali pa bodo od 77 do 105 kW. Avto bo imel v nekaterih primerih tudi tehnologijo blue motion, ki pripomore k manjši porabi goriva in posledično manjšemu izpustu CO₂. Kot napovedujejo, se bo avto na evropskih trgih pojavil poleti.

Po kupeju še roadster

Na splošno je tudi v sedanjih napornih gospodarskih časih tako, da gredo (ali so šli) nekaj slabše v promet cenejši avtomobili, medtem ko posel z dragimi ali celo zelo dragimi avtomobili cveti. Torej ni čudno, da bo Mercedes Benz na trge prav kmalu poslal sloviti kup SLS tudi v roadsterski izvedbi s platneno streho.

Zanimivo je, da ta ne bo imel navzgor odpirajočih se vrat kot kupe, bo pa mogoče platneno streho odpreti oziroma zapreti v 11 sekundah in to tudi med vožnjo do hitrosti 50 km/h. Pogon bo v obeh avtomobilih enak, torej se bo v nosu vrtel in na zadnja kolesa prenašal moč bencinski 6,2-litrski osemvaljnik V zasnove, ki zmore 41 kW/575 KM. Zanimivo je, da naj bi bila najvišja hitrost omejena na 250 km/h.

JK

Mercedes SLS roadster

Z manj kot litrom bencina? Zaenkrat gre za študijsko vozilo.

XL1 kot študijsko vozilo

Nemški Volkswagen se že precej časa ukvarja s t.i. litrskim avtomobilom, vozilom, ki naj bi za sto kilometrov poti porabilo manj kot liter goriva. Naslednja stopnja v razvoju takšnega vozila je volkswagen XL1. To je priključni dizelsko-električni hibrid, ki naj bi porabil vsega 0,9 litra goriva, izpust CO₂ pa naj ne bi presegel 24 g/km. Jasno je, da gre za študijsko vozilo, prav tako pa je jasno, da v tej obliki XL1 verjetno nikoli ne bo pripeljal na cesto.

JK

Cene avtomobilov v Evropski uniji padajo

Najnovejše poročilo Evropske komisije o cenah avtomobilov kaže, da so te v Evropski uniji kot celoti v letu 2010 dejansko padle za 2,5 %. Tudi razlike med cenami novih vozil po cenikih proizvajalcev so se rahlo zmanjšale.

Če primerjamo cenike proizvajalcev, so se razlike v cenah osebnih vozil med državami članicami na splošno zmanjšale. Vendar te ostajajo v nekaterih primerih velike in kažejo na znatne prihranke potrošnikov, ki so kupovali v tujini. Cenovni indeks za avtomobile v EU (ki odraža nominalne cene, ki so jih plačali potrošniki, vključno s popusti, DDV in davki ob registraciji) se je povečal za 0,3 %, medtem ko so se cene življenjskih potrebščin na splošno zvišale za 2,8 %, kar pomeni znižanje realnih cen avtomobilov za 2,5 %. Skupaj je 24 držav članic EU zabeležilo padec realnih cen avtomobilov. Znižanje realnih cen je bilo še posebej izrazito na Slovaškem (-17,4 %), v Bolgariji (-13,5 %) in Sloveniji (-11,6 %) ter na Češkem (-9,0 %). Na Poljskem so se cene zmanjšale za 5,6 %. Na velikih trgih so se realne cene najbolj znižale v Združenem kraljestvu (-3,7 %), znižanje cen v Nemčiji, Španiji in Franciji pa je bilo bolj zmerno (-1,9 %, -1,6 % in -0,9 %). Upadanje realnih cen avtomobilov se po vsej EU nadaljuje že več kot desetletje. To dokazuje, da konkurenca med proizvajalci avtomobilov na trgu novih avtomobilov deluje.

BPT

R8 spyder za 207 tisoč evrov

Audi je s svojim R8 v kupejevski izvedbi zelo uspešen, sedaj pa je pripravil še omejeno serijo izvedenke s platneno streho in oznako spyder. Kot pravijo, bodo naredili vsega 333 vozil. Kabrio oziroma spyder bo imel platneno streho, ki jo bo odpirala ali zapirala elektrika (v 19 sekundah) in to tudi med vožnjo vse do hitrosti 50 km/h. Za pogon bo skrbel 5,0-litrski desetvaljnik s 412 kW/560 KM. Po tovarniških podatkih bo zmogel največ 317 km/h, do 100 km/h pa se bo pripeljal v 3,8 sekunde. Zanj bodo v Nemčiji hoteli 207 tisoč evrov.

Audi Q3 že pri nas

Pred nedavnim je povsem novi audi Q3, manjši športni terenec (SUV), doživel predpremiero na slovenskih tleh – čeprav bo njegova prodaja stekla šele čez slabega pol leta.

Tega kompaktnega športnega terenca so pred nedavnim začeli izdelovati v Seatovi tovarni v barcelonskem Martorelu (Seat je tako kot Audi sestavni del skupine Volkswagen). Upajo, da se jim bo prihodnje leto posrečilo prodati kakšnih 100 tisoč vozil, naprodaj pa bo z različnimi dizelskimi in bencinskimi motorji z močjo od 103 do 155 kW. Ne glede na to, da je začetek prodaje pri nas še precej odmaknjen, je znano, da bo v najcenejši izvedbi na voljo za 28.900 evrov.

Volkswagni tudi iz ZDA

Nemški Volkswagen (VW) ima tovarne v številnih državah, v ZDA, ki je zanj izjemno pomemben trg, pač ne – ali vsaj doslej ne. Je pa pred nedavnim začela obratovati tovarna v mestu Chattanooga v ameriški zvezni državi Tennessee. V njej je dobilo delo več kot 2000 ljudi; ti naj bi v letu dni naredili do 150 tisoč vozil, naložba pa je bila vredna 700 milijonov evrov. V tovarni bo nastajal passat, ki bo posebej prilagojen ameriškem trgu, kasneje pa še jetta in novi beetle.

JK

Panamera kot hybrid S

Ker so hibridi v modi, je v tej izvedbi tudi Porsche predstavil panamero, največji avtomobil pri hiši.

Panamera S hybrid ima šestvaljni bencinski motor s 245 kW in električni motor, ki ponuja 34 kW, skupaj torej 270 kW. Kot pravi tovarna, zmore elektromotor veliko vozilo poganjati le

dobra dva kilometra, vendar hitrost ne sme preseči 85 km/h. Kljub zajetni teži in velikemu pogonskemu agregatu naj bi bila povprečna poraba vsega 6,8 litra goriva, medtem ko naj bi v zrak šlo vsega 159 g/km CO₂. Panamera hybrid bo slovenskim kupcem na voljo junija, v osnovni izvedbi pa bo stala 115.000 evrov.

Porsche panamera S hybrid

www.novitednik.com
www.radiocelje.com

**V ZLATARNI KRAGOLNIK
V CITYCENTRU CELJE**
VAM NUDIMO ZELO UGODEN ODKUP
ZA VSE VRSTE STAREGA ZLATA IN SREBRA.

KRAGOLNIK&KRAGOLNIK d.o.o., Kettejeva 12, Celje

PE ENERGETIKA
PE VODOVOD IN KANALIZACIJA
ZA VSE MOREBITNE REKLAMACIJE POKLIČITE
NA BREZPLAČNO TEL. ŠTEVILKO: **080 80 34**

**KOMUNALNO
PODJETJE
VELENJE d.o.o.**
Koroška cesta 37/b
3320 Velenje
Tel.: 03/ 8961-100

VISOKA KAKOVOST STORITEV
ZNANJE, IUSTVARJALNOST, INOVATIVNOST
ZANESLJIVOST, UČINKOVITOST

VILE VALDEBEK PULA

Iščete stanovanjski objekt v bližini morja?
Si želite mirnega preživljanja tretjega življenjskega obdobja?
Imate radi udobje, eleganco in višji standard opreme?
Potem so stanovanja, ki smo jih zgradili v hrvaški Puli, kot nalašč za vas!

Informacije: Anton Turk
Telefon: 031 324 103
E-pošta: turk.anton@cm-celje.si

ODDAM

BISTRO, 55 m², v Celju, oddam ali prodam. Telefon 041 720-579. 2767

PRIROČNO delavnico, skladišče ali podobno, Arclin-Ljubecna, mali poslovni prostor, 7 m², v Celju blizu City centra, oddam. Telefon 041 262-063. 2768

POSLOVNI prostor v Celju, na Hudinji, vsi informacijski priključki, vhod iz ulice, možna mirna obrt, oddamo. Telefon 040 209-590. 2893

JASNOVIĐKA HANA
090 66 01

Cena: 1,04€/min

STANOVANJE

PRODAM

CELJE, Otok. Prodamo opremljeno enosobno stanovanje. Telefon (03) 491-5060, 051 305-432, Maksimilijan, d. o. o., Ljubljanska 5, Celje. n

DVO SOBNO stanovanje, 40 m², v mirnem okolju v Preboldu, prodam. Telefon 031 853-107. 2804

CELJE - Cesta na Dobrovo. 2,5 sobno stanovanje na Cesti na Dobrovo 21 v Celju, v pritličju petstanovanjske stavbe, 75,80 m², zgrajeno 1931, prenovljeno 1990, možnost takojšnjega bivanja, primerno za invalide in starejše osebe, priključki: voda, elektrika, telefon, ogrevanje na trdo gorivo (možnost plinskega ogrevanja), prodam za 54.500,00 EUR, informacije na tel: 041 708 198. n

CELJE, Hudinja. Prodam dvosobno stanovanje, 47 m², ugodno. Telefon 030 634-529. 2881

CELJE - center. Dvosobno stanovanje na Prešernovi ulici, z opremo, v I. nadstropju večstanovanjske stavbe, 45,50 m², z drvarnico 6,00 m² in zaprtim zunanjim predprostorom, prenovljeno 2006 in 2010, etažno plinsko ogrevanje, klimatska naprava, priključki: elektrika, voda, telefon, kabelska TV, internet, parkirišče varovano z zapornico, skupna kolesarnica, prodam po ceni 59.800,00 EUR, informacije na tel: 041 708 198. n

ŠENTJUR. stanovanje na Ulici Dušana Kvedra, v II. nadstropju večstanovanjske hiše, bivalni prostori dela stavbe: 45,10 m², neto tlorisna površina dela stavbe: 50,45 m², odprta loža 3,40 m², klet oz. shramba 4,20 m², zgrajeno 1971, prenovljena okna 2009, centralno ogrevanje, priključki: elektrika, voda, telefon, kanalizacija, plin, kabelska TV, stanovanje je zelo dobro vzdrževano, možna takojšnja vselitev. Prodajna cena: 65.000,00 EUR, informacije na tel: 041 708 198. n

RJAVE jarkice, na začetku nesnosti, prodajamo na farmi Roje pri Šempetru vsak delavnik. V avgustu bodo v prodaji tudi črne kombinirane nesnice težkega tipa za meso in jajca. Sprejemamo naročila za enodnevnne piščance ter bele brojlerje za dopajanje. Telefon (03) 700-1446. 2774

PRAŠIČE, vseh velikosti, možna dostava ali zakol ter svinjske polovice, prodam. Telefon 031 506-383. Š 302

NESNICE rjave, ki že nesejo eno leto, prodam. Telefon 051 397-982. 2885

BIKCA simentalca, starega 3 mesece, prodam. Telefon (03) 5770-102. Cena po dogovoru. 2918

TELICO simentalco, težko 400 kg, prodam. Kličite zvečer na telefonsko številko 5791-097. Š 316

BIKCA sivega, starega 14 dni, prodam. Telefon (03) 5739-289. 241-L

TELICO simentalco, težko 200 kg, prodam. Lahko tudi dostavim. Telefon 031 639-370. 240-L

BIKCA čb, 65 kg, prodam. Telefon 041 541-773. 2904

ČREDO ovac (13 živali) prodam ali menjaj za kravo simentalco. Telefon 031 327-065. 2903

BREJO telico in telico 130 kg, prodam. Telefon (03) 5791-284. 2900

TELICO simentalco, težko okoli 340 kg, prodam. Telefon (03) 5805-330. 2901

VEČ jagnjet za zakol ali nadaljnjo rejo in 2 ovci, prodam. Telefon (03) 5826-506, 041 763-976. 2909

*Življenje je lepo živeti in imeti ob sebi prijatelje in dobrega partnerja. Agencija **NAJDIVA.SE** se ukvarja prav s povezovanjem partnerskih in prijateljskih odnosov. Dosedanji člani so ji dodelili vzdevek varna agencija, saj je temelj njihovega delovanja pri osebnem stiku z vsakim od njihovih članov.*

NAJDIVA.SE
AGENCIJA ZA PARTNERSTVA
Ulica mesta Grevenbroich 9, SI-3000 CELJE
gsm: **090 4331** www.najdiva.se

Ustanovitelji sta se odločili odpreti agencijo za partnerstva **NAJDIVA.SE**, ker ju je do tega pripeljala pot usode. »Kar nekaj časa sva razmišljali, zakaj se nama ljudje želijo izpovedati, kaj nama sporočajo. Dogajalo se nama je, da so nama ljudje izpovedovali svoje izkušnje. Kako so bili izigrani, opeharjeni na področju partnerstva, prijateljstva. Zavedava se, da tega ne moreva spremeniti v celoti, lahko pa članom pomagava najti lepšo prihodnost.« Pomagajo tudi strankam, ki že imajo partnerske zveze, a imajo težave.

V agencijo NAJDIVA.SE se lahko prijavite preko telefona ali spletne strani www.najdiva.se. Vsakega prijavljenega člana povabijo na osebni razgovor, ki je voden po vnaprej pripravljenem vprašalniku. »Karakteristike iskanja partnerja so pri nas zelo opredeljene, nič ne prepuščamo naključju. Po opravljenem osebnem razgovoru in pogledu v astrološko karto posameznika skupaj določimo kriterij, po katerem iščemo partnerja, ki bi se lahko dopolnjevala. Naši osnovni kriteriji zajemajo osnovna pričakovanja glede zunanjega videza partnerja, starosti, izobrazbe, verskega prepričanja, načina delovanja vsakega posameznika, pričakovanih vrednot in načina življenja. Vse usmeritve so precej ciljne.«

Velikokrat se zgodi, da člani pozabijo omeniti svoje bistvene prednosti, prav zaradi tega pa si pomagajo še z astrološko karto, ki pokaže, kako delujemo, katere dobre lastnosti imamo, kakšna je naša energija, kaj cenimo in česa imamo premalo. »Velikokrat je bilo povedano, da se nasprotja privlačijo, nikoli pa niso omenili, ali lahko vzpostavijo harmoničen odnos. Pri nas ne delujemo po tem sistemu, temveč je naše vodilo, da si ljudje iščejo partnerja za dopolnjevanje. Vsi nimamo vsega, vsi ne moremo delovati na vseh področjih enako intenzivno. Astrologija nam omogoča videti prednosti posameznika in okrepiti njegove šibke točke.«

V agenciji NAJDIVA.SE vse člane spoznajo osebno. Prvo srečanje bodočih partnerjev je vedno v njihovih prostorih ob prisotnosti strokovnega sodelavca. Člana seznani, da so našli osebo, ki ustreza iskanemu profilu. Če člana po prvem vtisu dobita občutek, da se želita ponovno srečati, si po končanem skupnem razgovoru izmenjata podatke. V primeru, da se ne želita ponovno srečati, se enostavno poslovita. Vsa pojasnila pa so delo agencije NAJDIVA.SE.

Program Prijateljstvo, ki ga prav tako ponujajo v agenciji NAJDIVA.SE, je namenjen medsebojnemu druženju članov, ki imajo enake interese, naj bodo to rekreativni interesi, morda glasba, potovanja, pohodništvo ... Program je namenjen tudi starejšim osebam, ki ne iščejo partnerskih zvez. Potrebujejo samo sogovornika, prijatelja oziroma vzajemno pomoč.

V agenciji NAJDIVA.SE ponujajo tudi program Internacional, ki je namenjen članom, ki želijo spoznati partnerja iz tujine. Povezujejo se namreč z agencijami, ki v svoji ponudbi delujejo po enakem sistemu. Pri tem programu ne morejo organizirati osebnih srečanj zaradi prevelikih razdalj, zato v okviru tega programa povezovanje samo vzpostavijo.

Agencijo NAJDIVA.SE najdete v Ulici mesta Grevenbroich 9 v Celju oziroma je dosegljiva na telefonski številki **0904331** ali na spletu www.najdiva.se.

PROMOCIJSKO BESEDILO

ODDAM

SOBE oddamo v najem: TV, kuhinja, pralni stroj, od 80 EUR na mesec naprej. Branko Lešar, Lopata 20 d, Celje, telefon (03) 5471-244, 041 763-800. p

DVO SOBNO, delno opremljeno stanovanje na Ostrožnem v Celju, oddam v najem. Telefon 031 768-711. 2830

V PIRANU oddajam popolnoma opremljeno garsonjero, za počitnikovanje, po ugodni ceni. Telefon 040 245-454. 2916

RIMSKÉ Toplice, oddam ali prodam stanovanje v prilličju več stanovanjske hiše. Dobra lokacija. Telefon 041 764-642. 2894

OPREMLJENO stanovanje oddam v najem za nedoločen čas. Telefon 051 329-450. 2896

OPREMA

PRODAM

VRTNE mize s klopimi, z naslonom, prodam. Telefon 5771-899. 2880

MINI kuhinja, pralni stroj, hladilnik, sedežno, okroglo mizo, posteljo, zamrzovalnik, itd. prodam. Telefon 051 424-303. 2928

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE, težke od 30 do 80 kg za zakol ali za nadaljnjo rejo, prodam. Možna dostava. Telefon 031 524-147. p

PRAŠIČE, težke od 40 do 120 kg, ugodno prodam. Možnost dostave. Telefon 041 655-528. Š 292

PRAŠIČE, od 30 do 170 kg, domača hrana, možno tudi očiščeni odojki, svinjske polovice in dostava, ugodno prodamo. Telefon 031 311-476. Š 291

BIKCE, čb in simentalce, možna dostava, prodam. Telefon 031 506-383. Š 302

lesnina

Najuspešnejši trgovec s pohištvom želi svoj nov diskont Möbelix v Centru Trebuša Velenje dopolniti z dinamičnimi in ambicioznimi sodelavci.

Medse vabimo

1. vodjo prodajnega centra

Prednost pri izbiri bodo imeli kandidatke in kandidati z najmanj VI. stopnjo strokovne izobrazbe, z izkušnjami pri svetovanju in prodaji pohištva in vodenju manjših skupin ter znanjem nemškega jezika. Od kandidatov pričakujemo samoiniciativnost, smisel za delo z ljudmi in pozitiven odnos do dela.

2. vodjo administracije

Prednost pri izbiri bodo imeli kandidatke in kandidati z najmanj V. stopnjo strokovne izobrazbe, organizacijskimi sposobnostmi in znanjem nemškega jezika. Od kandidatov pričakujemo samoiniciativnost, fleksibilnost in pozitiven odnos do dela.

Kandidatom nudimo zanimivo, kreativno in samostojno delo, možnost izobraževanja in profesionalnega razvoja ter stimulativno plačo.

Če vam opisana področja dela predstavljajo izziv, pričakujemo vašo prijavo **v 8 dneh** na naslov **Lesnina, d. o. o., Cesta na Bokalce 40, 1000 Ljubljana, s pripisom Za center Velenje**. Informacije po telefonu **01/241-21-02**. S kandidati bomo delovno razmerje sklenili za določen čas z možnostjo podaljšanja

vedenje

ASTROCENTER
090 66 66

Kunler d.o.o. 0,99€/0,5 min.

NTRC

Št. 59 - 29. julij 2011

PRAŠIČE, stare 10 tednov, prodam. Cena 50 EUR za enega. Telefon 051 220-569 ali (03) 5740-172. Š 312

MLADE zajčke za zakol ali nadaljnjo rejo, krmljeni z domačo hrano, prodam. Telefon 031 501-658. 2895

ČISTOKRVNO bernsko planšarko, staro 4 mesece, prodam. Cena 200 EUR. Telefon 031 705-771. Š 310

TELIČKE simentalke, stare 3 tedne, prodam. Telefon 031 447-195. 2921

TRI telice, simentalke, težke od 250 do 450 kg, prodam. Telefon 041 610-250. 2924

TELICO, težko 340 kg, prodam. Cena 610 EUR. Telefon (03) 5796-188. 2915

SIMENTALKO, brejo 5 mesecev, 4. teleta, molze se ročno, prodam. Telefon 031 733-848 ali 5740-265

NESNICE grahaste, rjave, črne in bele ter težke piščance za dopitanje, prodamo. Nakup 10 nesnic, petelin brezplačno. Kmetija Winter, Lopata 55, Celje, telefon (03) 5472-070, (03) 5471-244, 041 763-800. p

KUPIM

SUHE in debele krave in telice kupim. Telefon 041 653-286. Š 284

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

VINO, belo in rdeče in domače žganje, za večjo količino možna dostava, ugodno prodam. Telefon 031 765-466. 2867

VEČJO količino slivovke prodam. Telefon (03) 5793-379, 041 593-263. Š 309

VINO mešano, belo in ječmen, let. 2011, prodam. Telefon 041 223-798. 2920

VINO jurke in izabele, prodam. Telefon 031 786-334. 2922

KORUZO, domačo, naravno sušeno, prodam. Telefon 041 261-676. 2917d

BELO vino, rizling, beli pinot ali mešano, prodamo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5823-185, kličite v večernih urah. 2929

KUPIM

JEČMEN ali pšenico, 1-2 toni, kupim. Telefon 041 763-893 ali 041 941-195. 2902

Ženitna posredovalnica

ZAUPANJE

za vse generacije, brezplačno za ženske do 48 let.

**Tel.: 031/836-378
03/5726319**

Leopold Orešnik, p.p. 40, Prebold

POROKE

Celje

Poročili so se: Maja JURKOVIČ iz Šoštanja in Uroš KUMER iz Šempetra

Laško

Poročili so se: Nevenka MEJAVŠEK in Franc PEČOVNIK, oba iz Žalca, Vanja ČREPINŠEK iz Zgornjih Grušovelj in Nejc LEDNIK iz Tabora, Martina ŠOŠTARIČ iz Pašnice in Aleksander KRUCKEN iz Šaleka.

Šentjur pri Celju

Poročila sta se: Urška TRŽAN iz Ravnega in Robert BELEJ iz Kristan Vrha, Sonja NUČ iz Podvina in Primož KRANJC iz Planine pri Sevnici.

Žalec

Poročila sta se: Gordana HRIBAR iz Tabora in Simon RAKUŠA iz Starš, Suzana STEBERNAK iz Gotovelj in Damijan POTOČNIK iz Griž.

OSTALO

PRODAM

BUKOVA drva, hlodovina, metrska ali kratko nažagana, na paletah, z dostavo, ugodno prodam. Telefon 051 359-555; www.drva.info. p

DESKE, letve, »štafne« ter ostrešje prodam. Možna dostava. Telefon 031 357-312. 2754

NOV lonec oziroma aparat za pasterizacijo kozarcev za vlaganje prodam. Telefon 070 703-019. 2797

CENTRALNO peč, 40 Kw, rabljeno eno sezono, bojler in bukova drva ali mešana, z dostavo, prodam. Telefon 031 506-383. Š 302

REZAN les: hrast 50, 35 in 25 mm, bor 50 in 25 mm, smreka 50 in 25 mm, prodam. Telefon 040 827-587, (03) 5732-355. 2868

BUKOVA, brezova metrska drva, možna tudi dostava, ugodno prodam. Telefon 051 614-316. Š 307

VEČJO količino mešanih metrskih drv, prodam po ugodni ceni Telefon 051 654-654. 2908

OZVOČENJE pevsko, za ansambel, 6 kanalno, znamke HH, komplet z zvočniki, kabli in stojali, prodam. Telefon 070 263-987. 2923

AVTO prikolico, dvoosno, nosilnost 1250 kg, odlično ohranjeno, prodam. Telefon (03) 5738-086. 2926

GUMI voz, 12 col, lesen, dobrega proizvajalca, potreben manjšega popravila, prodam za 50 EUR. Telefon (03) 5738-086. 2926

KUPIM

ULEŽAN hlevski gnoj kupim. Telefon 070 277-449. 2898

RAZNO

POSJILA za zaposlene in upokojence! Izplačilo gotovine takoj. Posojilo lahko vračate s položnicami (tudi za osebe z nižjimi dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska cesta 86, 3000 Celje, telefon 059 226-600, 051 886-600. n

PREMOG, zelo ugodno, z dostavo. Telefon 041 279-187. Prevoznništvo Vladimir Pernek, s. p., Sedlašek 91, Podlehnik. n

POTREBUJEM žensko za pomoč pri hišnih opravilih. Možnost bivanja. Telefon 041 329-411. 2928

Zlato poroko – 50 let skupnega življenja sta praznovala zakonca DOLINŠEK Antonija in Franc iz Jeronima.

Mozirje

Poročili so se: Tanja BOVHA in Žiga SOVIČ, oba iz Ljubljane, Diana PRAPROTNIK in Janez ZAGRADIŠNIK, oba iz Gornjega Grada.

SMRTI

Laško

Umrli so: Pavla LIPOVŠEK iz Šentruperta, 89 let, Marko Bernard PLUT iz Ljubljane, 80 let, Amalija PRAŽEN iz Radeč, 86 let, Brečko STANISLAV iz Radeč, 74 let.

Šmarje pri Jelšah

Umrli so: Jožefa KOVAČ iz Zibiške vasi, 77 let, Mihaela ZAGODE iz Žalca, 76 let Silva ARTNAK iz Zadrž, 57 let, Maks BRGLES iz Ljubljane, 65 let, Franc ČEPEK iz Zgornje Ngonje, 81 let.

*Bolezen te je premagala,
dih je zastal,
a spomin dragi mož in ati
vedno bo ostal.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, atija, dedija, pradedija in strica

ANTONA HRIBERNIKA

Podlešje 6, Kalobje
(8. 8. 1943 -16. 7. 2011)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in krajanom, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali sveče, cvetje in za svete maše ter izrekli sožalje. Še enkrat hvala vsem.

Vsi njegovi

2911

*Tiho odpade list,
ostane radostno upanje
na novo vzklitje,
ko se ustavi srce,
obmolkne vse,
ostaneta le tišina
in večna bolečina.*

V SPOMIN

MARINU KOSU

iz Trnovelj pri Celju
(25. 1. 1985 – 29. 7. 2005)

Danes mineva šest let, kar smo te za vedno izgubili. Vsak dan smo v mislih s teboj. Hvala mnogim, ki sočustvujete z nami, našega Marina pogrešate, se ga večkrat spomnite, obiskujete njegov prezgodnji grob, mu prižigate svečke in podarite cvetje.

Njegovi domači

2825

*Spomin na tebe večno bo živel,
nikoli ti zares od nas
ne boš odšel,
v naših srcih večno boš živel*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

DANIJELA TURNŠKA

iz Polzele
(22. 6. 1937 – 17. 7. 2011)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, nam izrazili sožalje ter darovali cvetje, sveče in svete maše.

Zahvaljujemo se osebju Onkološkega inštituta Ljubljana, Zdravstvenega doma Polzela ter Bolnišnice Topolšica, pogrebni službi Morana, govrniku, moškemu pevskemu zboru Polzela, ZŠAM Savinjske doline in g. župniku za opravljen obred in poslovilne besede.

Žalujoči vsi njegovi

2890

Šentjur pri Celju

Umrli sta: Stane ZALEZINA iz Šentjurja, 81 let, Terezija ARZENŠEK iz Vodic pri Kalobju, 82 let.

Žalec

Umrli so: Viktor OŽVATČ iz Drešinje vasi, 69 let, Milan GORENJAK iz Žalca, 82 let, Vojko PODGORŠEK iz Šentruperta, 59 let.

Mozirje

Umrli sta: Elizabeta KRAJNC iz Tera, 86 let, Janez POTOČNIK iz Gornjega Grada, 84 let.

Velenje

Umrli so: Nada LEBAR iz Velenja, 82 let, Ljudmila ŽAGAR iz Trbovelj, 84 let, Gregor MOŠKON iz Velenja, 33 let, Danijel TURNŠEK iz Pol-

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je le tišina,
ki močno boli.
(T. Pavček)*

V SPOMIN

TONČIJU HRIBERNIKU

Podlešje 6, Kalobje
(3. 2. 1972 – 9. 7. 2006)

Hvala vsem, ki se ga spominjate, postojite ob njegovem grobu in mu prižigate sveče.

Vsi njegovi

2911

V SPOMIN

31. julija bo minilo dve leti, kar nas je zapustila draga žena, mami, tašča, babi in sestra

MAJDA JERŠIČ

iz Loke pri Žusmu 5

Iskrena hvala vsem, ki obiskujete njen grob, ji prižigate sveče in jo ohranjate v spominu. Za vedno ostaja v naših srcih.

Vsi tvoji

2739

V SPOMIN

Mineva eno leto, kar sta nas zapustila

MILAN PALIR

iz Vrh na Teharjah
(1. 9. 1959 – 7. 7. 2011)

IN

VID PALIR

iz Vrh na Teharjah
(15. 5. 1924 – 29. 7. 2011)

*Leto dni na vajinem grobu svečke že gorijo,
v naših žalostnih očeh pa solze se iskrijo.*

*V prsih bolečine je skeleča,
saj v grob odšla je tudi naša sreča.
Le kdo mogel pozabiti bi gomilo,
v kateri počivata vajini zlati srci,
ki sta do poslednjega dne nas ljubili.*

Hvala vsem, ki se ju spominjate, z lepo mislijo postojite ob njunem grobu in jima prižigate sveče.

Neizmerno vaju pogrešamo
vajini najdražji

2891

POGREBNA SLUŽBA PRIMOŽIČ

PE CELJE PE VOJNIK

051 649 780
www.primozic.si

KINO

PLANET TUŠ

Spored od 29. 7. do 1. 8.

Kinematografi si pridružujejo pravico do spremembe programa.

Zlatolaska – animirana družinska komedija (10.00 sobota)

Kung Fu Panda 2 – animirana družinska pustolovščina, sinh. 11.20, 13.50, 16.40

Avtomobili 2 – animirana družinska pustolovščina 3D, sinh. 11.00, 13.30, 16.00

Avtomobili 2 – animirana družinska pustolovščina, sinh. 12.00, 15.15, 17.50

Transformerji 3 – znanstveno – fantastična akcija, 3D 19.00, 22.00

Pingvini gospoda Popperja - komedija 14.30, 17.00, 19.10, 21.20, 23.25

Cukrček 2 – komedija 13.00, 15.50, 18.15, 20.40, 23.00

Izborna koda – akcijski triler 20.20, 22.20

Harry Potter in svetinje smrti 2 – domišljajska pustolovščina, 3D 18.35, 21.25

Harry Potter in svetinje smrti 2 – domišljajska pustolovščina 11.30, 14.20, 17.10, 20.00, 22.50

Svet oceanov – dokumentarni film, 3D 11.20, 16.20

Prvi maščevalec – akcija, 3D 13.40, 18.30, 21.10, 23.45

Kako se znebiti šefa – romantična komedija 11.50, 14.00, 16.10, 16.20, 20.30, 22.40

LEGENDA:
vsak dan
sobota, nedelja
petek, sobota

METROPOL

PETEK in NEDELJA
18.30 in 21.00 **Skrivnost njihovih oči** – drama

KINO POD ZVEZDAMI

LAPIDARIJ POKRAJINSKEGA MUZEJA CELJE

SOBOTA
22.00 **Še eno leto** – komična drama

KINO ZVEZDE POD ZVEZDAMI VELENJE

PONEDELJEK
21.00 **Coco Chanel** – biografska drama

VELENJE

PETEK
19.00 **Štirje levi** – komedija
20.00 **Tam nekje** – drama
21.00 **Hanna** – akcijski triler

SOBOTA
19.00 **Hanna** – akcijski triler
20.00 **Tam nekje** – drama
21.15 **Štirje levi** – komedija

NEDELJA
16.00 **Rango** – animirana avantura, sinh.
18.00 **Tam nekje** – drama
19.00 **Štirje levi** – komedija
20.00 **Hanna** – akcijski triler

PRIREDITVE

PETEK, 29. 7.

20.00 Ljubno

Koncertno plesni večer z narodno zabavnimi ansambli Vesele Štajerke, Navihanke, Polka punce, Mladi odmevi, Atomik Harmonik ...

20.00 Zdraviliški dom Dobrna

Sosprio (Italija, Švica, Slovenija) koncert pihalnega seksteta

21.00 Atrij Savinove hiše Žalec

Duo Petric – Shrestha kitarški večer španske in latinskoameriške glasbe

21.00 MC Patriot Slov. Konjice

Dijaški žur

SOBOTA, 30. 7.

8.00 Ploščad centra Nova

Kmečka tržnica

10.00 Muzej novejše zgodovine Celje

Mizica pogrni se lutkovna predstava družinskega gledališča Kolenc

10.30 Travniki pri domu kulture Velenje

Najboljši ciganski muzikant lutkarije, gledališče Bičikleta

16.30 (do 18.00) Pokrajinski muzej Celje

Drobci rimske Celeie otroška delavnica prilagojena otrokom od 5 do 12 let.

17.00 Ribnik Vrbje

Mali vitezi in princeske očistijo Vrbje Ponirkova otroška delavnica (tudi v nedeljo)

20.30 Žička kartuzija

Terrafolk koncert

NEDELJA, 31. 7.

15.00 Rastke

Druženje z ljudskimi godci

PONEDELJEK, 1. 8.

19.00 Cerkev sv. Elizabete Ljubno ob Savinji

Kristjan Penhofer orgelski koncert; baročna glasba

21.00 na trgu vasi Lipa Podčetrtek

Vokalna skupina 4-given koncert moškega kvarteta

PETEK, 29. 7.

19.00 Mestna plaža

Cocktail party

NEDELJA, 31. 7.

11.00 Mestna plaža

Razigrane nedelje vabijo čarodej Andrej

PONEDELJEK, 1. 8.

18.00 Mestna plaža

Otroške urice risanje, barvanje, igranje, pravljice

RAZSTAVE

Pokrajinski muzej Celje: Alma M. Karlin: Poti; Svetišča ob reki, *do preklica*; Emona – mit in resničnost, gostujoča arheološka razstava Mestnega muzeja Ljubljana, *do 31. 12.*; Barvni odsevi poslikanega stekla – Zvonka Požun.

Friderikov stolp na Starem gradu: Vadim Fiškin – Spomni se/Remember, *do 31. 10.*

Stari grad Celje, Stolp nad Pelikano-vo potjo: razstava Street fokus, *do 7. 8.*

Muzej novejše zgodovine Celje: Tradicionalne hrvaške otroške igranje, *do 1. 9.*; Naša država je moja domovina: Celje 1991-2011, *do 25. 9.*

Galerija sodobne umetnosti in Likovni salon Celje: Kontinuiteta, razstava 13. umetnikov, *do 11. 9.*

Galerija Niko Ignjatič Celje: razstava fotografij iz Svetovnega prvenstva v nogometu za brezdomce 2010 v Braziliji, *do 6. 8.*

Dom sv. Jožef Celje: Križev pot, akademske slikarke Jane Vizjak, *do preklica*

Galerija Mercator center Celje: razstava Mravljica – Tihožitje 2011 – slike udeležencev IX. uličnega slikanja tihožitja *do 23. 8.*

Galerija železarskega muzeja Te-harje: razstava fotografij Špica fotografije; razstavljajo člani Fotokluba Zagreb, *do 10. 9.*

Galerija Elektra Celje: Makro fotografija; razstava fotografij članov Fotografске sekcije Elektro Celje, *do 20. 9.*

Savinov likovni salon Zalec: Nova fotografija – perspektive; razstavlja 5 avtorjev.

Knjižnica Laško: razstava ilustracij za otroke Jožice Bratec in Desiree Kolarec ter izdelkov predšolskih otrok, *do 15. 8.*

Anina galerija Rogaška Slatina: likovna razstava Minke Levstik Barve Afrike, *do 14. 8.*

Kulturni center Rogaška Slatina: slikarska razstava Silvije Verovnik Domovina v mojem srcu, *do 30. 8.*

Grad Podsreda: Ars vitraria, steklene mojstrovine Miriam Kosec in Francija Černelca, *do 30. 9.*

Muzej Laško: Pivovar Simon Kukec; *do 3. 9.*

Muzej usnjarstva Šoštanj: razstava Usnjarstvo na Vrhnikih avtorice Olge Pivk, *do 30. 9.*

Galerija Arsin Velenje: razstava likovnih del akademske slikarke Barbare Kastelec, *do 1. 8.*

Galerija Velenje: razstava Veter, slike in kipi avtorja Draga Moma, *do 13. 8.*

STALNE RAZSTAVE

Pokrajinski muzej Celje: Kulturno-in umetnostnozgodovinska razstava, lapidarij in Celeia, Mesto pod mestom (Knežji dvorec); posodobljena razstava del poznobaročnega kiparja Ferdinanda Galla in restavriranih fresk v Vrtni sobi.

Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid.

Zgornji trg Šentjur: stalna arheološka razstava Rifnik in njegovi zakladi.

Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca.

Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem.

Muzej novejše zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka.

Otroški muzej Hermanov brlog: Kراški ovčar pri Hermanu Lisjaku.

Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev.

Dvorec Strmol: Kuharca (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

Galerija Vlada Geršaka Celje, razstavni prostor Salona pohištva Triplex Celje, gostišče Hochkraut Tremerje, restavracija na celjski železniški postaji, Celeiapark in pošta Celje: likovna dela Vlada Geršaka.

Knjižnica Gimnazije Celje - Center: likovna dela dijakov umetniške Gimnazije Celje – Center.

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Janja Intihar
Namestnica odg. ur.: Bojana Avguštinčič
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Brane Jeranko, Špela Kuralt, Polona Mastnak, Urška Selišnik, Saška T. Ocvirk, Branko Stamejčič, Ivana Stamejčič, Simona Šolnitič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan Veler
Lektorica: Tanja Drolec

SVETOVALNA RUBRIKA

novitednik

Vprašajte in dobili boste brezplačni pravni nasvet!

Svoje vprašanje pošljite na tednik@nt-rc.si ali na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje. Odgovor boste prebrali v torkovem Novem tedniku.

66 let
Z VAMI IN ZA VAS
VSAK TOREK IN PETEK
facebook Novi tednik in Radio Celje
www.novitednik.com

novitednik

DRUŠTVO REGIONALNA VARNA HIŠA
Telefon 492-63-56

KRIZNI CENTER ZA MLADE
Telefon 493-05-30

ŠENT - Slovensko združenje za duševno zdravje
(dnevni center in stanovanjske skupine)
Gregorčičeva 6 - pisarna, 3000 Celje, tel. št. 03/ 428 88 90

MATERINSKI DOM
Telefon 492-10-14

DRUŠTVO SOS TELEFON ZA ŽEN-SKE IN OTROKE - ŽRTVE NASILJA
080-11-55, vsak delavnik od 12.00 do 22.00, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa od 18.00 do 22.00. Faks za gluhoneme 01-524-19-93, e-mail: drustvo-sos@drustvo-sos.si

Inštitut VIR – socialna rehabilitacija, raziskovanje in razvoj
Vruncova 9, 3000 Celje
Telefon: 03 490 00 24, GSM: 031 288 827, e-pošta: vir@institut-vir.si, Spletna stran: www.institut-vir.si
Pomoč mladostnikom in staršem pri spoprijemanju s problematiko drog in z vzgojnimi težavami

SLOVENSKO DRUŠTVO HOSPIC OBMOČNI ODBOR CELJE
Dodajati življenje dnem in ne dneve življenju; Kocenova 4 - 8, Celje tel.: 03/548 60 11 ali 051/ 418 446

DRUŽINSKI INŠTITUT BLIŽINA, telefon: 03/492-55-80
Skupine: za starše, za razvezane, za ženske, žrtve psihičnega ali fizičnega nasilja, za moške storilce nasilja ali žrtve psihičnega nasilja

CENTER ZA POMOČ NA DOMU
Telefon 03 427-95-26 ali 03 427-95-28

DRUŠTVO OZARA CELJE
Pomoč ljudem s težavami v duševnem zdravju, Kocenova ul. 4, 3000 Celje

Pisarna za svetovanje in stanovanjska skupina: ponedeljek-petek od 8.-16. ure;
telefon: 03 492 57 50 ali 492 57 51
Uradne ure: ponedeljek in sredo od 9.-13. ure.

DRUŠTVO ZAKONSKI IN DRUŽINSKI INŠTITUT ETEOS
031 555 844, www.eteos.si, info@eteos.si, Gosposka ulica 2, Celje. Svetovanja in pomoč pri dojenju, prehrani in vzgoji najstnikov. Srečanja za starše z otroki do 6 leta starosti.

AL-ANON – skupnost svojcev alkoholikov vam pomaga v primeru alkoholizma v družini. Pokličite tel. 01/251 30 00, 041/590 789, spletna stran: ww.al-anon.si

KLIC UPANJA CELJE za vse, ki imajo težave
Brezplačni telefon: 116-123

Podjetje NT&RC, d.o.o.
Direktor: Srečko Šrot
Podjetje opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, **telefon (03) 42 25 190**, fax: (03) 54 41 032, Novi tednik izhaja vsak torek in petek, cena torkovega izvoda je 1,10 EUR petkovega pa 1,30 EUR. **Naročnine:** Vera Gmajner. Mesečna naročnina je 8,70 EUR. Za tujino je letna naročnina 208,80 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 8,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Računalniški prelom: Igor Šarlah
Oblikovanje: www.minjadesign.com
Fotografija: Sherpa, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

Nagradna križanka

AVTOR: GREGA RIHTAR		TRON	JAPONSKA LIRSKA PESEM	FRAN-COSKI IGRALEC DELON		
EGIPČAN-SKI BOG UMETNIK, IN ROKO-DELCEV		22				
ZORANA ZEMLJA		19				
POKOJNA HRVAŠKA IGRALKA BEGOVIĆ						
NORDIJSKE SMUČI GR. BOGI-NJA MA-SČEVANJA			20			
VELIK ŠPORTNI OBJEKT S POVRŠINO ZA TEKMOVANJA, STADION	ODLIČEN ŠPANSKI PROFE-SIONALNI KOLESAR	SRBSKI NOGOMET-NI KLUB	HITER DVG OD TAL	EDEN OD OGLJIKO-VODIKOV		
VIRUS, KI POVZROČA ATIPIČNO PLJUČNICO				ROMUNSKI DŽIP		
PRITISK				IZBIRA MED DVEMA MOŽNOSTMA ČAS BREZ VOJNE		
ANATOM-SKI IZRAZ ZA TREBUH	4		17	8		3
DEGAS EDGAR		16	POGORJE V AFRIKI BLIŽNJA STANO-VALK	5	29	
LJUDSKO IME ZA GOBO MAVRAH			DEJAVNOST REJCEV			30
ZAREZA PRI SODU ZA DNO V DOGAH			ODŽAGAN KOS DEBLA			
PRIPRAVA ZA NOŠE-NJE RA-NJENCEV				CILINDER AM. IGRAL-KA KITAJ. RODU (LUCY)		
KANADSKA PEVKA DION						
SLABA, NEPRIMERNA NAVADA					AMERIŠKI ROCKER COOPER	AMERIŠKA IGRALKA STONE
KRVNO SOROD-STVO			DEL OBRAZA OGNJENIK NA MINDANAU			SRBSKI PESNIK ŠANTIĆ (NICOLAS)
ATOL V OTOČJU TUAMOTU				SLADKA ZGANA PIJACA	BANTUJSKI JEZIK JAMAJSKI SPRINTER POWELL	18
ZDRAVKO TOMAC			ALPINIST			
STARA FR. GROFIJA SEVERNO OD PARIZA		26			11	MESTO NA NOTRA-NJSKEM HOKEJSKI PLOŠČEK
AMERIŠKI PISATELJ (GEORGE)				MAJNHNA CERKVENA ZGRADBA		
ŠPANSKI PLEMIŠKI NASLOV				STRUPENA PUŠČAV-SKA KAČA, PURSA	21	24
AMERIŠKI SATIRIK BUCHWALD		25		KARCINOM		7

POMOČ: ABDOMEN-anatomiški izraz za trebuh, ILA-bantujski jezik, KILIMANDŽARO-pogorje v Afriki, VALOIS-stara francoska grofija severno od Pariza

Nagradni razpis

1. nagrada: darilni bon za fitnes Top Fit
2. nagrada: vstopnici za kopanje na Rogaški rivieri
- 3.–5. nagrada: brisača NT&RC

Pri žrebanju bomo upoštevali vse pravilne rešitve (geslo), ki jih bomo prejeli na dopisnicah na naslov: NT&RC, Prešer-nova 19, 3000 Celje do četrтка, 4. avgusta 2011.

Rešitev nagradne križanke iz št. 57

Vodoravno: SPAVAČ, TONIKA, ARAMIS, TOM, ST, VO-DNA, SIR, ERIK, ŠIBENIK, IZOLA, SPORAZUM, BRAMOR, KOVAČ, SFERA, AVA, OČI, AČ, OMAKA, IT, DINARA, NAD, NIKE, ETIL, PSI, ANAN, LESKA, AJD, EMAVS, AKTIV, TA-ROK, RO, SPREVOD, ROGAČ, APATIN, VOD, TU, ELIZEJ, KA, DVA.

Geslo: Vsakoletna prireditve v Laškem.

Izid žrebanja

1. nagrado, darilni bon fitnes Top fit, prejme: Dejan FE-LICIAN, Kapla vas 37, Prebold
2. nagrado, vstopnici za kopanje na Rogaški rivieri, prej-me: Hana MIRNIK, Petrovče 11, Petrovče

3.–5. nagrado, brisačo NT&RC, prejmejo: Gizela CVETKO, Na livadi 24, Rogaška Slatina, Slava BELEJ, Kajuhova 15, Celje, Tončka KENDA, Lahomšek 4, Laško

Vsi izžrebani nagrajenci bodo nagrade prejeli po pošti.

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31					

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

OVEN

Ona: Prijatelji vam bodo pri-poročali nek precej tvegan pos-el, saj bodo povsem prepričani v vaše sposobnosti. Poskusite se tudi na tem področju, saj so vam trenutno zvezde več kot na-klonjene.

On: Konec tedna boste preži-veli predvsem v družinskem oko-lju, ki ste ga zadnje čase že kar pošteno pogrešali. Tako si boste končno uspeli pošteno odpočiti od vseh naporov, ki so vas spremljali v preteklih tednih.

BIK

Ona: Neko popolnoma obi-čajno srečanje se bo končalo z mislijo na ljubezenske zaplete. Nikar se ne bojte možnih posledic, ampak izkoristite priložnost in se zabavajte. Obeta se vama prijetno potovanje v neznano.

On: Nekdo vas bo povabil na praznovanje, vendar ne sme-te pričakovati preveč, saj boste drugače odšli razočarani. Bodite previdni - nekdo vam že dalj časa pripravlja nekaj zelo podlega. Kdor drugemu jamo koplje ...

DVOJČKA

Ona: Partnerju se boste opravi-čili za neprijetnosti iz preteklih dni in mu seveda obljubili, da se kaj takšnega ne bo več ponovilo. Pri tem boste nadvse prepričljivi, pa se tako ni treba bati za vajino skupno prithodnost.

On: V nevarnosti ste, saj vam lahko prijatelji hudo škodujejo, ker ste se toliko časa obnašali do njih skrajno brezobzirno. Seveda pa vam bodo dali še zadnjo mo-žnost, ki jo le izkoristite, saj bo kasneje vse prepozno.

RAK

Ona: Nikar se ne prenaglite pri odločitvah, ki lahko za dalj časa zaznamujejo vaše življenje. Premislite raje o svojih potezah na ljubezenskem področju, saj se vam lahko neprevidna poteza kaj hitro hudo maščuje.

On: Odgovor na vprašanje, ki se vam zadnje čase stalno ponav-lja, morate iskati predvsem v svojem srcu, saj ga drugje pač ne morete najti. Premislili boste o svojem življenju in naredili kar nekaj odločitev, kako naprej.

LEV

Ona: Odvalil se vam bo ka-men od srca, predvsem kar se tiče vašega ljubezenskega življe-nja, saj se boste dokončno pre-pričali o partnerjevi zvestosti. To boste vsekakor lepo proslavili, in to ne sami, ampak v dvojce.

On: Najprej se boste sicer mal-ce obotavljali, vendar se boste na koncu vseeno odločili in naredili tvegano poslovno potezo, ki se vam bo kaj hitro tudi pošteno obrestovala. Pomagajte si malo z zvezdami iz preteklosti.

DEVICA

Ona: Kritično obdobje je vsaj deloma že za vami, vendar vam previdnost vseeno ne bi škodovala. Važen telefonski klic vam bo prekinil miren konec tedna, ven-dar se bo celotna stvar kaj hitro razjasnila. Poslušajte partnerjev nasvet ...

On: Upoštevali boste dobrona-meren nasvet in stvari se bodo uredile, še preden se boste tega dodobra zavedli. Uspel vam bo velik met v ljubezni, ki vam ga bodo mnogi precej zavidali. Toda nikar ne skrbite, ampak raje uživajte.

VEDEŽEVANJE

Kapri, s.p., Plinarniška 4, Celje

090 4208

1.99 EUR/min

TEHTNICA

Ona: Ni se vam treba bati nobenih posledic, saj je neljub dogodek že skoraj pozabljen. A vseeno se še vedno ne boste odre-kli statusu previdnega opazoval-ca, saj je ena boleča rana več kot dovolj za romantika, kot ste vi.

On: Bilo bi dobro, če bi se po-svetili tudi denarnim zadevam, saj se vam v nasprotnem primeru lahko vse skupaj podre na glavo. Je že res, da je ljubezen presneto lepa in prijetna zadeva, vendar pa gre tudi skozi želodec!

ŠKORPIJON

Ona: Kaj kmalu boste ugoto-vili, da je na svetu še veliko pri-jetnejših stvari, kot pa je stalno pehanje za denarjem. Je že res, da vam poslovni uspehi prinaša-jo dober občutek, vendar se vam obeta nekaj še boljšega ...

On: Po dolgem času se vam ponovno obeta prijeten teden, zato ga poskušajte izkoristiti do popolnosti, ker bo hitro minil. Z nekom se boste precej bolj zblížali, kot pa ste bili pripravljeni v začetku. Ne bo vam žal!

STRELEC

Ona: Nekdo vas bo poskusil izkoristiti, na vas pa ostane, ali mu boste to tudi dovolili. Ponudba, ki jo boste dobili, bo vse preveč mamljiva, da bi se ji uspeli upreti. Konec koncev: samo enkrat se živi!

On: Izborite si vstop v nepo-sredno dogajanje, preden bodo ljudje pomislili, da vam je vse-eno. Le tako boste lahko doka-zali, da ste dovolj sposobni za dosego tistih ciljev, ki se ostalim zdijo povsem nedosegljivi.

KOZOROG

Ona: Nikakor se ne boste mo-gli otresti občutka, da vam nek moški stoji na poti do uspeha. Poskusite mu nastaviti past, saj boste s tem ubili dve muhi na en mah - pomirili svoje živce in onesposobili nasprotnika.

On: S partnerko se bosta do-govorila o vajini skupni priho-dnosti, kar vam bo vsekakor pomirilo vaše napete živce. Tako se boste lahko končno posvetili tudi reševanju poslovnih zadev, za kar je že skrajni čas.

VODNAR

Ona: Zgodilo se vam bo tisto, za kar ste še nedavno tega zatr-jevali, da se vam enostavno ne more zgoditi. Toda stvar bo prav prijetna, še posebej, če jo boste znali do podrobnosti izkoristiti. In za kaj takega ste pravi moj-ster.

On: Le zakaj vtikate svoj rado-vedni nos v zadeve, za katere bi bilo najbolje, da bi jih pustili na miru? Pazite se, da se ne boste preveč opekli, še posebej kar se tiče sumljivih poslovnih potez, ki so vse prej kot pa zanesljiva naložba.

RIBI

Ona: Povsem nepričakovano vam bo pot prekržala oseba, ki ste si jo že kar nekaj časa želeli spoznati, vendar pa do sedaj ni-ste imeli prave priložnosti. Tokrat bodo karte povsem v vaših rokah, zato se nikar ne obirajte.

On: Izvedeli boste vzrok za ve-selo praznovanje. Prijeten teden se bo podaljšal v še prijetnejši vi-kend, ki ga nikakor ne smete za-praviti. Pa tudi vaši prijatelji bodo prav navdušeni nad nenadno spremembo v vašem vedenju.

Kdor zna, pač zna, bi lahko rekli za županska kolega ...

Le kaj se je zgodilo, da se je župan Rogatca ter nekdanji poslanec **Martin Mikolič** lotil mlačve s cepci? Pa še dobro jo obvlada, le pogledajte! Prvi mož občine na etnografskih prireditvah v občini Rogatec marsikdaj pokaže, kako so izgledala nekdanja kmečka opravila, saj izhaja iz obmejnega Dobovca, kjer je bila v njegovih osnovnošolskih in dijaških letih mlačev s cepci nekaj čisto običajnega. Pozneje, kot študentu strojništva, mu ni bilo več treba mlatiti na starodavni način, obvlada pa še marsikaj nekdanjega. Mlačev s cepci je prikazal na rogaški prireditvi Likof na taberhi, kjer je prav tako žagal s staro ročno žago, na tekmovanju žanjic pod Donačko goro je vztrajno žel skupaj z žanjicami.

BJ, foto: TimeE

Tega, da mora biti župan pač ljudski človek, se zavedajo tudi v Gornjem Gradu. Če ni gasilec ali gonilni član kakšnega drugega društva, župan sploh ne more biti. Sploh na podeželju. No, gornjegrajski **Stanko Ogradi** izpolnjuje vse pogoje. Pred nastopom županske funkcije je bil med drugim šef domačih gasilcev. In očitno, da ne bi padel čisto iz forme, se zdaj občasno ukvarja tudi z bolj ljudskimi deli, na primer s pletenjem košev. Drznemo si pripomniti, da se tudi v Gornjem Gradu verjetno ne bi branili takih košev, polnih šuštečih evrčkov, za zajetnejšo proračunsko pogačo.

US

Vsestranska Lucija

Lucija Čirovič je pravi slovenski fenomen. Zaslovela je z vlogo čistilke Fate v nadaljevalni TV Dober dan. Mnogi so bili prepričani, da je to njena življenjska vloga in da se lika Fate ne bo nikoli znebila. A vsestranska Lucija je vse postavila na laž. Odigrala je kopico vlog, zlasti se je uveljavila v prvi ligi slovenskih stand up komedijantov. A to še ni vse. Ustanovila je čisto svoje lutkovno gledališče in ga poimenovala Gledališče iz desnega žepka. Zdaj s predstavami in z

lutkami razveseljuje tudi mladež. Kot pred nedavnim v Celju, ko je otrokom odigrala predstavo Poklic coprnice Mice in v zgodbi o mali coprnici in njenem krokarju Alfredu, ki se po končanem šolanju na kraljevi akademiji pravljič, pripovedk in basni zaposlita v slikanici Janko in Metka, navdušila mladež. No, tudi starejši ob duhovitostih, ki jih je stresala, niso ostali ravnodušni.

BS
Foto: SHERPA

Kako so lačni športniki, najbolj vedo njihovi starši, pravzaprav mame. V vrsto za morsko rižoto sta se postavila 21-letni Nikola Ranevski (levo) in še ne 19-letni Gašper Potočnik.

DŠ, foto: GrupA

Slatinčanka in napol Slatinčanka

Le kaj si imata povedati prva dama Kozmetike Afro-dita iz Rogaške Slatine **Danica Zorin Mijošek** ter prav

tako vedno brezhibno urejena vsestranska tožilka **Vlasta Nussdorfer** (na fotografiji sta z desne strani), ki sta se zadržali v dolgem pogovoru? Sta govorili o kozmetiki in skrivnostih kozmetike ali o novi knjigi Nussdorferjeve o Rogaški Slatini ali o obojem, kar je najverjetneje? Nussdorferjeva se v zdraviliškem mestu ob Sotli v svoji počitniški garsonjeri tako dobro počuti, da pozna že pol ljudi iz Rogaške Slatine in vsi Slatinčani njo. Mijoškova in Nussdorferjeva sta se med fotografiranjem zagotovo pogovarjali tudi o novi knjigi. Direktorica Kozmetike Afroдите jih je na javni predstavitvi kupila kar nekaj izvodov, Nussdorferjeva pa ji je vanje vestno pisala posvetila.

BJ

